

မ ဟ ဘ စ ဘ ဝ ဟ

အမှတ် ၁၅၂၊ ဇေယျသုခလမ်း၊ က-ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏ
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉ ၄၅၀၆၂၃၃၇၊ ၀၉ ၄၅၀၆၂၃၃၄

sarpaymahar@gmail.com
www.facebook.com/Ma.Har201507

ထုတ်ဝေခြင်း

ပထမအကြိမ်

နိုဝင်ဘာလ၊ ၂၀၂၁ ခုနှစ်

စောင်ရေ

၅၀၀

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း

ကိုလတ်

ထုတ်ဝေသူ

သိမ်သူစိုး (၀၁၂၈၅)

ပုံနှိပ်သူ

ဝင့်ပိုလ်ပိုလ်(နန်းသင်ပုံနှိပ်တိုက်-၀၀၄၄၄) ဝေဠုဝေဠုသင်သင်

စာစစ်

တင်မိမိ

စာအုပ်ချုပ်

ကိုတင်အေး (Perfect Binding) ဝေဠုဝေဠုသင်

ဖြန့်ချိရေး

မဟာစာပေ

ဖုန်း - ဝေဠုဝေဠု ၂၃၃၈၃ ၊ ဝေဠုဝေဠု ၂၃၃၈၄

တန်ဖိုး

၅၀၀၀ ကျပ်

ခွဲခေတ်

အမိဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း ၊ ခွဲခေတ်

ရန်ကုန်၊ မဟာစာပေ ၊ ၂၀၂၁

စာ ၃၃၁ ၊ ၂၀၁၅ x ၁၂၁၅ စင်တီ

(၁) အမိဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

အယ်ဘရဲလား လျှို့ဝှက်စီမံကိန်း
ဇွဲခေတ် (မြန်မာပြန်)

R E S I D E N T E V I L

THE UMBRELLA CONSPIRACY

S.D. Perry

Book - I

မ ဟာ စာ ပေ (စာ စဉ် - ၇၆)

နိဒါန်း

လက်သံဟမ်ဝီးခ်လီးဇွန်လ ၂ ရက်၊ ၁၉၉၈ ခုနှစ်
ရက်ကွန်းစီးတီးတွင် သဘာဝလွန် လူသတ်မှုများ ဖြစ်ပွားခြင်း

အသက် ၄၂ နှစ်အရွယ် အန်နာမီတာဒီ၏ တစ်စစီပုံပျက်နေသည့် အလောင်းအပိုင်းအစများကို ယမန်နေ့နောင်ပိုင်းက ရက်ကွန်းစီးတီး အနောက်မြောက်ဘက်ရှိ သူမ၏နေအိမ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် စွန့်ပစ်ထား သည်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ သူမမှာ ပြီးခဲ့သောလက ဗစ်တိုရီရေကန်ခရိုင် အနီးတွင် တွေ့ရှိခဲ့သော ‘အသားစားလူသတ်ကောင်များ’ ၏ လေးဦးမြောက် သားကောင် ဖြစ်သွားပုံရသည်ဟု ယူဆနိုင်စရာ အကြောင်းရင်းများ ရှိနေ ခဲ့သည်။

မီတာဒီ၏ အလောင်းမှာ တစ်ဝက်တစ်ပျက် အစားခံထားရခြင်း၊ လူသွားဖြင့် ကိုက်ဖြတ်ထားပုံပေါ်သော သွားရာများ တွေ့ရှိရခြင်း စသည့် အထောက်အထားများမှာ မကြာသေးမီက ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် လူသတ်မှုများမှ အလောင်းများ၏ သေမှုသေခင်း အစီအရင်ခံစာများနှင့် ကိုက်ညီလျက် ရှိနေသည်။ ယမန်နေ့ ညကိုးနာရီခန့်တွင် အပြေးလေ့ကျင့်ခန်း ပြုလုပ်နေသူ နှစ်ဦးမှ မစ္စမီတာဒီ၏ အလောင်းကို တွေ့ရှိခဲ့ပြီးသည့်နောက် မကြာခင်မှာပင် ရဲချုပ်အိုင်းယွန်းစ်က ရက်ကွန်းရဲတပ်ဖွဲ့ (RPD) ၌ ဤကဲ့သို့ အလွန်စက်ဆုပ်

ရွံ့ရှာဖွယ် ရာဇဝတ်မှုများကို ကျူးလွန်နေသော တရားခံအား ဖမ်းဆီးနိုင်အောင် ကြိုးကြိုးစားစား တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြဖို့ အထူးတောင်းဆိုမှုတစ်ရပ်ကို အတိုချုပ် ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့သည်။ လက်ရှိတွင် ရဲချုပ်သည် ရက်ကွန်းမြို့နေ ပြည်သူများအတွက် ပိုမိုထိရောက်သည့် ကာကွယ်ရေးအစီအမံများ ချမှတ်နိုင်ရန်အတွက် မြို့တော်အာဏာပိုင်များနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လျက်ရှိသည်။

‘အသားစားလူသတ်ကောင်များ’ ၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အလွန်အကြူးသတ်ဖြတ်မှု နှင့်ဆက်စပ်၍ လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ် အချို့ကလည်း အခြားလူသုံးဦးမှာ ရက်ကွန်းတောအုပ်ထဲတွင် သတ္တဝါတိုက်ခိုက်မှုဟု ယူဆရသော တိုက်ခိုက်ခံရမှုကြောင့် သေဆုံးခဲ့ရသည်။

ကပ်ဆိုက်သကဲ့သို့ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော သေဆုံးမှုများမှာ ခုနစ်ဦးထိ ဖြစ်လာ....

ရက်ကွန်းတိုင်းမံ၊ ဇွန်လ ၂၂ ရက်၊ ၁၉၉၈ ခုနှစ်
ရက်ကွန်းစီတီးမှ ထိတ်လန့်ဖွယ်အဖြစ်အပျက်
နောက်ထပ်သတ်ဖြတ်ခံရသူများ

လူငယ်စုံတွဲ၏ အလောင်းများအား တွေ့ရှိ၊ ယခုနှစ်၏ မေလလယ်ခန့် ကတည်းကပင် မြို့တော်အား ခြိမ်းခြောက်လာခဲ့သည့် အကြမ်းဖက်ဖြစ်ရပ်များ ကြီးစိုးနေမှုအတွင်း ရှစ်ယောက်မြောက်နှင့် ကိုးယောက်မြောက် သားကောင်များ ဖြစ်လာခဲ့သည့် ဒင်းနီရချ်နှင့် ခရစ္စတိုဖာစမစ်တို့၏ ရုပ်အလောင်းများအား တနင်္ဂနွေနေ့မနက် အစောပိုင်းက ဗစ်တိုရီပန်းခြံထဲတွင် တွေ့ရှိခဲ့သည်။ သတ်ဖြတ်ခံရသူ နှစ်ဦးစလုံးမှာ အသက် ၁၉ နှစ်အရွယ် လူငယ်များဖြစ်ကြ ပြီး ၎င်းတို့မှာ စနေနေ့ညနှောင်းပိုင်းက စိုးရိမ်ပူပန်နေသော မိဘများ၏ လူပျောက်တိုင်ကြားခြင်း ခံထားရသူနှစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ အဆိုပါလူငယ် နှစ်ဦး၏ ရုပ်အလောင်းများအား ရဲအရာရှိက ညနှစ်နာရီနီးပါးခန့်အချိန်၌ ဗစ်တိုရီရေကန်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းပါးပေါ်တွင် ရှာဖွေတွေ့

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရဲတပ်ဖွဲ့မှ တရားဝင် ထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်း မရှိသော်လည်း ရှာဖွေ တွေ့ရှိမှု သက်သေအထောက်အထားများအရ ထိုလူငယ်နှစ်ဦးလုံးမှာ ယခင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် တိုက်ခိုက်မှုများမှ သားကောင် များကဲ့သို့ပင် တူညီသော ဒဏ်ရာများ ခံစားခဲ့ရကြောင်း အတည်ပြုနိုင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် တိုက်ခိုက် သည့်အရာများမှာ လူလော၊ တိရစ္ဆာန်လော အတည် ပြု ကြေညာနိုင်ခြင်း မရှိသေးပေ။

သေဆုံးသူလူငယ်နှစ်ဦး၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက သူတို့နှစ်ဦး ပျောက်ဆုံးမသွားမီက ‘တောခွေးများ’ ကို ခြေရာခံမိသည့် ကောလာဟလ အကြောင်းကို ပြောဆိုနေခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

မကြာသေးမီကလည်း လူအများ ထင်ကြေးပေး စွပ်စွဲပြောဆိုနေကြ သလို ကောလာဟလများ ထွက်ပေါ်နေသည့် ညဘက်တွင် ကျက်စားသော သတ္တဝါတစ်ကောင်တလေအား တွေ့မြင်ရနိုးနိုးနှင့် မြို့တော်တစ်ခွင် သတ် မှတ်ချိန်အတွင်း အပြင်မထွက်ရအမိန့်ကို ချိုးဖောက်ကာ ပန်းခြံ၏ သစ်တော ထူထပ်သည့် ဧရိယာသို့ လာရောက်စောင့်ကြည့်သူများလည်း ရှိနေခဲ့သည်။

မြို့တော်ဝန်ဟားရစ်စ်မှာ ယနေ့နေ့လယ်ပိုင်းတွင် သတင်းစာရှင်း လင်းပွဲတစ်ရပ် ပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ထားပြီး သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း အပြင်မထွက် ရအမိန့်အား အလွန်တင်းကြပ်စွာ ထုတ်ပြန်လိုက်ရသည့် အခြေအနေအထိ ဆိုက်ရောက်လာစေသော လက်ရှိဖြစ်ပွားနေသည့် ကပ်ဆိုက်သလို ဘေး အန္တရာယ်ဆိုးအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာ ထုတ်ပြန်ကြေညာ လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။

စီတီးဆိုက်ဒ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်၊ ၁၉၉၈ ခုနှစ်
တယ်ဆယ်ရေးနှင့်ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့ (S.T.A.R.S.) အား
ရက်ကွန်းစီတီးတွင် လုံခြုံရေးတာဝန်ထမ်းဆောင်ရန်စေလွှတ်

ယခုပတ်အစောပိုင်းက ရက်ကွန်းတောအုပ်အတွင်း၌ ခြေလျင်
တောင်တက် ခရီးကြမ်းသွားသူသုံးဦး ပျောက်ဆုံးနေမှုကြောင့် မြို့တော်
အာဏာပိုင်များမှာ နောက်ဆုံးတွင် အာခံလေတောင်ခြေသို့ သွားသည့်
ကျေးလက်တောလမ်းအမှတ် (၆) ကို ပိတ်ပစ်လိုက်ရသည်။

ရဲချုပ်ဘရိုင်ယန်အိုင်းယွန်းစ်က ပျောက်ဆုံးနေသည့် ခြေလျင်တောင်
တက်ခရီးကြမ်းထွက်သူများကို ရှာဖွေရန်နှင့် မိမိတို့လူမှုအသိုက်အဝန်းကို
ဖျက်ဆီးနေသည့် လူသတ်ကောင်များ၏ ထကြွသောင်းကျန်နေမှုကို လုံးဝ
အဆုံးသတ် ပပျောက်သွားစေရန်အတွက် S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာ
အချိန်ပြည့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြမည်ဖြစ်ပြီး ရက်ကွန်းရဲတပ်ဖွဲ့(RPD) နှင့်
လည်း အတူတကွ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သွားမှာဖြစ်ကြောင်း မနေ့က
ကြေညာခဲ့သည်။

S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင်ဟောင်းတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သူ ရဲချုပ် အိုင်း
ယွန်းစ်အား စီတီးဆိုက်ဒ်၏ တယ်လီဖုန်းဖြင့် သီးသန့်အင်တာဗျူးမှုတွင်
ဖြေကြားခဲ့သည်မှာ...

အများပြည်သူလုံခြုံရေးစောင့်ရှောက်မှုတာဝန်မှာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ
မြဲပြနံ့ထားကြတဲ့ ဒီအမျိုးသား အမျိုးသမီးတွေအတွက်တော့ အခုချိန်ဟာ
မြို့တော်လုံခြုံရေးအတွက် သူတို့ရဲ့စွမ်းဆောင်ရည်တွေကို အပြည့်အဝ ထုတ်
ဖော်ကြရမယ့် အချိန်ပါပဲ။

နှစ်လတောင်မပြည့်သေးတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ အင်မတန် ရက်စက်
ကြမ်းကြုတ်တဲ့ လူသတ်မှုပေါင်းကိုးမှု ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး အနည်းဆုံး လူငါးဦး
လောက် ပျောက်ဆုံးနေပါတယ်။

မကြာခဏ ဖြစ်ပွားနေတဲ့ ဒီမှုခင်းတွေအားလုံးဟာ ရက်ကွန်း
တောအုပ်ရဲ့ အနီးတစ်ဝိုက်မှာပဲ ဖြစ်ပွားနေတာပါ။ ဒါကြောင့် ဒီရာဇဝတ်မှု
တွေကို ကျူးလွန်နေတဲ့သူတွေဟာ ဗစ်တိုရီရေကန်ဒေသရဲ့ တစ်နေရာရာမှာ
ခိုအောင်းနေကြတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့အတွက် ယုံကြည်နိုင်စရာ အထောက်
အထားတွေ ဖြစ်လာနေပါတယ်။

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေဟာ ဒီလိုမျိုး ရာဇဝတ်ကောင်တွေကို ရှာဖွေဖမ်းဆီးမှု အတွေ့အကြုံတွေ ရှိနေပြီးသားပါ။

ဘာကြောင့် အရင်ကတည်းကပဲ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကို ဒီမူခင်းတွေကို ကိုင်တွယ်ဖို့ တာဝန်ပေးခဲ့တာလဲလို့ မေးမြန်းချိန်မှာတော့ ရဲချုပ်အိုင်းယွန်းစံက...

S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဟာ ရက်ကွန်းရဲတပ်ဖွဲ့ (RPD) ကို ဒီလိုဖြစ်ရပ်တွေ မဖြစ်ပွားခင်ကတည်းက ကူညီနေခဲ့တာပါ အခုကတော့ သူတို့က ဒီရာဇဝတ်မှုတွေကို အချိန်ပြည့် ကိုင်တွယ်ဖို့ အထူးတပ်ဖွဲ့အနေနဲ့ ပူးပေါင်းတာဝန်ထမ်းဆောင်ကြတဲ့ အနေအထားပေါ့ဗျာ...ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့သည်။

S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ကို ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် နယူးယော့ခ်မြို့၌ ပုဂ္ဂလိကရန်ပုံငွေများဖြင့် တည်ထောင်ခဲ့ပြီး မူလက ဘာသာရေးအစွန်းရောက် အကြမ်းဖက်မှုများ တိုက်ဖျက်ရေးအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအနေဖြင့် CIA နှင့် FBI နှစ်ခုလုံးမှ အငြိမ်းစားစစ်ဖက်ဆိုင်ရာ အရာရှိများ ၎င်းတို့၏ မူလနယ်ပယ်ဟောင်းတွင် ပြန်လည်လုပ်ကိုင်နိုင်ရန် ဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမျိုးသားလုံခြုံရေးနှင့်ကာကွယ်ရေးအေဂျင်စီ (NSDA) ဒါရိုက်တာဟောင်းဖြစ်သူ မာကိုပယ်လ်မိုင်ယာရီ၏ ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင် အဖွဲ့မှာ လျင်မြန်စွာ ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ပြီး ဓားစာခံများအရေးကို ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရခြင်းမှ အဓိကရုဏ်းနှိမ်နင်းရေးများထိ အရာရာတိုင်းနီးပါးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်လာကြရကာ နယ်မြေခံရဲတပ်ဖွဲ့များနှင့် အတူတကွ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြသည်။

S.T.A.R.S. ၏ ရုံးခွဲတိုင်းကို ဌာနချုပ်ကဲ့သို့ပင် ကိုယ်တိုင် ပြီးပြည့်စုံသော လုပ်ငန်းတာဝန်များ ဆောင်ရွက်နိုင်စေရန် အထူးဒီဇိုင်းဆွဲထားသည်။

S.T.A.R.S. ၏ ရက်ကွန်စီတီးရှိ ရုံးခွဲကို ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ဒေသခံစီးပွားရေးလုပ်ငန်းအချို့၏ ရန်ပုံငွေ မတည်ပေးမှုဖြင့် တည်ထောင်ခဲ့ပြီး လက်ရှိတွင် ရာထူးတိုးဖြင့် ပြောင်းရွှေ့လာသည်မှာ ခြောက်လမပြည့်သေးသည့် ကပ္ပတိန်အဲလ်ဘတ် ဝက်စ်ကာမှ ဦးဆောင်လျက်ရှိသည်။

အခန်း - ၁

ဂျေးလ်တစ်ယောက် အရေးပေါ်အစည်းအဝေး တက်ဖို့အချိန် နောက်ကျနေလေပြီ။ အိမ်ရှေ့တံခါးမဆီသို့ ကမန်းကတန်း လျှောက်လာရင်း သူမ၏သော့တွဲကို ကော်ဖီခွက်ထဲသို့ မည်သို့မည်ပုံ ထည့်လိုက်မိမှန်း မသိ ချေ။ ခွက်ထဲသို့ သော့တွဲကျသံ သဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရတော့မှ သူမမှာ အလျင် စလို ခြေလှမ်းများကို ရပ်လိုက်ရပြီး အငွေ့တထောင်းထောင်း ထွက်နေသော ကြွေမတ်ခွက်ကို မယုံနိုင်စွာ ငေးကြည့်နေမိသည်။ သူမ၏ ချိုင်းကြားတွင် ညှပ်ယူလာသော ထူထဲသည့် ဖိုင်တွဲများမှာလည်း လျှောခနဲ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လွတ်ကျသွားပြီး စက္ကူညှပ်ကလစ်များနှင့် ကပ်နေသော မှတ်စုစာရွက်များမှာ အညိုရောင်ကြမ်းခင်း ကော်ဇောပေါ်တွင် ပြန့်ကျဲသွား၏။

“အာ... ဒုက္ခပဲ...”

သူမမှာ နာရီကို တစ်ချက်ပြန် ကြည့်လိုက်မိရင်း ကော်ဖီခွက်ကို ကိုင်ကာ မီးဖိုချောင်သို့ ပြန်လှည့်လာခဲ့ရပြန်သည်။ ကပ္ပတိန်ဝက်စ်ကာက အစည်းအဝေးခန်းမသို့ အရောက်လာဖို့ ၁၉၀၀ နာရီသာ အချိန်ပေးထား၏။ ဆိုလိုသည်မှာ သူမသည် ဆယ်မိနစ်မျှ ကားမောင်းရမည့်ခရီးကို ကိုးမိနစ်နှင့်

အရောက်လာပြီးနောက် ကားပါကင်နေရာရှာသည်မှ အစည်းအဝေးခန်း ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်မိသည်အထိ အချိန်မဆိုစလောက်သာ ရတော့မည်ဖြစ်သည်။

ဒီအစည်းအဝေး... ငရဲကွေ့ကို S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့မှ တာဝန်ယူ ကိုင်တွယ်ရပြီးသည့်နောက် အမှုအကြောင်းအား ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အသေးစိတ် ထုတ်ဖော်ဆွေးနွေးမည့် အစည်းအဝေး၊ ရက်ကွန်စီးတီးဌာနခွဲသို့ သူမ တာဝန်ကျပြောင်းရွှေ့လာပြီးသည့်နောက် ပထမဆုံးအကြိမ် တက် ရောက်ရမည့် တကယ့်ထိပ်သီး အစည်းအဝေးကြီး စတင်မည့်အချိန်ကျမှ သူမ နောက်ကျပေတော့မည်။

တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း ပထမဆုံး အကြိမ်အဖြစ် အစည်းအဝေးသို့ အချိန်မီမရောက်နိုင်ခြင်းအတွက် သူမမှာ တကယ့်ကို စိတ်မပူသည့်ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေမလားတော့ မသိပေ။

စောစောစီးစီး အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် လုပ်မထားမိသည့်အတွက် သူမကိုယ်သူမ ဒေါသထွက်ခြင်းတို့ဖြင့် ဖိစီးနေလျက်ကပင် စိတ်ပျက် လက်ပျက် ညည်းညူရင်း ပန်းကန်ဆေးကန်ဆီသို့ အလျင်စလို ပြေးရပြန် သည်။

ဒီအမှုကြောင့်... ဒီသောက်အမှုကြောင့်...။

သူမမှာ မနက်စာစားပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိမိအမှုတွဲဟု အမည်တပ်ထားသည့် မိတ္တူစာရွက်များကို ကောက်ကိုင်ကာ အစီရင်ခံစာ တစ်ခုလုံး၌ ရဲများ သတိမမူ ချွတ်ချော်ခဲ့သည့် အချက်အလက် တစ်စုံတစ်ရာ တွေ့လေမလားဟု ရှာဖွေရင်း အချိန်ကုန်နေခဲ့၏။ တစ်နေ့လုံးသာ ကုန်သွား သည်။ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ခံစားချက်များ ပို၍တိုးလာသည်မှအပ ထူးထူး ခြားခြား အချက်အလက် တစ်ခုတလေမှ ရှာမတွေ့ခဲ့ပေ။

ဂျေးလ်မှာ မတ်ခွက်ကို ဆောင့်ချလိုက်ကာ ပူနွေးစိုစွတ်နေသည့် သော့တွဲကို သူမ၏ ဂျင်းဘောင်းဘီတွင် ပွတ်သုတ်ပစ်လိုက်ပြီး ကမန်း ကတန်းပင် အိမ်ရှေ့တံခါးမဆီသို့ ပြန်ထွက်လာကာ ကြမ်းပြင်တွင် ပြန့်ကျဲနေ သည့် ဖိုင်တွဲများကို ကုန်းကောက်လိုက်၏။ ဖိုင်တွဲများကို ပြန်စီနေရင်းမှ တစ်ပိုင်းတစ်စ ထွက်နေသော ရောင်စုံဓာတ်ပုံကြောင့် လှုပ်ရှားမှုများ ရပ်တန့် ကာ ငေးစိုက်ငုံ့ကြည့်နေမိသည်။

“အိုး... ကလေးရယ်”

သူမမှာ ဓာတ်ပုံအား လေးကန်စွာ ကောက်ယူလိုက်မိ၏။ အချိန်မရှိ

တော့မှန်း သိလျက်နှင့်ပင် ဓာတ်ပုံထဲမှ သွေးအလိမ်းလိမ်း လူးနေသော မျက်နှာလေးများကို အကြည့်လွှဲဖို့ မတတ်နိုင်ပေ။

သူမမှာ စိတ်ပင်ပန်းမှုဖြင့် ခိုးလိုးခုလုဖြစ်နေပြီး ထိုခံစားချက်မှာ တစ်နေကုန်လာသည်နှင့်အမျှ တိုး၍ တိုး၍ ပြင်းထန်လာသည်။

မူခင်းဓာတ်ပုံများကို ငေးကြည့်နေရင်း ဂျေးလ် အသက် ခက်ခက် ခဲခဲ ရှူလိုက်ရသည်။

‘ဘက်ကီ’ နှင့် ‘ပရစ်ဆယ်လာမက်ဂီ’။ အသက်ကိုးနှစ်နှင့် ခုနစ်နှစ် အရွယ်ကလေးများ။

ငါ့အတွက် ပြန်သတိရချင်စရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူးဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိပေးနေရင်းကပင် အတွေးများက အစောပိုင်း အတိတ် ကာလဆီသို့ ပြန်ပြောင်းရောက်ရှိသွားပြန်သည်။

“နင် ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ် ပြန်လှည့်စားချင်နေတာ မဟုတ်လား... ဘယ်လောက်ပဲငြင်းငြင်း အခုတော့ အရာအားလုံး ပြောင်းလဲသွားပြီဆိုတာ လက်ခံရမှာပဲ... သူတို့သေတဲ့နေ့ရက်ကစပြီး အားလုံး ပြောင်းလဲသွား ခဲ့ပြီ...”

ဂျေးလ် ပထမဆုံး ရက်ကွန်စီတီးသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ကျလာခဲ့ စဉ်က ပြောင်းရွှေ့ရခြင်းအပေါ် မသေချာမရေရာသည့် ခံစားချက်များနှင့် စိတ်ဖိစီးမှု တစ်ပုံတစ်ပင်အောက်တွင် S.T.A.R. တပ်ဖွဲ့၌ ဆက်လက်တာဝန် ထမ်းဆောင်ချင်စိတ် ရှိပါသေးရဲ့လားဟု စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူမမှာ ထူးချွန်သော ဝန်ထမ်းကောင်းတစ်ဦးဟု ဆိုနိုင်သည်။

သို့ရာတွင် သူမ ဤအလုပ်ထဲသို့ ရောက်လာရခြင်းမှာ ဒစ်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူတရားစွဲခံရပြီးနောက်တွင် ဒစ်က သူမအား တခြားအသက် မွေးဝမ်းကြောင်းအလုပ် ပြောင်းလုပ်ဖို့ စတင်ဖိအားပေးလာခဲ့သည်။ အမှု က သိပ်မကြာလိုက်ဘဲ ပြီးပြတ်သွားခဲ့သော်လည်း ဂျေးလ်၏ ဖခင်မှာ ဇွဲနပဲကြီးစွာ သမီးဖြစ်သူအား အလုပ်ပြောင်းဖို့ ထပ်ခါတလဲလဲ တိုက်တွန်း နေခဲ့သည်။ ဗယ်လင်တိုင်းမိသားစုဝင်တစ်ယောက် အချုပ်ထဲရောက်နေတာ နဲ့တင် တော်လောက်ပြီ။ ဂျေးလ်ကို သူ့ခြေရာနင်းအောင် လုပ်မိခဲ့သည်မှာ အမှားကြီးမှားသည်ဟုပင် ပြောလာ၏။

ဂျေးလ်၏လေ့ကျင့်မှုနှင့် နောက်ကြောင်းရာဇဝင်အရ ရွေးချယ်စရာ အလုပ်သစ် များများစားစား မရှိသလောက်ဖြစ်သော်လည်း

အမ်ဘရဲလားလျှောက်စီမံကိန်း

အနည်းဆုံးတော့ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့မှာ သူမ၏အရည်အချင်းကို အသိအမှတ်ပြုပေးပြီး သူတို့ထံသို့ သူမမည်သို့ရောက်လာခြင်းကို ဂရုစိုက်ကြပေ။

ပေးဆပ်ရမှုက မျှတပါ၏။ ပြန်တွေးကြည့်သော် သူမဘဝတစ်လျှောက် ရင့်သန်လာခဲ့သည့် အန္တရာယ်ကြားတွင် မွေ့လျော်တတ်သော ဗီဇက ယခုပြောင်းလဲလိုက်သော အလုပ်အကိုင်တွင်လည်း အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင် အထောက်အကူပြုနေ၏။

ထိုအခြင်းအရာကို မြင်ရသည်က ဂျေးလ်၏ ဖခင်ကို ပျော်ရွှင်စေပြီး သူမ ရှေ့ဆက်ရှင်သန်နေထိုင်သွားရမည့် ဘဝသစ်ကို အားပေးထောက်ခံခဲ့သည်။ အပြောင်းအလဲက ဂျေးလ် နားလည်ထားသည်ထက် ပိုခက်ခဲနေဆဲပင်။ ဖခင်နှင့် လမ်းခွဲလိုက်ရပြီးကတည်းက ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဂျေးလ်မှာ တကယ့်ကို အထီးကျန်ဆန်နေသလို ခံစားရ၏။ ဥပဒေဘက်တော်သားတစ်ဦးအဖြစ် အလုပ်လုပ်နေရသည်မှာ ဟာသပြက်လုံးတစ်ခုနှင့်တူလာသလိုပင်။ ဒစ်ဗယ်လင်တိုင်းရဲ့ သမီးက အမှန်တရား၊ တရားမျှတမှုနဲ့ အမေရိကန်လမ်းစဉ်အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနေသတဲ့လား။

အယ်လ်ဖာတပ်ဖွဲ့ဆီသို့ ရာထူးတိုးပြောင်းရွှေ့လာသောအခါ မြို့ဆင်ခြေဖုံးရှိ ကောင်းမွန်သော အိမ်ငယ်လေးတစ်လုံးတွင် နေရသည်။ သူမအတွက်တော့ ရူးချင်စရာပင်။ ဂျေးလ်မှာ အရာအားလုံးကို လက်လျှော့စွန့်လွှတ်ကာ ဒီမြို့ကထွက်သွားပြီး တစ်ချိန်က ဘဝဟောင်းသို့ ပြန်သွားပစ်လိုက်ချင်သည့် မိုက်ရူးရဲအတွေးများပင် တွေးမိလာ၏။ လမ်းတစ်ဖက်ခြမ်းတွင် နေထိုင်သော မိန်းကလေးငယ်နှစ်ဦး မျက်ရည်လည်ရွှဲဖြင့် သူမ၏ အိမ်တံခါးဝသို့ ရောက်မလာခင်အထိပေါ့။

ထိုမိန်းကလေးငယ်နှစ်ယောက်က သူမဟာ တကယ့်ရဲအရာရှိတစ်ယောက်လားဟု မေးပြီး သူတို့ရဲ့မိဘများမှာ အလုပ်သွားနေကြကြောင်း ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ခွေးလေးပျောက်နေကြောင်း အကူအညီတောင်းလာကြ၏။ ဘက်ကီမှာ အစိမ်းရောင်ကျောင်းဝတ်စုံဝတ်ထားပြီး ပရစ်စ်မှာ အပေါ်အကျိုကို ဝတ်ဆင်ထားကာ ကလေးမလေးနှစ်ဦးစလုံးမှာ နှာခေါင်းလေးတရှုပ်ရှုပ်နှင့် တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်နေကြသည်။

သိပ်ကြာကြာမရှာဖွေလိုက်ရဘဲ ဘလောက်အနည်းငယ်မျှသာ လှမ်းသည့် ဥယျာဉ်ထဲတွင် လျှောက်သွားနေသော ခွေးကလေးကို ပြန်လည်ရှာတွေ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် သူမမှာလည်း မိတ်ဆွေသစ်နှစ်ဦး ရလာခဲ့၏။

ထိုညီအစ်မနှစ်ယောက်မှာ ချက်ချင်းပင် ဂျေးလ်အတွက် မွေးစားသမီးလေးများသဖွယ် ဖြစ်လာကြပြီး သူမတို့ ကျောင်းဆင်းချိန်တိုင်း မသေမသပ် စည်းနှောင်ထားသည့် ပန်းစည်းများကို ဂျေးလ်အတွက် ယူလာပေးလေ့ရှိ၏။ ကျောင်းပိတ်ရက်များ၌ သူမ၏ ခြံဝင်းထဲတွင် ဆော့ကစားကြရင်း သူတို့ကြည့်ဖူးသည့် ရုပ်ရှင်နှင့်ကာတွန်းများထံမှ ရလာသော သီချင်းများကို မမောနိုင်မပန်းနိုင် အော်ဟစ်သီဆိုကြသည်။

ထိုမိန်းကလေးများကြောင့် ဂျေးလ်၏စိတ်ဓာတ်မှာ အံ့သြဖွယ်ရာ ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ အထီးကျန်ဆန်မှုများ လျော့ပါးသွားရသည်ဟု မဆိုနိုင်လျှင်တောင် စွန့်ခွာသွားလိုက်ချင်သော အတွေးများကို လတ်တလော မတွေးမိအောင် ဆွဲဆောင်ထားနိုင်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဂျေးလ် အသက်နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ်အရွယ်တွင် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သက်ဝင်ရှင်သန်နေသော လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ် စတင်ခံစားမိလာခဲ့သည်။ ဤအပြောင်းအလဲက အလွန်သိမ်မွေ့လှသောကြောင့် ဂျေးလ် တဖြည်းဖြည်းသာ သတိပြုမိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ် ခြောက်ပတ်အကြာက...

ဘက်ကီနှင့် ပရစ်စ်တို့မှာ ဗစ်တိုရီပန်းခြံထဲသို့ ပျော်ပွဲစားထွက်ကြစဉ် မိဘများ၏ အဝေးတွင် လှည့်လည်သွားလာနေကြချိန် စိတ္တဇလူသတ်ကောင်များ၏ ပထမဆုံး သားကောင်နှစ်ဦး ဖြစ်သွားခဲ့ရရှာသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မြို့တော်မှာ အကြမ်းဖက်ခြိမ်းခြောက်မှုထဲသို့ ကျရောက်ခဲ့သည်။

ဓာတ်ပုံကိုင်ထားသော လက်မှာ အနည်းငယ် တုန်ယင်နေသည်။ သူမမှာ ဆုံးရှုံးစရာမကျန်တော့သလို ခံစားနေရသည်။

ဘက်ကီမှာ ပက်လက်ကလေးလဲနေပြီး မမြင်နိုင်တော့သော မျက်လုံးအစုံက ကောင်းကင်ကို ငေးကြည့်နေသယောင်ပင်။ သူမ၏ဝမ်းဗိုက်မှာ ဟောင်းလောင်းပေါက်နေသည်။ ပရစ်စ်မှာ ဘက်ကီ၏ အနီးတွင် လက်များကို ဆန့်တန်းလျက် ကိုးရီးကားရားလဲနေပြီး သေးသေးသွယ်သွယ် ခြေလက်လေးများပေါ်တွင် ရက်ရက်စက်စက် ဆုတ်ဖြဲခံထားရသည့် ဒဏ်ရာများမှ အသားအတုံးအတစ်များ ထွက်နေသည်။

ကလေးနှစ်ယောက်စလုံးမှာ ကိုယ်တွင်းကလီစာများ ထုတ်ယူခံထားရကာ သွေးထွက်မလွန်ခင်မှာပင် သေနိုင်လောက်သော အလွန်

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

များပြားသည့် ဒဏ်ရာများ ရထားသည်။ သူတို့အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းခဲ့ကြလျှင်လည်း မည်သူမှ အသံမကြားခဲ့ကြပေ။

“တော်ပြီ ဆက်မတွေးနဲ့တော့... သူတို့တွေ သေသွားပြီ...နင်နောက်ဆုံးမှာ ဒီအမှုအတွက် တစ်ခုခုတော့ လုပ်နိုင်မှာပါ”

ဂျေးလ် စာရွက်များကို ဟိုစမ်းဒီစမ်းနှင့်ကောက်ယူ၍ ဖိုင်တွဲထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်ပြီး အိမ်အပြင်ဘက် အစောပိုင်းညနေခင်းနေရောင်အောက်သို့ ထွက်ကာ အသက်ပြင်းပြင်း ရှူရှိုက်လိုက်သည်။

နေ့ရှိန်ကြောင့် ပူနွေးလျက်ရှိသည့် လေထုထဲတွင် လောလောလတ်လတ် ရိတ်ဖြတ်ထားသော မြက်ခင်းရနံ့များ ပြည့်လျှံနေသည်။ လမ်း၏တစ်နေရာရာ၌ ဆူညံစွာ အော်ဟစ်နေကြသည့် ကလေးများကြားတွင် ခွေးတစ်ကောင်က ပျော်မြူးစွာ ဟောင်နေသံကိုလည်း ကြားရ၏။ ဂျေးလ် အိမ်ရှေ့လူသွားလမ်းပေါ်တွင် ထိုးရပ်ထားသော အပွန်းအစင်းရာများနှင့် မီးခိုးရောင်ကားလေးဆီသို့ ကပျာကယာ ပြေးသွားသည်။ ကားစက်နှိုးနေစဉ်တွင် သူမမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော မက်ဂီအိမ်ဘက်ကို မကြည့်မိစေရန် စိတ်တင်းထားရင်း ကားကို ပလက်ဖောင်းပေါ်မှဆုတ်ကာ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။

ကျယ်ဝန်းလှသော ဆင်ခြေဖုံးလမ်းများကို ဖြတ်သန်းမောင်းနှင်လာရင်း ဂျေးလ် ကားမှန်ကိုချလိုက်သည်။ ကားကို သတ်မှတ်အမြန်နှုန်းသို့ အရှိန်တင်လိုက်သော်လည်း လမ်းပေါ်တွင် ကလေးငယ်များနှင့် တိရစ္ဆာန်များ ရှိ၊ မရှိကိုလည်း ဂရုတစိုက်ကြည့်လာသည်။ လူသတ်မှုများ စတင်ဖြစ်ပွားလာကတည်းက တစ်စထက်တစ်စ လူအများစုမှာ ကလေးများနှင့် အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များကို နေ့ဘက်အချိန်တွင်တောင် အိမ်ပြင်သို့ မထွက်စေတော့ပေ။

ဂျေးလ်ကားလေးမှာ အမှတ် ၂၀၂ အမြန်လမ်းမကြီးပေါ်သို့ အရှိန်မြှင့်၍ တက်လိုက်စဉ် တုန်ခါသွားသည်။ ခြောက်သွေ့နွေးထွေးသော လေထုက သူမမျက်နှာကို ဖြတ်သန်းလျက် ရှည်လျားနက်မှောင်သော ဆံပင်များကို တိုးငှေ့တိုက်ခတ်နေသည်။ အိပ်မက်ဆိုးမှ နိုးထလာရသလိုမျိုး ခံစားချက်က ကောင်းမွန်လှသည်။

ညနေခင်းနေပြောက်လေးများနှင့် သစ်ပင်များ၏ ရှည်လျားသော အရိပ်များ ကျနေသော လမ်းပေါ်တွင် ကားကို အရှိန်တင်လျက်မောင်းနှင်

လိုက်၏။

ကံအကြောင်းတရားကြောင့်ဖြစ်စေ၊ တိုက်ဆိုင်မှုကြောင့်ပင်ဖြစ်စေ ရက်ကွန်းစီးတီးတွင် ဖြစ်ပွားနေသောအမှုများက သူမ၏ဘဝကိုလည်း လွှမ်းမိုးလာခဲ့သည်။ ဂျေးလ်မှာ အဖေဖြစ်သူ စိတ်ချမ်းသာဖို့ ဘဝဟောင်းမှ ရန်ထွက်ရန် ကြိုးစားနေသော၊ အဖမ်းမခံရဖို့ ကြိုးစားနေသော ဘဝဟောင်းကို စိတ်ကုန်နေသည့် သူ့ခိုးတစ်ယောက်အဖြစ် ဆက်လက်ဟန်ဆောင်မနေတော့ပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် S.A.R.S. တပ်ဖွဲ့နှင့် ရှေ့ဆက်အလုပ်လုပ်စရာ ရှိသေးသည်ဆိုပါက ဤကိစ္စသာကြောင့်သာ ဖြစ်ပေါ်မိမည်။ ကလေးတွေသေရသည်။ ပြီးတော့ လူသတ်ကောင်ဟာ လွတ်မြောက်နေဆဲဖြစ်ပြီး ထပ်မံသတ်ဖြတ်နိုင် သေးသည်ဆိုသောကိစ္စပင်။

သူမ ဘေးတွင်ချထားသောဖိုင်များ၏ အပေါ်ဆုံးဖိုင်တွဲကို လေတိုးသောကြောင့် သေဆုံးမှုအမှုတွဲဖိုင်များမှာ တဖျတ်ဖျတ် လှုပ်ခါနေသည်။ မငြိမ်းချမ်းနိုင်သေးသော ဝိညာဉ်ကိုးခုက အသိပေးနေသည့်အလားပင်။ သူတို့ထဲတွင် ဘက်ကီနှင့် ပရစ်ဆယ်လာမက်ဂီတို့နှစ်ယောက်လည်း ပါကောင်းပါနေနိုင်သည်။ သူမက ညာလက်ကို ဖရိဖရဖြစ်နေသည့် စာရွက်ပုံပေါ်သို့ ညင်သာစွာ တင်လိုက်ပြီး ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် တရားခံကို မတွေ့တွေ့အောင် ရှာမည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကတိသစ္စာပြုလိုက်သည်။ အတိတ်တုန်းက ဘာတွေပဲဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ အနာဂတ်မှာလည်း ဘာတွေပဲဖြစ်လာဖြစ်လာ သူမကတော့ ပြောင်းလဲသွားပြီ။ ဒီလူသတ်ကောင်တွေ သူတို့ရဲ့အပြစ်ကို ရိုးသားစွာ ဝန်မခံမချင်း သူမ အနားမယူနိုင်တော့ပေ။

“ယို... ခရစ်စ်”

ခရစ်စ် ဆိုဒါစက်နားက လှည့်ထွက်လိုက်စဉ် ဖောရက်စပီးယားမှာ လူသူကင်းမဲ့နေသော ခန်းမထဲက ထွက်လာပြီး သူ့ထံသို့ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လျှောက်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ နေလောင်ထားသော ပျိုမျစ်သည့် မျက်နှာက အားရပါးရ ပြုံးပြလာသည်။ ဖောရက်စ်မှာ တကယ်တော့

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

ခရစ်စ်ထက် နှစ်အနည်းငယ် ပိုအသက်ကြီးသော်လည်း ဆံပင်ရှည်ရှည် သတ္တုချွန်များ တပ်ထားသော ဂျင်းဂျာကင်နှင့် လက်ဝဲပုခုံးပေါ်တွင် စီးကရက် သောက်နေသည့် အရိုးခေါင်းပုံစံတူ တက်တူးတို့ကြောင့် ဆိုဆုံးမရခက်သော ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ပုံမျိုးဖြစ်နေသည်။ ဖောရက်စ်ဟာ အတော်ဆုံး မကွင်းနစ်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သလို ခရစ်စ် အက်ရှင်ဇာတ်လမ်းများထဲတွင်သာ မြင်ဖူးသော အကောင်းဆုံး သေနတ်ပစ်ချက်မျိုးကို ပစ်ခတ်နိုင်သည့် သေနတ် သမားလည်း ဖြစ်၏။

“ဟေး... ဖောရက်စ်... ဘာအကြောင်းထူးလဲ”

ခရစ်စ် စက်ထဲမှ ကလပ်ဆိုဒါတစ်ဘူးကို ထုတ်ယူလိုက်ရင်း သူ့ လက်ပတ်နာရီကို တစ်ချက် ငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။ အစည်းအဝေးမစခင် နှစ်မိနစ်လောက်တော့ အချိန်ရသေးသည်။ ဖောရက်စ်တစ်ယောက် တောက်ပသော အပြာရောင်မျက်လုံးများနှင့် သူ့ရှေ့မှာ လာရပ်သောအခါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာ ပြုံးပြလိုက်သည်။ ဖောရက်စ်မှာ လက်ထဲတွင် အီကွစ်မင့် ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ ဘက်စုံသုံးခါးပတ် ပန်းသိုင်းအိတ်တို့ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ကြီး သယ်လာ၏။

“ဝက်စ်ကာက မာရီနီကို ရှာဖွေရေးစခွင့် ပေးလိုက်ပြီ... ဗရာဗိုအဖွဲ့ ဝင်ကြတော့မယ်”

စိတ်အားထက်သန်စွာ အားပါးတရ ပြောနေသော်လည်း ဖောရက်စ် ၏ အယ်လ်ဘားမားလေသံ နှာသံဝဲဝဲက သူ၏စကားလုံးများကို နှေးကွေးစေ ကာ လေးလေးတွဲတွဲ ပြောနေသလို ဖြစ်နေ၏။ သူက အားရပါးရ ပြုံးရင်းနှင့် သူ့ပစ္စည်းတွေကို ဧည့်စောင့်ထိုင်ခုံတစ်ခုပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။

ခရစ်စ် မျက်မှောင်ကြုတ်ရင်း...

“ဘယ်အချိန်တုလဲ”

“အခုချက်ချင်းပဲ... ငါ ရဟတ်ယာဉ်ကို စက်နှိုးပြီးတာနဲ့ ထွက် တော့မှာ...”

ဖောရက်စ်က ပြောရင်းဆိုရင်းနှင့်ပင် ကျည်ကာအင်္ကျီကို သူ့တီရှပ် ပေါ်မှ ထပ်ဝတ်လိုက်၏။

“မင်းတို့ အယ်လ်ဖာအဖွဲ့ဝင်တွေ ခုံပေါ်မှာ ထိုင်ပြီး မှတ်စုလိုက် ရေးနေရတုန်းမှာ ငါတို့ကတော့ ဟိုအသားစားကောင်တွေရဲ့ ဖင်ကို ပိတ်ကန် ဖို့ သွားတော့မှာကွ...”

“တို့ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေအတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မှ ယုံကြည်မှုမရှိရင် ဘာမှမရှိတာနဲ့ အတူတူပဲမဟုတ်လား”

“အေး အေး... မင်းတင်ပါးကိုသာ သေချာဂရုစိုက်စမ်းပါ... ဟုတ်ပြီလား... ဒီမှာ ဖြစ်ခဲ့တာတွေထက် နှစ်ဆလောက်ပိုများတဲ့ အရူးတွေ သစ်တောထဲမှာ သွားရည်တများများနဲ့ အဆင်သင့် စောင့်နေကြလိမ့်မယ်လို့ ငါ ထင်နေတယ်”

“မင်း သိတယ်ပေါ့...”

ဖောရက်စ်က ဆံပင်ကို နောက်သို့ သပ်ချလိုက်ပြီး သူ၏ ဘက်စုံသုံးခါးပတ်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ မစ်ရှင်အပေါ်၌ အပြည့်အဝ အာရုံစိုက်ထားကြောင်း သိသာထင်ရှားလှ၏။

ခရစ်က စကားထပ်ပြောရမလား တွေးနေမိသည်။ ဒါပေမဲ့ ဖောရက်စ် လေကြီးမိုးကြီးကျတာ မခံချင်တော့လို့ ဆက်မပြောတော့ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ဖောရက်စ်ဟာ ကျွမ်းကျင်တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးပင်။ သူ့ကို သတိပီရိယထားဖို့ အထူးတလည် မှာနေစရာ မလိုအပ်ပေ။

“ဒါနဲ့ မင်းသေချာရဲ့လား ခရစ်... မင်း ဘီလီနွတ်ပိတ်ခံလိုက်ရတယ်လို့ ထင်နေတယ်မဟုတ်လား...”

သက်ပြင်းတစ်ချက် ကျိတ်ချရင်း ခရစ်က ဖောရက်စ်၏ ပုခုံးကို အသာလှမ်းကာ မိမိအော်ပရေးရှင်းဆီသို့သွားရန် အပေါ်ထပ် ဧည့်စောင့်ခန်းတံခါးငယ်ကို ဖြတ်သန်း၍ ခန်းမဆီသို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ ဝက်စ်ကာက တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကို သီးခြားစီခွဲ၍ စေလွှတ်ခြင်းအား သူ အံ့အားသင့်နေမိသည်။

ဤကဲ့သို့ စစ်ဆင်ရေးမျိုးမှာ အတွေ့အကြုံနည်းသေးသော S.T.A.R.S.တပ်ဖွဲ့ဝင်များအတွက် အစပိုင်းတွင် ပြုလုပ်ကြရသည့် ပုံမှန်စစ်ဆင်ရေးမျိုး ဖြစ်သော်လည်း ယခုအခြေအနေမှာ အသေအချာကို ပုံမှန်အနေအထားမျိုး မဟုတ်တော့ပေ။ သူတို့ကိုင်တွယ်နေရသည့် သေမှုသေခင်းအရေအတွက်ကို ကြည့်ရုံနှင့် ပိုမိုရန်လိုသော တိုက်ခိုက်မှုများအဖြစ် သတ်မှတ်လို့ ရနေပြီ။

အမှန်အားဖြင့် ယခုကဲ့သို့ အုပ်စုဖွဲ့၍ လူသတ်မှုများ ကျူးလွန်နေသည့် လက္ခဏာများ ထင်ရှားနေသည်ကို A1 (အမြင့်ဆုံးအဆင့်) အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ကိုင်တွယ်ဆောင်ရွက်သင့်နေပေပြီ။ သို့ရာတွင် ဝက်စ်ကာမှာ သာမန်လေ့ကျင့်ရေးတစ်ခုကဲ့သို့ပင် ပြုမူဆောင်ရွက်နေသည်။

ဘယ်သူမှ အဲဒါကို မသိကြဘူး၊
သူတို့ ဘီလီအကြောင်းကို မသိကြဘူး

လွန်ခဲ့သော အပတ်က သူ့ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ညကြီး
အချိန်မတော် ဖုန်းဆက်လာခြင်းကို ခရစ် ထပ်တွေးမိပြန်၏။ သူ ဘီလီနဲ့
ခေတ္တ ခဏ အဆက်အသွယ် ပြတ်နေခဲ့သော်လည်း ဘီလီဟာ အမ်ဘရဲလား
ကုမ္ပဏီ၏ သုတေသနဌာနတွင် အလုပ်လုပ်နေကြောင်းကိုတော့ သိနေခဲ့
သည်။ အမ်ဘရဲလားမှာ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီဖြစ်ကာ ရက်ကွန်းမြို့၏
စီးပွားရေး ကို အကြီးဆုံး ထောက်ပံ့ပေးနေသည့် တစ်ခုတည်းသော
ကုမ္ပဏီကြီးလည်း ဖြစ်၏။

ဘီလီဟာ ကိုယ့်အရိပ်ကို ကိုယ်ပြန်လန်နေတတ်သော သူရဲ
ဘောကြောင်သည့် လူစားမျိုး လုံးဝမဟုတ်ပေ။ သူ့စကားသံထဲမှ ကြောက်
လန့်တကြား ကြိရာမရဖြစ်နေသော လေသံက ခရစ်ကို လုံးဝ ခိုးသွားအောင်
လှုပ်နှိုးလိုက်သလိုပင်။ သူ့ရင်ထဲတွင်လည်း စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်များနှင့် ပြည့်နှက်
သွားစေ၏။

ဘီလီက ဗလုံးဗထွေး လေသံဖြင့် သူ့မှာ အသက်အန္တရာယ်ရှိနေပြီ
ဖြစ်ကြောင်း သူတို့အားလုံး အန္တရာယ်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ခရစ်ကို သူ့အား
မြို့စွန့်၍ လာတွေ့ပါရန် တောင်းပန်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူရောက်မလာခဲ့ပေ။
ထိုအချိန်မှာစ၍ မည်သူမျှ ဘီလီအကြောင်းကို မကြားကြရတော့ပေ။

ဘီလီပျောက်ဆုံးသွားချိန်မှစ၍ ခရစ်မှာ အိပ်မပျော်သော ညပေါင်း
များစွာအတွင်း အထပ်ထပ်အခါခါ စဉ်းစားခန်းဝင်နေခဲ့သည်။ ဘီလီ ပျောက်
ဆုံးမှုမှာ ရက်ကွန်းစီတီးက တိုက်ခိုက်မှုများနှင့် ပတ်သက်ဆက်နွှယ်နေခြင်း
မရှိလောက်ဘူးလို့ သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်လက်ခံဖို့ ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း
ထိုအတွေးမှာ သူ၏ ကြီးထွားလာသော သံသယကို ချေဖျက်နိုင်လောက်
အောင် ခိုင်မာမှုမရှိလှပေ။

ဒီဖြစ်ရပ်တွေဟာ မျက်စိနဲ့မြင်ရတာထက် ပိုဆိုးနေနိုင်သေးတယ်ဆို
တာနဲ့ ဘီလီဟာ အဖြစ်မှန်ကို သိသွားသောကြောင့် ဖြစ်နိုင်သည်။

ရဲများက ဘီလီ၏ တိုက်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရှာဖွေစစ်ဆေးခဲ့
သော်လည်း အကြမ်းဖက်မှု တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း ညွှန်ပြနိုင်စရာ

မည်သည့်သက်သေအထောက်အထားမျိုးကိုမှ ရှာမတွေ့ခဲ့ပေ။

သို့ရာတွင် ခရစ်၏ မသိစိတ်မှ မိမိသူငယ်ချင်းမှာ သေဆုံးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် သူ့ပါးစပ်မှ ဘာမှထုတ်မပြောနိုင်စေရန် နှုတ်ပိတ်လိုသော တစ်စုံတစ်ယောက်မှ သတ်ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို သတိပေးနေသည်။

ပြီးတော့ ဒါဟာ ငါတစ်ယောက်တည်းပဲ ဖြစ်နေတာနဲ့တူတယ်
အိုင်းရွန်းစံကလည်း လုံးဝဂရုမစိုက်ဘူး
တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကလည်း ငါဟာ ငါ့သူငယ်ချင်းကို ဆုံးရှုံးရလို့
ကြေကွဲနေတာလို့ပဲ ထင်နေကြတယ်

သူက အတွေးများကို မောင်းထုတ်ပစ်ရင်း စကြိုထောင့်ချိုးကို ချိုးကွေ့လိုက်သည်။ သူ့ဖိနပ်ခွာသံ ခပ်အုပ်အုပ်မှာ ဒုတိယထပ်စကြို၏ ပေါင်းမိုးများကို ရိုက်ခတ်၍ ပဲ့တင်သံများ ထွက်နေ၏။

ဘီလီပျောက်ဆုံးမှုအကြောင်းရင်းကို ရှာဖွေနိုင်ဖို့ သူအာရုံစိုက် ရမည်... သို့ရာတွင် ဘီလီ သူ့ထံသို့ ဖုန်းဆက်ချိန်မှစ၍ ဖိစီးလာသော အဆက်မပြတ် စိုးရိမ်ပူပန်မှုကြောင့် အိပ်မပျော်သည့်ရက်တွေများကာ သူ ပင်ပန်းနေပြီ။ မကြာသေးမီက ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေကြောင့် သူဟာ လက်တွေ့ ဘဝနဲ့ ကင်းလွတ်နေခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ S.T.A.R.S တပ်ဖွဲ့ရှုံးခန်းသို့ နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ ဘာကိုမှ ထပ်မတွေးမိအောင် သူ့ကိုယ်သူ တားဆီး လိုက်သည်။ အစည်းအဝေးကို ခေါင်းကြည်ကြည်လင်လင်နဲ့ တက်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။

ကျဉ်းမြောင်းသော စကြိုလမ်းထဲတွင် ထိန်ထိန်ညီးနေသည့် မျက်နှာ ကြက်မီးများမှာ ညနေခင်းအလင်းရောင်အောက်တွင်ပင် မျက်စိစူးလောက် အောင် အလွန်တောက်ပနေသည်။ ရက်ကွန်းရဲဌာနချုပ်အဆောက်အအုံမှာ ဂန္ထဝင်မြောက်လှ၏။ မြင့်ရိုးမြင့်စဉ်မဟုတ်သော ဗိသုကာအနုလက်ရာများ၊ မြောက်မြားလှစွာသော ကြွေပြားများ၊ သစ်မာသားများနှင့် ဆင်ယင်ထား ပြီး နေအလင်းရောင် ကောင်းစွာဝင်နိုင်စေရန် ပြတင်းပေါက်အများကြီးနှင့် ဒီဇိုင်းလုပ်ထား၏။ သူကလေးဘဝတုန်းက ဤအဆောက်အအုံမှာ ရက်ကွန်း မြို့တော်ခန်းမဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုစာ တိုးပွားလာခဲ့သည့် လူဦးရေ နှင့်အတူ အဆောက်အအုံမှာလည်း စာကြည့်တိုက်အဖြစ် အသစ်ပြုပြင်

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

ဆောက်လုပ်ခဲ့ပြီးနောက် နောင်လေးနှစ်ကြာသောအခါ၌ ရဲဌာနအဖြစ် ပြောင်းလဲအသုံးပြုခဲ့ပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် အဆောက်အအုံ၌ အမြဲတမ်း ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းစဉ် တစ်ခုခုရှိနေပုံ ပေါ်နေသည်။

S.T.A.R.S တပ်ဖွဲ့၏ ရုံးခန်းတံခါးမှာ ပွင့်ဟနေပြီး လေသံပြတ်ပြတ် နှင့်ပြောနေသော ယောက်ျားသံ ခပ်အုပ်အုပ်များက ခန်းမဆီသို့ လျှံထွက် ကျလာသည်။ စကားသံများကြားမှ ရဲချုပ်အိုင်းရွန်းစ်၏ အသံကို ကြားလိုက် ရသောကြောင့် ခရစ်မှာ ခဏမျှ တွန့်ဆုတ်ဆုတ်ဖြစ်သွားသည်။

“ငါ့ကို ဘရိုင်ယန်လို့ ခေါ်စမ်းပါ...”

အိုင်းရွန်းစ်မှာ ရဲအရေခွံခြုံထားသော တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ကာ ကိုယ်ကျိုးကြည့်သည့် နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်သည်။ သူ့လက်အောက်တွင် ဒေသခံ တရားမဝင်လုပ်ငန်းအများစု ရှိနေသည်မှာ လျှို့ဝှက်ချက် မဟုတ် တော့ပေ။

၁၉၉၄ ခုနှစ်က စီဒါခရိုင် မြေရိုက်စားလုပ်မှုတွင်လည်း သူ ပါဝင် ငြိစွန်းလုနီးပါး ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။ ရုံးတော်တွင် သက်သေပြနိုင်ခြင်း မရှိ သော်လည်း သူ့အကြောင်း အတွင်းကျကျ သိထားသည့် မည်သူမဆို သူ ပါဝင်သည်ကို သံသယမရှိကြပေ။

အိုင်းရွန်းစ်၏ မသတိစရာ ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် အသံကို နားထောင်ရင်း ခရစ်မှာ ခေါင်းခါလိုက်မိသည်။ ဒီလိုလူစားမျိုးဟာ တစ်ချိန်က S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည် ဆိုသောအဖြစ်ကို ယုံကြည် လက်ခံဖို့ ခက်ခဲနေ၏။ ဒီလူဟာ ရုံးစာရေးလုပ်ဖို့တောင် ထိုက်တန်သူ မဟုတ်ပေ။ အိုင်းယွန်းစ်ဟာ တစ်နေ့နေ့မှာ မြို့တော်ဝန်အဖြစ် တာဝန်ယူရ ကောင်းယူရနိုင်သည်ဆိုသော စကားသံများက ပိုလိုတောင် ယုံဖို့ ခက်သေး သည်။

“အေးလေ... သူ မင်းရဲ့သတ္တိကို မုန်းတယ်ဆိုတဲ့အချက်က သိပ် အထောက်အကူဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး... ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား ရက်ဖီးလ်ဒ်”

ဟုတ်ပြီ ကောင်းပြီ ခရစ်စ်ဟာ ခဏယာ လုပ်ရခြင်းမျိုးကို မနှစ် သက်သော်လည်း အိုင်းယွန်းစ်မှာလည်း တခြားဆက်ဆံရေးအမျိုးအစားများ ကို နားလည်သူမဟုတ်ချေ။ အနည်းဆုံးတော့ အိုင်းယွန်းစ်ဟာ လုံးဝအရည် အချင်းမရှိသော လူတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပေ။ သူဟာ စစ်ဘက်လေ့ကျင့် ရေး အတွေ့အကြုံတချို့တော့ ရှိသည်။ ခရစ်စ် မျက်နှာကို တည်တည်ကြည်

ကြည် ထားလိုက်ရင်း S.T.A.R.S တပ်ဖွဲ့၏ ဖိုင်တွဲစီရိုအဖြစ်၎င်း စစ်ဆင်ရေး အခြေစိုက်စခန်းအဖြစ်၎င်း အသုံးချနေသော ရှုပ်ပွနေသည့် ရုံးခန်းလေးထဲသို့ လျှောက်ဝင်သွားလိုက်သည်။

ဘယ်ရီနှင့်ဂျိုးဆက်တို့မှာ လူသစ်၏စားပွဲပေါ်တွင် ထိုင်ကာ စာရွက် ပုံးတစ်ခုကို ရှာဖွေနေကြရင်း တီးတိုးစကားပြောနေကြသည်။

အယ်လ်ဖာတပ်ဖွဲ့၏ ပိုင်းလော့ဘရက်ဒ်ဗစ်ကာမှာ ကော်ဖီသောက် ရင်း ပေအနည်းငယ်အကွာမှ ပင်မကွန်ပျူတာကို ငေးကြည့်နေသည်။ သူ၏သိမ်မွေ့သော မျက်နှာပေါ်တွင် စိတ်ကုန်နေသည့်အမူအရာက ထင်ဟပ် နေသည်။ အခန်း၏တစ်ဖက်တွင် ကပ္ပတိန်ဝက်စ်ကာမှာ သူ့ကုလားထိုင်ပေါ် တွင် ထိုင်နေသည်။ လက်များကို ခေါင်းနောက်မှာ မှီထားရင်း ရဲချုပ် အိုင်းယွန်းစ်က သူ့အား တစ်စုံတစ်ခု ပြောနေသည်ကို အသက်မပါသည့် အပြုံးဖြင့် နားထောင်နေသည်။

အိုင်းယွန်းစ်မှာ သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို ကပ္ပတိန်ဝက်စ်ကာ၏ စားပွဲအား မှီထားပြီး စကားပြောနေရင်း ဝဝတုတ်တုတ် လက်ကြီးတစ်ဖက်က ဂရုတစိုက် သထားသော နှုတ်ခမ်းမွေးများကို ပွတ်သပ်နေသည်။

“ဒီတော့ ငါကပြောလိုက်တာ... ခင်ဗျား ကျုပ် ဖော်ပြခိုင်းတာကိုပဲ ဖော်ပြစမ်းပါ ဘာတိုလပ်ကီ... ခင်ဗျား သဘောကျလာမှာပါလို့... ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် ဒီရုံးခန်းထဲမှာ ခင်ဗျား နောက်ထပ်ကိုးကားစရာ ဘာတစ်ခုမှ ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူးလို့... ဒီတော့ သူက ပြန်ပြောတာ...”

“ခရစ်စ်”

ဝက်စ်ကာက ရဲချုပ်၏ စကားကိုဖြတ်၍ ခေါ်လိုက်သည်။

“ကောင်းတယ်... မင်းရောက်လာပြီ... ငါတို့ အချိန်ဖြုန်းနေတာကို ရပ်နိုင်တော့မယ့်ပုံပဲ”

အိုင်းယွန်းစ်၏ မျက်နှာရှစ်ခေါက်ချိုးနှင့်အကြည့်က သူ့ဘက်သို့ လှည့်လာသည်။ ခရစ်စ်မှာ မျက်နှာကို မှင်သေသေ လုပ်ထားလိုက်သည်။ ဝက်စ်ကာမှာ အိုင်းယွန်းစ်ကို သိပ်ဂရုမစိုက်သလို ယဉ်ကျေးမှုအရ လောကဝတ်ပြုရခြင်းထက် ပိုပြီး စိတ်ရှုပ်မခံတတ်ပေ။ အရောင် တလက် လက်တောက်ပနေသည့် သူ့မျက်လုံးထဲတွင် ဘယ်သူပဲ သတိထား မိထားမိ ဂရုမစိုက်သည့် အရိပ်အယောင်က သိသိသာသာ ပေါ်လွင်နေသည်။

ခရစ်စ်မှာ ရုံးခန်းအတွင်းသို့ လျှောက်ဝင်သွားပြီး စားပွဲခုံဘေးတွင်

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

ရပ်လိုက်သည်။ သူ၏စားပွဲမှာ ဗရာဗိုတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် ကင်ဆူလီဗန် နှင့်အတူ မျှဝေသုံးစွဲနေရသော်လည်း အဖွဲ့ဝင်များမှာ မတူညီသော တာဝန်များဖြင့် လှုပ်ရှားနေရကတည်းက သူတို့အခန်းကို သုံးစရာပင် သိပ်မလိုတော့ပေ။ သူက မဖွင့်ရသေးသည့် ဆိုဒါသံဘူးကို ဟောင်းနွမ်းစုတ်ချာနေသော စားပွဲမျက်နှာပြင်ပေါ်၌ ချထားလိုက်ပြီး ဝက်စ်ကာကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ဆရာက ဗရာဗိုတပ်ဖွဲ့ကို ရှာဖွေရေးဝင်ဖို့ လွှတ်လိုက်တာလား။”

ကပ္ပတိန်က လက်များကို ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ပိုက်ထားရင်း သူ့ကို မထုံတက်သေး အမူအရာဖြင့် စိုက်ကြည့်နေ၏။

“ဒါက ပုံမှန် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်လေးပါ ခရစ်စ်...”

ခရစ်စ်က မျက်မှောင်ကြုတ်ရင်း ထိုင်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်... ဒါပေမဲ့ ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်တုန်းက ကျွန်တော်တို့ ပြောထားခဲ့ကြတာလေ... ကျွန်တော် ထင်တာ...”

အိုင်းရွန်းစ်က စကားဖြတ် ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“ငါ အမိန့်ပေးလိုက်တာ ရက်ဖီးလ်ဒ်... ဒီနေရာမှာ သည်းထိတ်ရင်ဖို့ စုံထောက်ဇာတ်လမ်းထဲကလိုမျိုး ဖြစ်နေတယ်လို့ မင်း ထင်နေတာ ငါ သိတယ်... ဒါပေမဲ့ ငါ့အတွက်တော့ မူဝါဒကို ပြောင်းလဲရ လောက်တဲ့ အကြောင်းပြချက် ခိုင်ခိုင်လုံလုံ မတွေ့သေးဘူး၊

သိုးရေခြံထားတဲ့ ဝံပုလွေကောင်ကြီး...”

ခရစ်စ်က အိုင်းယွန်းစ်ဒေါသထွက်စေရန် တမင်ဟန်လုပ် ပြုံးပြလိုက်သည်။

“ဟုတ်တာပေါ့ ဆရာ... ကျွန်တော့်ကိုယ်စား ဆရာကိုယ်တိုင် ရှင်းပြနေစရာမလိုပါဘူး...”

အိုင်းရွန်းစ်က သူ့ကို ခဏမျှ စိန်းစိန်းဝါးဝါး စိုက်ကြည့်နေ၏။ သူ၏ ဝက်မျက်လုံးနှင့် တူသော မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးမှာ မျက်တောင် တဆတ်ဆတ် ခတ်နေသည်။ ထို့နောက်တွင် သူ့ပုံကို ကြည့်ရတာ စိတ်လျှော့ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ဟန်တူ၏။ သူက ဝက်စ်ကာဘက်သို့ ပြန်လှည့်သွားသည်။

“ဗရာဗိုတပ်ဖွဲ့ ပြန်ရောက်တဲ့အချိန်မှာ ကျုပ်ဆီကို သတင်းပို့ဖို့ မျှော်လင့်တယ်... အခု ခင်ဗျားခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်... ကပ္ပတိန်...”

ဝက်စ်ကာက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ရဲချုပ်...”

အိုင်းရွန်းစ်က ခရစ်စ်၏ အနားမှဖြတ်၍ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် အခန်းပြင်ကို ထွက်သွား၏။ သူ ထွက်သွားတာ တစ်မိနစ်ပင် မပြည့်သေးမီ ဘယ်ရီ ဝင်လာသည်။

“ရဲချုပ်တော့ ဒီနေ့ ဖုသွားပြီထင်တယ် ဟုတ်လား၊ ငါတို့အားလုံး ခရစ်စမတ်ပွဲအတွက် ငွေကြိုထည့်သင့်ရင်ထည့်ရမယ်... သူ့ကို ဝမ်းနုတ် ဆေး တိုက်လို့ရအောင်...”

ဂျိုးဆက်နှင့် ဘရက်ဒ်တို့ ရယ်မောလိုက်ကြသော်လည်း ခရစ်စ် မှာ လိုက်မရယ်မိပေ။ အိုင်းယွန်းစ်ဟာ ရယ်စရာလူဖြစ်သော်လည်း ယခု စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကို တလွဲတချော် စီမံခန့်ခွဲနေခြင်းကတော့ လုံးဝ ရယ်စရာမဟုတ်ပေ။ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့မှာ ရက်ကွန်းရဲတပ်ဖွဲ့၏ အရံ အဖြစ် မနေဘဲ ဦးဆောင်ကိုင်တွယ်မှုပြုသင့်သော အချိန်ရောက်နေပေပြီ။

သူက ဝက်စ်ကာဘက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အမြဲတမ်း အေးဆေးတည်ငြိမ်သော အမူအရာနှင့် ခန့်မှန်းရခက်လှ၏။ ဝက်စ်ကာဟာ လွန်ခဲ့သော လအနည်းငယ်ခန့်ကမှ နယူးယော့ခိဌာနချုပ်မှ ရက်ကွန်း S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ခရစ်စ် မှာ သူ့ရဲ့ တကယ့်အတွင်းစရိုက်ကို မခန့်မှန်းနိုင်သေးပေ။ သူတို့၏ ကပ္ပတိန် အသစ်မှာ အများက ပြောကြသည့်အတိုင်းပင် ပြေပြစ်သော၊ ပညာရှင်ပီသ သော၊ သွေးအေးသော ပုံပေါ်၏။ သူ့အပေါ် နားလည်ရခက်သည့်အချက်မှာ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်ပျက်နေသော အခြေအနေကို လက်တွေ့ကျကျ ချဉ်းကပ် ခြင်း မပြုဘဲ မကြာခဏ လမ်းလွဲပစ်နေသည်ဟု ခံစားရခြင်းကိုပင်။

ဝက်စ်ကာက သက်ပြင်းချရင်း ထရပ်လိုက်သည်။

“ဆောရီးပဲ ခရစ်စ်... မင်း အခုလုပ်နေကြတဲ့ ပုံစံနဲ့ ကွဲပြားတာမျိုး ကို လုပ်ချင်မှန်း ငါသိပါတယ်... ဒါပေမဲ့ အိုင်းရွန်းစ်က မင်းရဲ့ ထင်မြင်ယူဆ ချက်လေးအပေါ်မှာ အလေးထားပြီး အင်တိုက်အားတိုက် မလုပ်ချင် ဘူးလေ...”

ခရစ်စ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ဝက်စ်ကာမှာ အကြံပြုထောက်ခံ ရုံလောက်သာ တတ်နိုင်ပေသည်။ ရဲချုပ်အိုင်းရွန်းစ်သာလျှင် သည်စစ်ဆင် ရေးကို အဆင့်တိုးမြှင့်ပေးနိုင်သောသူဖြစ်၏။

“ဆရာရဲ့ အမှားမဟုတ်ပါဘူး...”

ဘယ်ရီမှာ သူ၏ နီကြင်ကြင် မုတ်ဆိတ်မွေးတိုတိုလေးကို ကြီးမား

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

တုတ်ခိုင်လှသော လက်သီးဆုပ်ကြီးဖြင့် ပွတ်သပ်ရင်း သူတို့ဆီသို့ လျှောက်လာသည်။ ဘယ်ရီဘာရွန်ဟာ အရပ်ခြောက်ပေမျှသာ ရှိသော်လည်း သူ့ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကြီးက ထရပ်ကားတစ်စီးအလားပင်။ သူ့မိသားစုပြီးလျှင် အခြားစွဲလမ်းမက်မောသော ဝါသနာမှာ အလေးမပစ္စည်းကိရိယာများ စုဆောင်းခြင်းနှင့် ထိုပစ္စည်းများအားထုတ်ကြွားရခြင်းတို့ ဖြစ်၏။

“အပင်ပန်းခံမနေစမ်းပါနဲ့ ခရစ်စ်... အန္တရာယ်ရှိနိုင်တယ်ဆိုရင် မာရီနီက စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ငါတို့ကို ဆက်သွယ်မှာပေါ့... အိုင်းယွန်းစ်က မင်းယူဆချက်ကို မှားစေချင်နေတာ”

ခရစ်စ် ထပ်မံခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သော်လည်း ဘဝင်မကျနိုင်ပေ။ ဗရာဇိုတပ်ဖွဲ့ထဲတွင် ဝါရင့်စစ်သားဟူ၍ အင်ရီကိုမာရီနီနှင့် ဖောရက်စ်စဝီးယားတို့နှစ်ဦးသာရှိသည်။ ကင်ဆူလီဗန်မှာ ထူးချွန်ထက်မြက်သော ဓာတုဗေဒပညာရှင်ဖြစ်သလို ကင်းထောက်သည့်နေရာတွင် တော်သော်လည်း S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့နှင့် လေ့ကျင့်ချိန်၌ ကားဂိုဒေါင်တစ်ဖက်ခြမ်းလောက် အကွာအဝေးကိုပင် ထိမှန်အောင် ပစ်ခတ်နိုင်သူ မဟုတ်ချေ။ ရစ်ချက်အီကင် ဆိုသူမှာ ထိပ်တန်းဆက်သွယ်ရေး ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သော်လည်း တကယ်တမ်း ကွင်းဆင်းအတွေ့အကြုံ မရှိသေးပေ။ ဗရာဇိုအဖွဲ့၏ နောက်ဆုံးအဖွဲ့ဝင်မှာ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့သို့ ရောက်လာတာ သုံးပတ်ခန့်သာရှိသေးသော ဂျီကက်ကာ ချိန်ဘာ ဖြစ်သည်။ သူမဟာ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ပါရမီရှင်တစ်ဦးအဖြစ် ဝင်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ခရစ်စ် သူ့ကို နှစ်ကြိမ်လောက်သာ မြင်ဖူးသော်လည်း သူမဟာ အမှန်တကယ်ပင် ထက်မြက်သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းမိသည်။ သို့သော် သူမသည်လည်း ကလေးသာသာအရွယ်ပဲ ရှိသေးသည်။

မလုံလောက်ဘူး...ငါတို့အားလုံးဆိုရင်တောင် လုံလောက်ချင်မှ လုံလောက်မှာ...။

သူ ဆိုဒါဘူးကို ဖွင့်လိုက်သော်လည်း မသောက်မိပေ။ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ရင်ဆိုင်ရမည့်အရာကို သိချင်နေမိသည်။ ဘီလီ၏ ကြောက်လန့်တကြား တောင်းပန်နေသည့် စကားသံများက သူ့အတွေးထဲသို့ ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်လာပြန်သည်။

“သူတို့ ငါ့ကို သတ်တော့မယ် ခရစ်စ်... သိထားတဲ့လူအားလုံးကို သတ်တော့မှာ...အခု ငါ့ကို အိမ်မီဆီမှာ လာတွေ့ပါ...ငါ မင်းကို အားလုံး

ပြောပြမယ်”

ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားလိုက်ရ၏။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော လူသတ်ကောင်များဆိုသည်မှာ ရေခဲတောင်ကြီး၏ ရေပေါ်တွင်ပေါ်နေသည့် ထိပ်ဖျားပိုင်းလောက်သာ ဖြစ်နေနိုင်သည်ဟူသော အသိနှင့် ခရစ်စ်၏ မျက်လုံးများက ဦးတည်ရာမဲ့ ငေးကြည့်နေမိသည်။

ဘယ်ရီမှာ ဘာပြောရရင် ကောင်းမလဲဟု စဉ်းစားနေရင်း ခရစ်စ်၏ စားပွဲဘေး၌ တစ်မိနစ်ခန့် ရပ်နေ၏။ သို့ရာတွင် ခရစ်စ်မှာ စကားစမြည် ပြောဆိုချင်စိတ် ရှိနေပုံမပေါ်ပေ။ ဘယ်ရီက မသိမသာ ပခုံးတွန့်လိုက်ပြီး သူ့အကြည့်ကို ဖိုင်တွဲပုံများကြားမှ ဂျိုးဆက်ထံသို့ ပြောင်းလိုက်သည်။ ခရစ်ဟာ လူတော်လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း တစ်ခါတလေ မှာတော့ အတွေးခေါင်လွန်းတဲ့သူ ဖြစ်သည်။ အေးလေ ဒီကိစ္စတွေ ဖြေရှင်းလို့ ပြီးသွားတာနဲ့ ချက်ချင်းပဲ သူ စိတ်သက်သာရာ ရသွားပါလိမ့်မယ်ဟု သူ တွေးလိုက်၏။

“ရာသီဥတုပူတယ်နော... ကိုယ့်လူ...”

သူ့ကျောပေါ်မှ အဆက်မပြတ် စီးနေသော ချွေးစက်များမှာ မြင်သာလှသည်။ သူ၏ တီရှပ်မှာ ကျောပြင်ကျယ်ပေါ်တွင် ချွေးများဖြင့် ကပ်နေ၏။ လေအေးပေးစနစ် ပုံမှန်အလုပ်မလုပ်တာကတော့ အမြဲတမ်းလိုလို ပင်။ တံခါးဖွင့်ထားသော်လည်း S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့၏ သေးငယ်လှသော ရုံးခန်းလေးမှာ သက်သောင့်သက်သာမရှိအောင် ပူနွေးနေဆဲဖြစ်သည်။

“တစ်ခုတလေတောင် ရှာမတွေ့ဘူးလား”

ဂျိုးဆက်မှာ သူ၏ပိန်ချိုးသော မျက်နှာကို မချိပြီး ပြုံးလျက် စက္ကူပုံကြားမှ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“မင်း နောက်နေတာလား ဒါဟာ တစ်ယောက်ယောက်က တမင် တကာဝှက်ထားတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေကို ရှာနေရသလိုပဲကွ...”

ဘယ်ရီမှာ ပင့်သက်ချရင်း ဖိုင်များကို လက်တစ်ဆုပ်စာ ကောက်ယူ လိုက်သည်။

“ဈေးလဲ ရှာတွေ့ရင်လည်း တွေ့မှာပဲ... မနေ့ညက ငါ အိမ်ပြန်တဲ့ အချိန်ထိ သူ ရုံးခန်းမှာ ကျန်နေခဲ့တုန်းပဲ... သက်သေခံ အစီရင်ခံစာတွေကို အပြန်အလှန်ရှာနေတာ အကြိမ်တစ်ရာမကဘူး...”

“ဒါနဲ့ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်က ဘာကိုရှာနေကြတာလဲ”

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

ဘရက်ဒ်က မေးလိုက်သည်။

ဘယ်ရီနှင့် ဂျိုးဆက်တို့နှစ်ယောက်စလုံး ဘရက်ဒ်အား လှည့်ကြည့်လိုက်ကြ၏။ ဘရက်ဒ်မှာ နားကြပ်တပ်ထားပြီး ကွန်ပျူတာခုံတွင် ထိုင်နေဆဲဖြစ်၏။ သူသည် ဗရာဗိုတပ်ဖွဲ့၏ ရဟတ်ယာဉ် သစ်တောဧရိယာဆီသို့ ချဉ်းကပ်ပျံသန်းနေသည်ကို စောင့်ကြည့်နေရင်းမှ အလွန်ငြီးငွေ့လာပုံရသည်။

ဂျိုးဆက်က သူ့အား ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“အာ... ဘယ်ရီက စပန်ဆာအိမ်ရာဟောင်းရဲ့ အဆောက်အအုံ အခန်းဖွဲ့စည်းပုံတွေ ဒီမှာ ရှိတယ်ဆိုပြီး ရှာပေးခိုင်းနေလို့လေ... အဆောက်အအုံ ဆောက်ပြီးတော့ ထွက်လာတဲ့ ဗိသုကာအချက်အလက်တွေပေါ့ကွာ...”

သူက စကားကို ရပ်လိုက်ပြီး ဘရက်ဒ်ကို သွားကျဲကျဲဖြင့် ရယ်ပြလိုက်သည်။

“ဘယ်ရီကြီး သူငယ်ပြန်ပြီး ငါတို့ကို ခိုင်းနေတာလို့ ထင်နေတာက လွဲရင်ပေါ့လေ... မှတ်ဉာဏ်ဆိုတာ ပထမဆုံး ပျောက်ကွယ်သွားမယ့်အရာလို့ သူတို့က ပြောကြတာပဲ”

ဘယ်ရီက သဘောကောင်းစွာပင် မျက်နှာရှစ်ခေါက်ချိုးပုံစံ လုပ်ပြလိုက်သည်။

“အဲဒီ ဘယ်ရီကြီးက နောက်တစ်ပတ်ဆို အသာလေး ပိတ်ကန်နိုင်တော့မှာ လူသေးလေးရ”

ဂျိုးဆက်က သူ့အား အလွန်သရော်ဟန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။

“ဟုတ်လား... ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား အဲဒါကို နောက်မှ သတိရလို့ ရမလား”

ဘယ်ရီမှာ ခေါင်းကို ယမ်းခါနေအောင် တခစ်ခစ် ရယ်လိုက်သည်။ ဒီလူတွေထဲတွင် သူတစ်ယောက်တည်းသာ အသက်သုံးဆယ့်ရှစ်နှစ် ရှိပြီဖြစ်၏။ သို့သော် ရက်ကွန်း S.T.A.R.S.တပ်ဖွဲ့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်မှာ ဆယ့်ငါးနှစ်တိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် စီနီယာတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူ့အသက်အရွယ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဟာသလုပ် နောက်ပြောင်ခြင်းကို သူ့ခမျာ အတော်ကြိတ်မှိတ် သည်းခံခဲ့ရ၏။ အများအားဖြင့်တော့ ဂျိုးဆက်က နောက်တာ ဖြစ်သည်။

ဘရက်ဒ်က မျက်ခုံးကို ပင့်လိုက်သည်။

“စပန်ဆာအိမ်ရာဟုတ်လား? အဲဒါက ဘာဖြစ်လို့ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ပါလာတာလဲ?”

“မင်း လေ့လာမှုအားနည်းသေးတယ် ကလေး...သမိုင်းကို ပြန် သင်မှ ဖြစ်တော့မယ်...”

ဘယ်ရီက ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါဟာ ဂျော့ထရီဗာ ပျောက်မသွားခင်တုန်းက သူတစ်ယောက် တည်း ဆွဲခဲ့တဲ့ဒီဇိုင်းက... သူက အင်မတန်ရေပန်းစားတဲ့ ဗိသုကာပညာရှင် တစ်ယောက်ပဲ... ဒီစီက ဆန်းဆန်းပြားပြား မိုးမျှော်တိုက်တွေ အားလုံးကို သူ ဆောက်ခဲ့တာပေါ့...”

တကယ်ပဲ ထရီဗာ ပျောက်သွားတာက

“စပန်ဆာအိမ်ရာ စီမံကိန်းရပ်ဆိုင်းလိုက်ရတဲ့ အကြောင်းရင်း ဖြစ်နိုင် တယ်... ကောလာဟလတွေ ထွက်တာတော့ထရီဗာဟာ ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်နေတုန်း ရူးသွားပြီး လုပ်ငန်းပြီးစီးတဲ့အချိန်မှာပဲ ပျောက်သွားတာတဲ့... ပြောကြတာတော့ သူဟာ အစာငတ်ပြတ်ပြီး သေတဲ့အထိ ခန်းမတွေထဲမှာ လှည့်ပတ်သွားလာနေခဲ့တယ်တဲ့”

ဘရက်ဒ်က ဘယ်ရီပြောတာကို သရော်သည့်အမှုအရာ လုပ်ပြ လိုက်သည်။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် စိတ်မသက်သာ ဖြစ်နေသည့် ပုံပေါ် လာ၏။

“ဒါက ပေါက်ကရုစကားတွေပဲ... ငါ ဒါမျိုး တစ်ခါမှ မကြားဖူးပါ ဘူး...”

ဂျိုးဆက်က ဘယ်ရီအား မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြလိုက်သည်။

“မဟုတ်ဘူး... အဲဒါ အမှန်တွေပဲကွ... ထရီဗာရဲ့ နှိပ်စက်ခံနေရ တဲ့ ဝိညာဉ်ဟာ အခုထိ အိမ်ရာထဲမှာ ညတိုင်း လှည့်လည်သွားနေတုန်း ပဲတဲ့... ပြီးတော့ ငါ ကြားဖူးတာ ပြောပြရရင် မင်း တစ်ခါတလေဆို သူ ခေါ်နေတဲ့အသံကို ကြားရလိမ့်မယ်... ဘရက်ဒ်ဗစ်ကာ... ဘရက်ဒ် ဗစ်ကာ ကို ငါ့ဆီ ခေါ်လာခဲ့ဆိုပြီး...”

ဘရက်ဒ်မှာ အနည်းငယ် ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ဖြစ်သွား၏။

“ဪ... ဟုတ်လား... ဟဟ... မင်းဟာ ရုပ်တည်ကြီးနဲ့ နောက်တတ်တဲ့ ကောင်ပဲ ဖရော့စ်”

ဘယ်ရီမှာ ပြုံးနေရင်း ခေါင်းခါလိုက်မိသည်။ ဘရက်ဒ်တစ်ယောက်

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

အယ်လ်ဖာအဖွဲ့ထဲကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်လာခဲ့မှန်း သူ မတွေးတတ်ချေ။ သို့သော် ဘရက်ဒ် မှာ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့အတွက် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့် အတော်ဆုံး ဟက်ကာတစ်ဦး ဆိုတာကတော့ အသေအချာပင်။ ပြီးတော့ ဘရက်ဒ်မှာ ကျွမ်းကျင်ပိုင်းလော့လည်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဘရက်ဒ်မှာ ပြင်းထန်သော ဖိအားများကို ခံနိုင်ရည်မရှိပေ။ ဂျိုးဆက်ကတော့ ဘရက်ဒ် သူတို့အနီးတစ်ဝိုက်မှာ မရှိသည့်အချိန်ဆိုလျှင် ကြက်အသည်းဗစ်ကာဟု နာမည်ပြောင် ခေါ်လေ့ရှိ၏။ များသောအားဖြင့် S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာ အချင်းချင်း တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး လေးစားဂုဏ်ယူတတ်ကြသော်လည်း ဂျိုးဆက်၏ နာမည်ပြောင်ပေးခြင်းကိုတော့ သဘောမတူသည့်လူမရှိကြပေ။

“ဆိုတော့... အဲဒါကြောင့်ပဲ စပင်ဆာ ဆောက်လုပ်ရေးစီမံကိန်းကို ရပ်လိုက်ရတယ်ပေါ့”

ဘရက်ဒ်က မေးခွန်းကို ဘယ်ရီဆီသို့ ဦးတည်၍ မေးလိုက်၏။ သူ့ပါးပြင်နှစ်ဖက်မှာ နီရဲနေဆဲပင်။

ဘယ်ရီက ပခုံးတွန့်ပြလိုက်သည်။

“ငါ့အထင်ကို ပြောတာပါ... ဒီစီမံကိန်းက အမ်ဘရဲလားရဲ့ ထိပ်တန်းအမှုဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက် တည်းခိုအိမ်သဘောမျိုး ဆောက်တာပဲ...ဆောက်ပြီး ချက်ချင်းပဲ ထရီဗာ ပျောက်သွားတာ...ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စပန်ဆာက လူထူးပဲကွ... သူက အမ်ဘရဲလားဌာနချုပ်ကို ဥရောပကို ပြောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်ဆိုလားပဲ... ဘယ်နေရာလဲဆိုတာတော့ ငါ မေ့နေပြီ...”

ဒီလိုနဲ့ပဲ စံအိမ်ကြီးကို ပျဉ်ချပ်တွေ ကပ်ရိုက်ပြီး ပိတ်ထားလိုက်ရော ဆိုပါတော့... ဒေါ်လာနှစ်သန်းလောက် ပလုံသွားတာပေါ့လေ”

ဂျိုးဆက်က လှောင်ပြီး ပြုံးလိုက်သည်။

“အင်းနော်... အမ်ဘရဲလားတော့ တော်တော်ခံစားရရှာမှာပဲ”

တကယ့်ကို ပြည့်စုံသွားပေပြီ။ စပန်ဆာဟာ ရူးနေတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော် သူ့တွင် လူတော်လူချွန်များကို ငှားရမ်းသုံးစွဲဖို့ ငွေကြေးအင်အားပြည့်စုံသလို စီးပွားရေးအကြောနပ်သူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။ အမ်ဘရဲလားမှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးသော ဆေးသုတေသနနှင့် ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီကြီးဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ခန့်က ဒေါ်လာသန်းအနည်းငယ်လောက် ဆုံးရှုံးသွားသည်

ကိုပင် ပြောပလောက်အောင် ထိခိုက်ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်”

ဂျိုးဆက်က ဆက်ပြောသည်။

“အမ်ဘရဲလားကလူတွေ အိုင်းယွန်းစ်ကို ပြောတာတော့ သူတို့ လူလွှတ်ပြီး အဲဒီနေရာကို စစ်ဆေးခိုင်းပြီးပြီတဲ့... လုံလုံခြုံခြုံပါပဲ... ဖောက်ထွင်းခံထားရတာမျိုး မရှိပါဘူးတဲ့”

“ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် ပုံကြမ်းတွေကို ရှာနေရတာလဲ”

ဘရက်က မေးလိုက်သည်။

အဖြေဝင်ပေးလိုက်သူက ခရစ်စ်။ ဘယ်ရီ လန့်ဖျပ်သွား၏။ သူက ပြန်လှည့်ပြီး သူတို့ထံသို့ လျှောက်လာသည်။ ခရစ်စ်၏ ငယ်ရွယ်နုပျိုသော မျက်နှာပေါ်တွင် ရုတ်တရက် အလွန်လေးနက်သော အမူအရာပေါ်နေသည်မှာ သည်းသည်းလှုပ်လွန်းသော ပုံစံပေါက်လုနီးပါးပင်။

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီနေရာဟာ သစ်တောထဲမှာ ရဲတွေ မစစ်ဆေးရသေးတဲ့ တစ်ခုတည်းသော နေရာဖြစ်နေလို့ပဲ...နောက်ပြီး အဲဒီနေရာဟာ ပြစ်မှုဖြစ်ပွားတဲ့နေရာတွေရဲ့ အလယ်တည့်တည့်လောက်မှာ ရှိနေတာ...ပြီးတော့ လူတွေပြောသမျှကို ယုံကြည်နေလို့ မဖြစ်တဲ့အတွက် ကြောင့်ပဲ”

ဘရက်က သဘောမတူသော အမူအရာလုပ်လိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ အမ်ဘရဲလားက တစ်ယောက်ယောက်ကို စစ်ဆေးခိုင်းလိုက်ပြီးပြီဆိုရင်...”

ခရစ်စ် ပြန်ပြောမည့်စကားမှာ မညှိသည့်အရာပဲဖြစ်ဖြစ် အခန်းရှေ့မှ ထွက်ပေါ်လာသော ဝက်စ်ကာ၏ နူးညံ့သောအသံက စကားစကို ဖြတ်ချလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါပြီ... ကိုယ့်လူတို့... မစ္စဗယ်လင်တိုင်းတစ်ယောက်ရောက်လာမယ့် အခြေအနေကို မမြင်ရသေးရင် တို့တွေ ဘာကြောင့် အစည်းအဝေး မစဘဲ နေရမှာလဲ”

ဘယ်ရီ သူ့စားပွဲဆီသို့ ပြန်လျှောက်သွားသည်။

ဒီအဖြစ်အပျက်တွေ ဖြစ်ပွားပြီးကတည်းက ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် သူ ခရစ်စ်အတွက် စိုးရိမ်လာမိသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်ခန့်က ဒေသခံသေနတ်အရောင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် သူ တွေ့ရှိခဲ့သည့် ငယ်ရွယ်သော

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

အမျိုးသားလေးကို S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့အတွက် အဖွဲ့ဝင်အသစ်အဖြစ် ခေါ်ယူဖို့ အခွင့်အရေးရခဲ့ခြင်းကြောင့် ကံတရားကို ကျေးဇူးတင်မိသည်။ ခရစ်စ်ဟာ အဖွဲ့အတွက် အဖိုးတန် အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြ ခဲ့သည်။ ထက်မြက်မှု အတွေးအခေါ်ကောင်းမှုတို့အပြင် အရည်အသွေး အမြင့်ဆုံး သေနတ်သမားလည်းဖြစ်သလို ပိုင်းလော့အဖြစ်လည်း စွမ်းဆောင် နိုင်သူဖြစ်သည်။

ဒါပေမဲ့ အခုကတော့...

ဘယ်ရီ သူ့စားပွဲပေါ်မှ ကေသီနှင့်မိန်းကလေးများ၏ပုံကို မြတ်နိုး စွာ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ရက်ကွန်းစီးတီးတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော လူသတ်မှု များနှင့် ပတ်သက်၍ ခရစ်စ်၏ အစွဲအလမ်းကြီးနေခြင်းကို သူ နားမလည်နိုင် တော့ပေ။ အထူးသဖြင့် သူ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ပျောက်ဆုံးသွားကတည်းက စလိုပေါ့။ ဒီမြို့ထဲက ဘယ်သူမှ လူတစ်ယောက်သေရတာကို မမြင်ချင်ကြ ပေ။ ဘယ်ရီမှာလည်း မိသားစုရှိသည်။ အဖွဲ့ထဲက တခြားသူတွေလိုပင် သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း လူသတ်ကောင်ကို နှိမ်နင်းဖို့ အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ထား သည် မဟုတ်ပါလား။ သို့ရာတွင် ခရစ်စ်၏ အတောမသတ်နိုင်သော သံသယများက နည်းနည်းတော့ လွန်ကဲလာသလိုပင်။ သူ ပြောတဲ့စကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က...

“လူတွေပြောသမျှကို အမြဲတမ်း ယုံကြည်နေလို့ မဖြစ်ဘူးတဲ့လား။”

ဒီစကားက အမ်ဘရဲလားက လိမ်ပြောနေတာ မဟုတ်ရင် ရဲချုပ် အိုင်းယွန်းစ်က လိမ်နေတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား။ ပေါက်ကရဲတွေပဲ။ မြို့စွန် တွင်ရှိသော အမ်ဘရဲလား၏ ဓာတုဗေဒစက်ရုံခွဲနှင့် စီမံအုပ်ချုပ်ရေး အဆောက်အအုံများက ရက်ကွန်းစီးတီးမှ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းများ၏ လေးပံ့သုံးပံ့လောက်ကို အထောက်အပံ့ ပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ လိမ်ညာသည် ဆိုပါက သူတို့အတွက် ကောင်းကျိုးရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ထို့အပြင် အမ် ဘရဲလား၏ ဂုဏ်သိက္ခာမှာလည်း အနည်းဆုံးတော့ တခြားမည်သည့် စီးပွား လုပ်ငန်းစုကော်ပိုရေးရှင်းကြီးများနှင့်မဆို ယှဉ်လို့ ရသည်။ စက်မှုလုပ်ငန်း သူလျှိုလုပ်တာတချို့တော့ ရှိနိုင်သော်လည်း ဆေးဝါးလျှို့ဝှက်အလဲအလှယ် လုပ်ကြတာမျိုးနှင့်လူသတ်မှုက တခြားစီဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ရဲချုပ်အိုင်း ယွန်းစ်... ဝဖိုးပြီး ဖျံလို့မျက်နှာနှင့် လေလုံးထွားသော်လည်း တရားမဝင် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးရန်ပုံငွေများ လက်ခံခြင်းထက်ပိုသော အမည်းစက် ထင်

မည့် အလုပ်များကို လုပ်မည့်သူမဟုတ်ပေ။ ခရစ်စ်၏ အပြောအရဆိုလျှင် ဒီငနဲကြီးက မြို့တော်ဝန်လုပ်ချင်နေတာတဲ့။

ဘယ်ရီ သူ့မိသားစုပုံကို ကြာကြာလေး ငေးကြည့်နေပြီးမှ သူ့ထိုင်ခုံကို ဝက်စ်ကာ၏စားပွဲဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူဟာ ခရစ်စ်၏ ထင်မြင်ယူဆချက်များ မှားယွင်းစေချင်နေမိကြောင်း ရုတ်တရက် သဘောပေါက်လိုက်သည်။ ရက်ကွန်းစီးတီးထဲမှာ ဘာတွေပဲဖြစ်နေနေ ယခုကဲ့သို့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် လူမဆန်သော မူခင်းများမှာ အကွက်ချစီစဉ်ထားခြင်းမျိုး မဖြစ်နိုင်ပေ။ ထိုအဓိပ္ပာယ်မှာ...

ဘယ်ရီ မစဉ်းစားတတ်တော့။ သူ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး အစည်းအဝေး စတင်မည့်အချိန်ကိုသာ စောင့်နေလိုက်တော့သည်။

အခန်း - ၂

S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့၏ ပွင့်လျက်သားရှိနေသော ရုံးခန်းတံခါးဆီသို့ ဂျေးလ် အပြေးလာနေစဉ် ဝက်စ်ကာ၏ အသံကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့် အလွန်အမင်း စိတ်သက်သာရာရသွားသည်။ သူမ ရောက်လာချိန်တွင် တပ်ဖွဲ့၏ ဟယ်လီကော်ပတာတစ်စီး ပျံသန်းထွက်ခွာသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသောကြောင့် အဖွဲ့သားများမှာ သူမ မပါဘဲ သွားကြပြီဟု ထင်လိုက်မိသည်။

S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့မှာ အပြန်အလှန် လေးစားမှုကို အခြေတည်ထားပြီး အတော်လေးကို လွတ်လပ်သည့် တပ်ဖွဲ့ဖြစ်သော်လည်း ရင်ပေါင်တန်းအမီ မလိုက်နိုင်သူများအတွက် လုံးဝ နေရာမရှိပေ။ သူမမှာလည်း ဤအမှုကို ကိုင်တွယ်ရာ၌ အစအဆုံး ပါဝင်ခွင့်ရချင်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

“ရက်ကွန်းရဲတပ်ဖွဲ့က နယ်မြေတစ်ခုလုံးကို ရှာဖွေလို့ ပြီးသွားပြီ... အမှတ်တစ်... အမှတ်လေး... အမှတ်ခုနစ်နဲ့ အမှတ်ကိုးနယ်မြေတွေကို လွှမ်းမိုးထားနိုင်ပြီ...ငါတို့ စိတ်ပူနေကြတဲ့ အလယ်ဇုန်ကိုတော့... ဗရာဇိုအဖွဲ့က ဒီနေရာမှာ ဆင်းလိမ့်မယ်”

အနည်းဆုံးတော့ သူမ သိပ်နောက်မကျသေးပေ။ ဝက်စ်ကာမှာ

အမြဲတမ်းပင် အစည်းအဝေးအား လက်ရှိအခြေအနေများကို ပြောကြားခြင်း၊ သီအိုရီအသစ်ထုတ်ခြင်း၊ ထို့နောက် အမေးအဖြေလုပ်ခြင်း စသဖြင့် တူညီသောပုံစံဖြင့်သာ ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။ ဂျေးလ် အသက်ပြင်းပြင်း ရှုလိုက်ရင်း ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်သွားလိုက်သည်။ ဝက်စ်ကာမှာ အခန်းရှေ့တွင် ကပ်ထားသော မြေပုံတစ်ခုကို ညွှန်ပြနေ၏။ မြေပုံပေါ်၌ အလောင်းများ တွေ့ရှိခဲ့သည့် နေရာများကို ရောင်စုံစက္ကူများဖြင့် အမှတ်အသားပြုထားသည်။ ဂျေးလ် သူမစားပွဲဆီသို့ သုတ်သုတ်လေး လျှောက်သွားချိန်တွင် ဝက်စ်ကာ၏ စကားသံက အနည်းငယ် တုံ့ဆိုင်းသွားသည်။ ဂျေးလ်မှာ အခြေခံလေ့ကျင့်ရေးဆင်း နေတုန်းက အတန်းချိန်နောက်ကျမှ ရောက်သွားသည့် ခံစားချက်မျိုး ရုတ်တရက် ပြန်ခံစားလိုက်ရ၏။

သူမ ဝင်ထိုင်လိုက်ချိန်တွင် ခရစ်စ်ရက်ဖီးက မပွင့်တပွင့် လှမ်းပြီးပြသည်။ ဂျေးလ်က သူ့ကို ခေါင်းတစ်ချက် ပြန်ညိတ်ပြလိုက်ပြီး ဝက်စ်ကာထံ အာရုံစိုက်လိုက်၏။ သူမမှာ ရက်ကွန်းတပ်ဖွဲ့တွင် မည်သူနှင့်မျှ ကောင်းကောင်းမရင်းနှီးသေးပေ။ သို့ရာတွင် ခရစ်စ်ကတော့ သူမ ရောက်လာချိန်ကတည်းကပင် ကြိုဆိုသည့် ခံစားချက်မျိုးရစေရန် အမှန်တကယ် အားထုတ်ခဲ့သည်။

“အဓိကကျတဲ့ တခြားနယ်မြေတွေပေါ်ကို တစ်ကြိမ် ပျံသန်းကြည့်ပြီးတာနဲ့ သူတို့ သတင်းပို့ပေးလိမ့်မယ်... ဒါဆို ငါတို့ ဘယ်နေရာကို အဓိကထားပြီး စစ်ဆေးသင့်လဲဆိုတာ သိလာရမှာပေါ့”

“ဒါပေမဲ့... စပန်ဆာခြံကြီးကိုရော”

ခရစ်စ်က မေးလိုက်သည်။

“အဲဒီနေရာက အခင်းဖြစ်ပွားတဲ့နေရာတွေရဲ့ အလယ်နားလောက်မှာ ရှိနေတာ... ကျွန်တော်တို့သာ အဲဒီနေရာကစပြီး စစ်ဆေးမယ်ဆိုရင် ရှာဖွေရေးကို ပိုပြီးပြည့်စုံအောင် စီမံခန့်ခွဲနိုင်မှာပဲ”

“မင်း စိတ်ချပြီးသာနေပါ...ဗရာဇိုတပ်ဖွဲ့က ပို့မယ့်သတင်းမှာ မင်း ပြောပြောနေတဲ့နေရာကို ညွှန်ပြနေတဲ့ အချက်အလက်ပါလာခဲ့ရင် ငါတို့ အဲဒီနေရာကို စစ်ဆေးမှာပါ... အခုလောလောဆယ်တော့ အဲဒါဟာ ဦးစားပေး ရှာဖွေသင့်တဲ့နေရာလို့ စဉ်းစားနိုင်လောက်တဲ့ ဘာအကြောင်းပြချက်မှ မမြင်သေးဘူး”

ခရစ်စ်က မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့မှာ အဲဒီနေရာ အမှန်တကယ် စိတ်ချရကြောင်း သိရတာဆိုလို့ အမ်ဘရဲလားကုမ္ပဏီရဲ့ အပြောတစ်ခုပဲရှိတာနော်”

ဝက်စ်ကာ က သူ၏ သန်မာပြီး ခံစားချက်မဲ့သော မျက်နှာကြီးဖြင့် စားပွဲပေါ်သို့ ကိုင်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။

“ခရစ်စ်... ငါတို့အားလုံးက ဒီပြဿနာရဲ့ အရင်းအမြစ်ကို ရှာချင်နေကြတာပဲ... ဒါပေမဲ့ ငါတို့ဟာ အဖွဲ့တစ်ခုအနေနဲ့ အလုပ်လုပ်မှရမယ်... ပြီးတော့ ငါတို့စလို့ အပြီးသတ် ကောက်ချက်မဆွဲခင်မှာ အကောင်းဆုံး ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းဖို့က ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ ခြေလျင်တောင်တက်သမားတွေကို တွေ့တဲ့အထိ လိုက်ရှာဖို့ပဲ... ဗရာဗိုအဖွဲ့က စစ်ဆေးလိမ့်မယ်... ငါတို့က တော့ စာအုပ်ကြီးအတိုင်းပဲ စီမံခန့်ခွဲမယ်”

ခရစ်စ် ဘဝင်မကျသော်လည်း ဘာမှထပ်မပြောတော့ပေ။ ဂျေးလ်မှာ ဝက်စ်ကာ၏ မိန့်ခွန်းလေးကို အာရုံစိုက်နိုင်ရန် သူမမျက်လုံးကို အတင်းပြူးပြီဖွင့်ထားရသည်။

ဝက်စ်ကာဟာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လုပ်နေခြင်းဖြစ်သော်လည်း အိုင်းယွန်းစ် ဖြစ်စေချင်သော နိုင်ငံရေးအရ လိမ္မာပါးနပ်စွာ ကိုင်တွယ်ရန် ဆိုသည့်အပိုင်းကို ချန်လှပ်ပစ်ခဲ့သည်။ အိုင်းယွန်းစ်က သူဟာ ဤကဲ့သို့ အရူးအမူးသတ်ဖြတ်မှုများကို စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးတွင် တာဝန်ရှိသူဖြစ်သလို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းသည့်နေရာတွင်လည်း သူညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောထားပြီးသားပင်။ ဂျေးလ်မှာ ဝက်စ်ကာ၏ လုပ်ပုံကိုင်ပုံကို သိပ်စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်မိပေ။ ဝက်စ်ကာဟာ သူ့ကိုယ်သူ နိုင်ငံရေးနှင့် ရောရောထွေးထွေး မလုပ်တတ်သော လွတ်လပ်သည့် အတွေးအခေါ်သမားတစ်ယောက် ပုံစံဖမ်းနေခြင်းကလွဲလို့ပေါ့။ သူမမှာလည်း သောက်ရေးမပါသည့် ကြိုးနီစနစ်များ၊ ကြိုးစိုးခြယ်လှယ်လျက်ရှိသော ဥပဒေအဖွဲ့အစည်းများကို စိတ်ကုန်၍ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့သို့ ဝင်ရောက်ဖြစ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါလား။ ဝက်စ်ကာမှာ ရဲချုပ်တစ်ယောက် မခံချိမခံသာဖြစ်စေရန် တမင် အချိန်ဆွဲနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိသာနေ၏။

အင်းလေ... နင်သာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်ကို မပြောင်းလဲခဲ့ဘူးဆိုရင် ထောင်ထဲကို တန်းနေမှာပဲ ဆိုတာလည်း မေ့မသွားနဲ့ ပေါ့...

“ဂျေးလ်... နင် အခန်းထဲကို အသာလေး ဝင်လာတာ ငါ မြင် လိုက်တယ်... နင့်ရဲ့ ထက်မြက်တဲ့ ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်စွမ်းနဲ့ ငါတို့ကို ရှင်းပြစမ်းပါဦး... နင် ဘာတွေ သိလာခဲ့ပြီလဲ”

ဂျေးလ်မှာ ဝက်စ်ကာ၏ စူးရှသောအကြည့်ထဲတွင် တည်ငြိမ်သည့် ပုံပေါ်အောင် တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားထိန်းချုပ်ထားရသည့် အရိပ် အယောင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“အသစ်ထပ်တွေတာ မရှိပါဘူးလို့ ပြောရမှာ ကျွန်မ စိုးရိမ်မိ တယ်... သိသာထင်ရှားတဲ့ တစ်ခုတည်းသော နမူနာကတော့ တည်နေရာ ပါပဲ”

ဂျေးလ်မှာ အကိုးအကားအတွက် ရှေ့ဖိုင်တွဲပုံမှ မှတ်စုများကို ကဗျာကယာ ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။

“အာ...ဘက်ကီနဲ့ မက်ဂီတို့နှစ်ယောက်ရယ်... ပြီးတော့ ခရစ် စမစ်ရဲ့ လက်သည်းခွံအောက်ကရတဲ့ တစ်ရှူးနမူနာတွေဟာ အတိအကျ ကိုက်ညီမှုရှိနေတယ်...ဒီအချက်အလက်ကို ကျွန်မတို့ မနေ့က ရခဲ့တာ... ပြီးတော့ တတိယမြောက်သားကောင်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ တွန်ညာလစ်ပတ်တန်ဟာ တောင်ခြေတောင်ပူစာတွေဆီ ခြေလျင်ခရီးထွက်ခဲ့တာ အသေအချာပဲ... အဲဒီနေရာဟာ နယ်မြေ 7-B ပဲ”

သူမကို စကားကို အရှိန်မြှင့်သည့်အနေဖြင့် ဝက်စ်ကာကို ပြန်ကြည့် လိုက်သည်။

“ကျွန်မ တွေးမိတဲ့ သီအိုရီအရဆိုရင်တော့ ဘာသာရေးယုံကြည်မှု အစွဲအလမ်းနဲ့ဆိုင်တဲ့ အခမ်းအနားနေရာတစ်ခုဟာ တောင်တန်းပေါ်မှာ လျှို့ဝှက်တည်ရှိနေတာမျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်... အမာခံအဖွဲ့ဝင် လေးယောက် ကနေ ဆယ့်တစ်ယောက်လောက်ရှိပြီးတော့ တိုက်ခိုက်ဖို့ လေ့ကျင့်ထားတဲ့ အစောင့်ခွေးတွေနဲ့ သူတို့ရဲ့နယ်မြေကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာတဲ့သူတွေကို သတ်ဖြတ်နေတာ ဖြစ်နိုင်တယ်”

“ဒါက မင်းရထားသမျှ အချက်အလက်တွေကို အခြေခံပြီး ကောက်ချက်ချလိုက်တာပေါ့”

ဝက်စ်ကာက လက်ပိုက်ရင်း စောင့်နေသော်လည်း အနည်းဆုံး တော့ ဘယ်သူမှ မရယ်ကြပေ။ ဂျေးလ်က ရှေ့သို့တစ်ဆင့် တက်၍ အရေးကြီးသော အပိုင်းကို စိတ်ပါလက်ပါ ပြောလိုက်သည်။

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

“လူသားစားတာနဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဆုတ်ဖြဲသတ်ဖြတ်တာတွေဟာ ဘာသာရေးယုံကြည်မှုတစ်ခုနဲ့ဆိုင်တဲ့ အပြုအမူမျိုးဖြစ်နေတယ်... တချို့ သားကောင်တွေဆိုမှာ ကျန်နေခဲ့တဲ့ ပုပ်သိုးဆွေးမြည့်နေတဲ့ အသားစတွေကို တွေ့ရတာဟာ လူသတ်ကောင်တွေက သူတို့ အရင်က သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ အမည်မသိ သားကောင်တွေရဲ့ ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းတွေကို ယူလာတာကြောင့် ဖြစ်မယ်... ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရန်ပြုတိုက်ခိုက်ခံခဲ့ရတဲ့ သီးခြားလူလေး ယောက်ဆီကနေ တံတွေးနဲ့ တစ်သျှူးနမူနာတွေကို ကျွန်မတို့ ရထား တယ်... မျက်မြင်သက်သေ အစီရင်ခံစာတွေကိုလည်း လူဆယ်ယောက် ဆယ့်တစ်ယောက်လောက်ဆီက ကောက်ယူထားတယ်... တိရစ္ဆာန်ကိုက် သတ်ခံရတဲ့ လူတွေအားလုံး ဒါမှမဟုတ် တိုက်ခိုက်ခံရတဲ့ နေရာအားလုံးဟာ တူညီတဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဖြစ်ပွားတာပဲ... ဒါကြောင့် တိုက်ခိုက်တဲ့အရာတွေ ဟာ သတ်မှတ်ထားတဲ့နေရာလိုမျိုး အပိုင်းအဝန်းတစ်ခုမှာ လှည့်လည်သွား လာနေကြတာဖြစ်မယ်လို့ ယူဆနိုင်ပါတယ်... တံတွေးသဲလွန်စတွေ အရ ဆိုရင် တိုက်ခိုက်တဲ့အရာဟာ ခွေးလိုမျိုးအစွယ်ရှိပုံရတယ်... သဘောမတူ ကြတာ တချို့လည်း ရှိနေသေးပေမယ်ပေါ့...”

သူမက အသံကို တဖြည်းဖြည်း တိုးလိုက်ရင်း စကားကို အပြီး သတ်လိုက်သည်။ ဝက်စ်ကာ၏ မျက်နှာမှာ မည်သည့်ခံစားချက်ကိုမျှ မဖော်ပြ ပေ။ သို့သော် သူက ဖြည်းဖြည်းချင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“မဆိုးပါဘူး... ကောက်ချက်ချတာ မဆိုးပါဘူး... မှားနေတာပဲ မဟုတ်လား”

ဈေးလံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ သူမ၏ ကိုယ်ပိုင်သီအိုရီ ပစ်ပယ်ခံ ရခြင်းကို မုန်းတီးသော်လည်း ရိုးသားစွာ ပြောရလျှင် ဒါဟာလည်း အလုပ်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သူမတို့အလုပ်တွင် အားပေးတိုက်တွန်း မှုအခံရဆုံးမှာ ရှင်းလင်းတိကျပြီး ယုတ္တိရှိစွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်ရန် ဆိုသည့် အပိုင်းပင်။ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့မှာ သူ့တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို တစ်ယူသန် အစွဲအလမ်း မကြီးစေရန် လေ့ကျင့်ပေးထားသည်။

သူမက မှတ်စုများကို တစ်ချက် ပြန်ငုံကြည့်လိုက်သည်။

“ဒါဟာ လုံးဝယုံကြည်နိုင်စရာမရှိပေမဲ့ ဒီအုပ်စု လှုပ်ရှားနေတဲ့နေရာ က အများကြီး ပိုကျယ်ပြန့်လာတယ်... လူသတ်မှုတွေ စတင်ဖြစ်လာပြီး သိပ်မကြာလိုက်ခင်မှာပဲ နယ်မြေအနီးကို ကပ်လာတယ်... ရက်ကွန်းရဲတပ်ဖွဲ့

ဟာ အခုချိန်မတိုင်ခင်ကတည်းက ဒီလက္ခဏာတွေကို တွေ့ထားခဲ့တာ... ဒီလိုမျိုးအပြုအမူတချို့ မြင့်တက်လာနေသလို... အလောင်းကို ခွဲစိတ် စစ်ဆေးချက်တွေအရလည်း ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုအဆင့်က စည်းလွတ်ဝါးလွတ် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူတွေကို ညွှန်ပြနေတယ်... ပြီးတော့ သူတို့က တစ်ကိုယ်တော် ကျူးလွန်ကြလေ့ရှိတယ်”

အယ်လ်ဖာအဖွဲ့၏ ယာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည့် ဂျိုးဆက်ဖရော့စ်က အခန်းနောက်ဘက်ကနေ ရုတ်တရက် ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“သတင်းတွေကလည်း တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုလို့ ယူဆနေကြတာပဲ... သူတို့ပိုင်နက်ကို ကာကွယ်ဖို့ တိုက်ခိုက်တယ်ဆိုတဲ့အချက်ကို... ထပ်ဖြည့်ရမှာပေါ့...”

ဝက်စ်ကာက ဘောပင်ကို ကောက်ယူလိုက်ကာ သူ့စားပွဲဘေးရှိ ခြောက်သွေ့အောင် ပွတ်သုတ်ထားသော သင်ပုန်းဆီသို့ လျှောက်သွားရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ငါ သဘောတူတယ်”

သူက သင်ပုန်းပေါ်တွင် ‘ပိုင်နက်ကာကွယ်ခြင်း’ ဟု ရေးလိုက်ပြီး ဂျေးလ်ဆီသို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“နောက်ထပ် ပြောစရာရှိသေးလား”

ဂျေးလ်က ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။ သူမလည်း တစ်စုံတစ်ရာပါဝင် အကြံပြုလိုက်ရသောကြောင့် ကျေနပ်မှုကို ခံစားလိုက်ရသည်။ သူမမှာ အကြမ်းဖက်အဖွဲ့၏ သဘောသဘာဝကို ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သိနေသည်။ ဒါဟာလည်း သူမစဉ်းစားနိုင်သမျှ အကုန်ပင်။ ရဲများမှာလည်း သူမထက် ပိုကောင်းသောကောက်ချက်မျိုး မစဉ်းစားနိုင်ကြတော့တာ အသေအချာပင်။

ဝက်စ်ကာ၏အာရုံက ဤတိုက်ခိုက်မှုများမှာ အကြမ်းဖက်ဝါဒ၏ စရိုက်အသစ်ဖြစ်နိုင်ပြီး မကြာခင်မှာ သူတို့၏ တောင်းဆိုချက်များကို ထုတ်ပြန်လာနိုင်ကြောင်း တင်ပြသော ဘရက်ဒ်ဗစ်ကာထံသို့ ရောက်သွားသည်။ ဝက်စ်ကာက သင်ပုန်းပေါ်တွင် ‘အကြမ်းဖက်ဝါဒ’ ဟု ချရေးလိုက်သော်လည်း ဤစိတ်ကူးကို သိပ်စိတ်ဝင်စားပုံမရပေ။ အခြားသူများမှာ အသံတိတ်နေသည်။ ဘရက်ဒ်မှာ သူ့နားကြပ်ဆီသို့ အမြန်ပြန်သွားပြီး ဗရာဇိုအဖွဲ့၏ အခြေအနေကို စစ်ဆေးနေသည်။

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

ဂျိုးဆက်နှင့် ဘယ်ရီတို့နှစ်ဦးမှာလည်း ထင်မြင်ချက် မပေးကြတော့ပေ။ သတ်ဖြတ်မှုများအပေါ် ခရစ်စ်၏ ထင်မြင်ယူဆချက်က ရေပန်းစားနေလေပြီ။

တပ်အပ်မုချ မပြောနိုင်သော်လည်း တိုက်ခိုက်မှုများ၏ နောက်ကွယ်တွင် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုရှိနေကြောင်းနှင့် ပြည်ပမှ ထိန်းချုပ်မှုလည်း တစ်နည်းနည်းနှင့် ပါဝင်ပတ်သက်နေပုံရကြောင်း သူ ယုံကြည်နေမိသည်။

ဝက်စ်ကာက တခြားတင်ပြစရာ အချက်အလက်အသစ်ရှိသေးလား (ဂျေးလ် ကြားမိလိုက်တာ အလေးထားလောက်စရာ အချက်အလက်ဆိုပဲ) ဟု မေးသည်ကို ခရစ်စ် ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။ ခရစ်စ်မှာ စိတ်ဓာတ်ကျနေသော ပုံပေါက်နေသည်။

ဝက်စ်ကာက ဘောပင်အနက်ကို အဖုံးပြန်ဖုံးလိုက်ပြီး သူ့စားပွဲခုံအစွန်းတွင် ထိုင်ကာ သင်ပုန်းပေါ်မှ ကျယ်ပြန့်စွာ ကျန်ရှိနေသော ကွက်လပ်ကို လေးလေးနက်နက် စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဒါဟာ အစပဲ”

သူက ပြောသည်။

“မင်းတို့အားလုံးဟာ ရဲနဲ့ သေမှုသေခင်းစုံစမ်းရေး အရာရှိတွေရဲ့ အစီရင်ခံစာတွေကို ဖတ်ပြီးကြပြီဆိုတာ ငါသိတယ်...ပြီးတော့ မျက်မြင်သက်သေတွေ ပြောတာကိုလည်း နားထောင်ပြီးကြပြီ”

“ဗစ်ကာ ရှိပါတယ်... ဒါပဲ”

အခန်းနောက်ဘက်မှ ဘရက်ဒ်၏ စကားပြောခွက်သို့ တိုးညှင်းစွာ ပြောသံက ဝက်စ်ကာ၏စကားကို ကြားဖြတ်လိုက်သည်။ ကပ္ပတိန်က သူ့လေသံကို နှိမ်လိုက်ပြီး ဆက်ပြောသည်။

“အခု အနေအထားက... ငါတို့ ဘာတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတယ်ဆိုတာ မသိသေးဘူးဖြစ်နေတယ်... ရက်ကွန်းရဲတပ်ဖွဲ့အနေနဲ့ ဒီအခြေအနေကို ဘယ်လိုကိုင်တွယ်မလဲဆိုတာ အားလုံးက စိုးရိမ်နေကြမှန်းလည်း ငါ သဘောပေါက်တယ်... ဒါပေမဲ့ အခုချိန်မှာ ငါတို့တွေ တက်တက်ကြွကြွနဲ့ အမှုကို တရားဝင် တာဝန်ယူကြရတော့မယ်... ငါ...”

“ဘာလဲ”

ဘရက်ဒ်အသံက ကျယ်လာသည်။ အခြားသူများလိုပင် ဂျေးလ်လည်း အခန်းနောက်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဘရက်ဒ်ဟာ

စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် မတ်တတ်ရပ်နေပြီး လက်တစ်ဖက်က သူ့နားကြပ်၏ နားခွက်ကို ဖိထားသည်။

“ဗရာဗိုအဖွဲ့... သတင်းပို့ပါ... ထပ်ပြောမယ်... ဗရာဗိုအဖွဲ့... သတင်းပို့ပါ...”

ဝက်စ်ကာ ထရပ်လိုက်သည်။

“ဗစ်ကာ...စကားပြောစက်ကို ဖွင့်လိုက်”

ဘရက်ဒ်က သူ့စကားပြောစက်ခလုတ်ကို ထုပြီး ဖွင့်လိုက်သည်။ စက်မှာ မီးလင်းလာပြီး ချိုးချိုးချွတ်ချွတ် လေလှိုင်း အနှောင့်အယှက်သံများက အခန်းကို ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ ဂျေးလ်မှာ ရှုပ်ထွေးနေသည့် လေလှိုင်းသံများ ကြားမှ လူသံကို ကြားနိုင်ရန် အားစိုက်နားထောင်နေမိသည်။ သို့သော် စိတ်မောစရာ စက္ကန့်တော်တော်ကြာသည်အထိ ဘာမှမကြားရပေ။

ထို့နောက်တွင်...

“...ခင်ဗျား ကြားရရဲ့လား၊ စက်ချွတ်ယွင်းသွားတယ်... ကျွန်တော်တို့ လုပ်ဖို့သွား...”

အသံမှာ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသော လှိုင်းအနှောင့် အယှက်သံများကြားတွင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ထိုအသံမှာ ဗရာဗိုအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် အင်ရီကိုမာရီနီ၏ အသံနှင့်တူလှသည်။ ဂျေးလ်မှာ အောက် နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်လျက် ခရစ်စ်နှင့် စိုးရိမ်ပူပန်သော အကြည့်ချင်း ဖလှယ်လိုက် သည်။

အင်ရီကိုမှာ ဗျာများနေသောပုံပေါ်သည်။ သူတို့အားလုံးမှာ နောက် ထပ်ခဏလောက် နားစွင့်ထောင်နေကြသေးသော်လည်း လေလှိုင်းသံ တစ်ခုမှ မှ အပ ဘာမှမကြားကြရတော့ပေ။

“တည်နေရာကကော”

ဝက်စ်ကာက အသံပြတ်ပြတ်နှင့် မေးလိုက်သည်။

ဘရက်ဒ်၏ မျက်နှာက သွေးဆုတ်ဖြူဖျော့နေသည်။

“သူတို့ အဲဒီမှာ... အာ... နယ်မြေနှစ်ဆယ့်နှစ်... နယ်မြေ(ဃ) ရဲ့ အစွန်နားမှာ... ကျွန်တော် လိုင်းဖမ်းလို့ မရတာ... အသံလွှင့်စက်လိုင်း ပိတ်သွားတယ်...”

ဂျေးလ်မှာ ကြက်သေသေသွားသည်။ အခြားသူများမှာလည်း ထိုသို့ ခံစားနေရသည်ကို သူတို့၏မျက်နှာပေါ်တွင် ရောင်ပြန်ဟပ်သလို

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

မြင်နေရသည်။ ရဟတ်ယာဉ်၏ အသံလွှင့်စက်မှာ မည်သို့သော ကိစ္စမျိုး ပင်ဖြစ်စေ အလုပ်လုပ်နိုင်ရန် ဒီဇိုင်းဆွဲထားခြင်းဖြစ်သည်။ စက်ကို ပိတ်ကျ သွားအောင်လုပ်ဖို့ တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းမှာ စနစ်တစ်ခုလုံး ပိတ်ဆို့ ခံရခြင်း သို့မဟုတ် အပြင်းအထန် ထိခိုက်ပျက်စီးမှုဖြစ်ခြင်း စသော ကြီးကြီး မားမား တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ပျက်မှသာ ပိတ်သွားနိုင်သည်။

ပျက်ကျခြင်းကဲ့သို့ တစ်ခုခုဖြစ်မှပေါ့။

ခရစ်စ်မှာ မြေပုံရပ်ညွှန်းများကို သိရှိလိုက်ခြင်းနှင့်အတူ သူ့အစာအိမ် ဆုပ်နယ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

စပန်ဆာခြံကြီး...။

မာရီနီဟာ စက်ချွတ်ယွင်းမှုအကြောင်း တစ်စုံတစ်ခု ပြောသွားခဲ့ သည်။ ဒါဟာ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခု ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ခံစားချက်သိပ်မကောင်း လှပေ။ ဗရာဇိုအဖွဲ့မှာ ဘေးအန္တရာယ်ရှိနေပေပြီ။ တည်နေရာက အမ်ဘရဲ လား စံအိမ်တော်ဟောင်းကြီး၏ ထိပ်တည့်တည့်နီးပါးလောက်တွင် ရှိနေ သည်။

ဤအတွေးများမှာ စက္ကန့်ပိုင်းလောက်အချိန်လေးတွင် သူ့ခေါင်းထဲ၌ ပလုံစီနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက်တွင် သူဟာ ထရပ်လိုက်ပြီး ထွက်ခွာရန် အသင့်ဖြစ်သွားသည်။ ဘာတွေပဲဖြစ်နေဖြစ်နေ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဟာ ကိုယ့် တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကို ဂရုစိုက်ရမည်။

ဝက်စ်ကာမှာ လှုပ်ရှားပြီးနှင့်နေပေပြီ။ သူ့သော့တွဲဆီသို့ လက် လှမ်းကာ သေနတ်ထားသည့်အခန်းဆီသို့ ဦးတည်သွားရင်း အဖွဲ့ကိုလည်း အမိန့်ပေးနေသည်။

“ဂျိုးဆက်... ဘုတ်အဖွဲ့ဆီကို သွားပြီး သူတို့သဘောတူအောင် ကြိုးစားလိုက်... ဗစ်ကာ... ရဟတ်ယာဉ်ကို စက်နိုးပြီး ထွက်ခွာခွင့်တောင်း ထား... ငါတို့အားလုံး ငါးမိနစ်အတွင်း ထွက်ခွာဖို့ အသင့်ဖြစ်နေတာ မြင်ချင်တယ်...”

ကပ္ပတိန်က မီးခံတံခါးကို ဖွင့်လိုက်ချိန်တွင် ဘရက်ဒ်က နားကြပ်ကို ဂျိုးဆက်ထံသို့ ကမ်းပေးလိုက်ပြီး အခန်းအပြင်သို့ အမြန်ထွက်သွား၏။ အားဖြည့်သတ္တုတံခါးက လွှဲယမ်းကာ ပွင့်သွားပြီး ခဲယမ်းမီးကျောက်သေတ္တာ များ၊ အပေါ်ဘက်တွင် ရိုင်ဖယ်သေနတ်များ၊ လက်ကိုင်သေနတ်များ တင် ထားသောစင်နှင့်လက်နက်တိုက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဝက်စ်ကာက ကျန်

သောလူများဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဘယ်ရီနဲ့ခရစ်စ် မင်းတို့နှစ်ယောက်က လက်နက်တွေကို ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်ကို လုံခြုံစိတ်ချရအောင် သေသေချာချာတင်ကြ... ဂျေးလ် နင်ကတော့ ကျည်ကာအင်္ကျီနဲ့ ကျောပိုးအိတ်တွေကို ယူခဲ့ပြီးတော့ ငါတို့ကို ခေါင်မိုးပေါ်မှာ လာတွေ့...”

သူက သော့တွဲထဲမှ သော့တစ်ချောင်းကို ဖြုတ်ယူပြီး သူမထံသို့ ပစ်ပေးသည်။

“ငါ အိုင်းယွန်းစ်ဆီကို ဖုန်းခေါ်ပြီး ငါတို့အတွက် အရံအစီအစဉ်နဲ့ အရေးပေါ် ဆေးဘက်ကျွမ်းကျင်သူတွေကို လမ်းပိတ်ထားတဲ့ နေရာနားမှာ အသင့်ချထားပေးဖို့ ပြောရဦးမယ်”

ဝက်စ်ကာမှာ ပြောလို အပြီးတွင် သိသိသာသာ သက်ပြင်းမှုတ် ထုတ်လိုက်သည်။

“ငါးမိနစ် ဒါမှမဟုတ် ငါးမိနစ်ထက် လျော့ရင် လျော့ပါစေ... ကိုယ့်လူတို့... သွားကြစို့။”

ဂျေးလ် လော်ကာခန်းဆီသို့ ထွက်သွားစဉ် ဘယ်ရီက ခရစ်စ်ကို ခေါင်းညိတ်ပြပြီး သေနတ်ဗီရိုအောက်ဘက်က ပန်းထမ်းအိတ်အလွတ်တစ်လုံးကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

ခရစ်စ်လည်း ဒုတိယအိတ်တလုံးကို အမြန်ဆွဲယူကာ လက်နက်ကြီး ကျည်ဆန်သေတ္တာများ၊ ယမ်းတောင့်များ၊ ကျည်ကပ်များကို စတင် ထည့်သွင်းလိုက်သည်။ ဘယ်ရီမှာ လက်နက်များကို သတိကြီးစွာဖြင့် ကိုင်တွယ်ရင်း တစ်ခုချင်းစီကို စစ်ဆေးနေသည်။ သူတို့၏ နောက်ဘက်တွင် ဂျိုးဆက်မှာ ဗရာဗိုအဖွဲ့ထံသို့ ထပ်မံ၍ ကြိုးစားဆက်သွယ်ကြည့်နေသော်လည်း အကြောင်းမထူးပေ။

ခရစ်စ်မှာ ဗရာဗိုတပ်ဖွဲ့ထံမှ နောက်ဆုံးသတင်းပို့ခဲ့သည့် တည်နေရာမှာ စပန်ဆာခြံကြီး၏ အနီးမှ ဖြစ်နေခြင်းကို ထပ်တွေ့မိပြန်သည်။ ဆက်စပ်မှုရှိနေသလား... ရှိနေတယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီးတော့လဲ။

ဘီလီဟာ အမ်ဘရဲအတွက် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ အမ်ဘရဲလားဟာ ဒီခြံကြီးကို ပိုင်ဆိုင်သည်။

“ရဲချုပ်လား... ကျွန်တော် ဝက်စ်ကာပါ ကျွန်တော်တို့ ဗရာဗိုအဖွဲ့နဲ့ အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားပြီ... ကျွန်တော် ကျွန်တော့်အဖွဲ့နဲ့ ဝင်ကြတော့

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

မလို့”

ခရစ်စ်မှာ ရုတ်တရက် အယ်ဒရီနယ်လင်းများ ထကြွလာသလို ခံစားလိုက်ရပြီး ပို၍ သွက်သွက်လက်လက် လုပ်လိုက်သည်။ စက္ကန့်တိုင်းမှာ သူ့သူငယ်ချင်းများ သူ့အဖွဲ့သားများ၏ သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်နေကြောင်း သဘောပေါက်နေသည်။

ရဟတ်ယာဉ် ပြင်းထန်စွာ ပျက်ကျမှုဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ခြေမရှိလှပေ။ ဗရာဇိုအဖွဲ့မှာ အနိမ့်ပျံသန်းသွားခြင်းဖြစ်သလို ဖောရက်စ်ဟာလည်း ပိုင်း လော့ကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကျပြီးနောက် မည်သို့ဖြစ်ပျက်လေသနည်း။

ဝက်စ်ကာမှာ ဖုန်းဖြင့် အိုင်းယွန်းဆီသို့ အကြောင်းစုံကို မြန်မြန် ဆန်ဆန် သတင်းပို့ပြီးနောက် ဖုန်းချလိုက်ကာ သူတို့ဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာ သည်။

“ငါတို့ရဲ့ ရဟတ်ယာဉ် အသင့်ဖြစ်၊ မဖြစ် သေချာအောင် သွားစစ် လိုက်ဦးမယ်... ဂျိုးဆက်... နောက်ထပ်တစ်မိနစ်လောက် ထပ်စောင့်ကြည့် ပြီးရင် စကားပြောစက်ကို ရှေ့ဘက်ကောင်တာက ကောင်လေးတွေဆီ လွှဲပေးလိုက်... ပြီးရင် မင်း ဒီနှစ်ယောက် ပစ္စည်းတွေ သယ်တဲ့နေရာမှာ ဝင်ကူညီပေးလိုက်ပေါ့... ငါတို့ ခေါင်မိုးပေါ်မှာ တွေ့ကြမယ်”

ဝက်စ်ကာက သူတို့ကို ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြပြီး အမြန်ပြန်ထွက် သွားသည်။ သူ့ခြေသံက ခန်းမထဲတွင် ကျယ်လောင်စွာ ရိုက်ခတ်နေသည်။

“သူက တော်သားပဲ”

ဘယ်ရီက တိုးတိုးလေးပြောလိုက်သည်။ ခရစ်စ်လည်း သဘောတူ မိ၏။ သူတို့၏ ကပ္ပတိန်အသစ်မှာ အလွယ်တကူ စိတ်မလှုပ်ရှားတတ်မှန်းကို မြင်လိုက်ရသည့်အတွက် စိတ်လည်းအေးသွားမိသည်။ ခရစ်စ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အရ ဤအမျိုးသားအပေါ် မည်သို့ခံစားရသည်ကို မသေချာသေးပေ။

သို့သော် ဝက်စ်ကာမှာ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း သူ၏စွမ်းဆောင်ရည်ကို ထင်ထင်ရှားရှား ပြသသွားခြင်းကို သူ လေးစားရပေမည်။

“လုပ်စမ်းပါ... ဗရာဇို... မင်းတို့ ကြားရရဲ့လား... ထပ်ပြော မယ်...”

ဂျိုးဆက်မှာ စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပင် အဆက်အသွယ်ရဖို့ ကြိုးစား နေ၏။ သူ့အသံမှာ ပူပင်သောကဖြင့် ပြည့်နေသည်။ သူ၏ စကားသံက

အခန်းထဲတွင် ဆူညံနေသော လှိုင်းအနှောင့်အယှက်သံများထဲတွင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ဝက်စ်ကာမှာ လူသူကင်းမဲ့နေသော ခန်းမထဲတွင် ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လျှောက်လာပြီး ဒုတိယထပ်မှ ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြတ်နေသည့် ဧည့်စောင့်ခန်းနှစ်ခန်းကို ဖြတ်ကျော်စဉ် ဆိုဒါစက်အနီးတွင် ရပ်လျက်စကားပြောနေကြသော ယူနီဖောင်းဝတ်လူနှစ်ဦးထံသို့ ဆတ်ခနဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

အပြင်ဘက်သို့ ထွက်သည့်တံခါးမှာ ပွင့်နေပြီး အေးမြသော လေညှင်းနုလေးက အဆောက်အအုံအတွင်းဘက်ရှိ ပူအိုက်စိုထိုင်းနေသည့် လေထုထဲသို့ ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်လာသည်။ အပြင်ဘက်တွင် နေအလင်းရောင် ရှိနေသေးသော်လည်း မကြာခင်မှာပဲ နေဝင်တော့မည်။

ဝက်စ်ကာမှာ ဖြစ်နိုင်ခြေကို ကြိုတင်တွက်ဆမိပြီးဖြစ်သော်လည်း ကိစ္စများ ရှုပ်ထွေးမသွားဖို့ မျှော်လင့်မိသည်။

သူ လက်ဝဲဘက်သို့ကွေ့ပြီး ရဟတ်ယာဉ်ကွင်းဆီသို့ ရောက်သည့် ကွေ့ကောက်သော စင်္ကြံလမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားလိုက်သည်။ စိတ်ထဲကလည်း စာရင်းချလာသဖြင့် သူ့ပုံစံက ငေးတိငေးမောဖြစ်နေ၏။

...လုပ်ငန်းစဉ်စတင်တာ... လက်နက်တွေ... ပစ္စည်းကိရိယာတန်ဆာပလာတွေ... သတင်းပို့တာ...

အရာအားလုံးမှာ အမိန့်အတိုင်းဖြစ်ကြောင်း သူ သိနှင့်ပြီးလေပြီ။ သို့ပေမဲ့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထပ်သွားရဦးမည်။ တလွဲတချော် ဖြစ်ခွင့်မပေးနိုင်တော့ပေ။ တာဝန်ယူမှုမှာ သူလျှောက်ရမည့်လမ်းအတွက် ပထမဆုံး ခြေလှမ်းဖြစ်သည်။ သူဟာ သူ့ကိုယ်သူ အနုစိတ်တိကျသော ဖြစ်နိုင်ခြေဟူသမျှကို တွက်ဆ၍ အကြောင်းရင်းများကို စေ့စေ့စပ်စပ် ချင့်ချိန်ပြီးမှ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းကို ရွေးချယ်တတ်သော လူတစ်ယောက်အဖြစ် တွေးရခြင်းကို နှစ်သက်သည်။ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမှာ ထူးချွန်သော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်ရန် လိုအပ်သည့်အရည်အချင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

ဒါပေမဲ့ ဒီအမှုကိုပိတ်ဖို့က...။

သူဟာ ဒီထက်ပိုပြီး ရှည်ရှည်ဝေးဝေး လျှောက်မစဉ်းစားမိခင် အတွေးကို ရပ်ပစ်လိုက်သည်။ ဘယ်လိုအဆုံးသတ်ရမယ်ဆိုတာ သူသိနေပြီးသား။ ပြီးတော့ အချိန်လည်း အလုံအလောက် ရှိနေဆဲပင်။ ယခု သူ

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

အာရုံစိုက်ရမည့်အရာမှာ ဗရာဇိုအဖွဲ့ကို ပြန်ရှာတွေ့နိုင်ဖို့ဖြစ်သည်။ ဝက်စ်ကာမှာ ခန်းမအဆုံးရှိ တံခါးကိုဖွင့်လိုက်ပြီး တောက်ပသော ညနေခင်းနေရောင်ခြည်ကျရောက်နေသည့် အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းထွက်လိုက်သည်။

ရဟတ်ယာဉ်၏ ကျယ်လောင်သောစက်သံနှင့် စက်ဆီနဲ့တို့က သူ့အာရုံထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။ ခေါင်မိုးပေါ်ရှိ သေးငယ်သော ရဟတ်ယာဉ်ဆင်းသက်ကွင်းလေးမှာ အဆောက်အအုံအတွင်းပိုင်းထက် ပိုမိုအေးမြ၍ နေသည်။ ဟောင်းနွမ်းလှပြီဖြစ်သော ရေစင်ကြီး၏အရိပ်က ရဟတ်ယာဉ်ကွင်းလေးပေါ်ကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း လွှမ်းမိုးထားသည်။ ကွင်းပေါ်တွင် အယ်လ်ဖာအဖွဲ့၏ သေနတ်ဆေးသားမီးခိုးရောင် ရဟတ်ယာဉ်ကြီးသာ ရှိနေသည်။

ဝက်စ်ကာမှာ ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဗရာဇိုအဖွဲ့မှာ မည့်သည့်ဖြစ်ရပ်မျိုး ဖြစ်ပွားခဲ့လေသနည်း ဆိုသည်ကို သိချင်လာမိသည်။

သူ မနေ့ကပဲ ဂျိုးဆက်နှင့် လူသစ်တို့ကို ငှက်(ရဟတ်ယာဉ်)နှစ်ကောင်စလုံးအား စစ်ဆေးခိုင်းခဲ့ရာတွင် အားလုံးကောင်းမွန်ပြီး စနစ်အားလုံးအလုပ်လုပ်နေသည်။

ဝက်စ်ကာမှာ ရဟတ်ယာဉ်ဆီသို့ လျှောက်လာရင်း ခေါင်းထဲတွင် ခုတ်မောင်းနေသော အတွေးများကို ဖယ်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

သူ့အရိပ်မှာ ကွန်ကရစ်ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ရှည်လျားစွာကျနေ၏။

ဘာကြောင့်ဖြစ်တာလဲဆိုတာ အရေးမပါတော့။ နောက်ထပ်ဘယ်လိုကိစ္စတွေ ထပ်ဖြစ်လာဦးမလဲဆိုတာပဲ အရေးကြီးသည်။ မျှော်လင့်ထားတဲ့အတိုင်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မမျှော်လင့်ထားတာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် အရာရာတိုင်းအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရမည်ဆိုသည်မှာ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့၏ အခြေခံဆောင်ပုဒ်ပင်တည်း။

ဘာကိုမှ မျှော်လင့်မထားဘူး။ ဒါကတော့ အဲလ်ဘတ်ဝက်စ်ကာ၏ ကိုယ်ပိုင်ဆောင်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ နားဝင်ချိုစရာ သိပ်မကောင်းလှသော်လည်း အလွန်အလွန်ဆိုသည်ထက်ကို ပို၍အသုံးဝင်လှသည်။ ဤခံယူချက်ကြောင့် ဘယ်အရာကမှ သူ့ကို အံ့အားသင့်အောင် မလုပ်နိုင်တော့သလောက်ပင်။

ဝက်စ်ကာက ဖွင့်ထားသော ပိုင်းလော့တံခါးဆီသို့ လှမ်းတက်လိုက်သောအခါ အသေအချာကို အစိမ်းရောင်သန်းနေသော မျက်နှာနှင့် ဗစ်ကာက တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် လက်မထောင်ပြသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

ဝက်စ်ကာမှာ ချက်ချင်းပင် သူ့ကို နောက်ခန်းသို့ ပို့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ခရစ်စ်မှာလည်း ပျံသန်းခွင့်လိုင်စင်ရှိတာပဲ။ ပြီးတော့ ဗစ်ကာမှာ အလွန်သူရဲဘောကြောင်သူအဖြစ် နာမည်ကျော်နေသည်။ နောက်ဆုံးတစ်ချက်က သူဟာ ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကြုံရပြီဆိုလျှင် အဖွဲ့ဖော်များက ပြန်စောင့်ရှောက်ပေးနေရမည့် လူစားမျိုးဖြစ်နေခြင်းပင်။

ထို့နောက်တွင် ပျောက်ဆုံးနေသော ဗရာဗိုအဖွဲ့အကြောင်း တွေးမိသောအခါ သူ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်ပြင်လိုက်၏။ ဒါဟာ ကယ်ဆယ်ရေးမစ်ရှင်ဖြစ်သည်။ ဗစ်ကာတစ်ယောက် အဆိုးဆုံးဖြစ်နိုင်တာဆိုလို့ ရဟတ်ယာဉ်ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ပျက်ကျခဲ့လျှင် သူ့ကိုယ်သူ လွင့်စဉ်သွားအောင် လုပ်မိမှာကိုပဲ ဖြစ်သည်။ အဲဒါမျိုးကိုတော့ ဝက်စ်ကာ လက်ခံပေးနိုင်ပါသည်။

သူက ရဟတ်ယာဉ်ဘေးတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ကာ ငုံ့ဝင်ပြီး နံရံများအနီးတွင် စီတန်းချထားသည့် ပစ္စည်းကိရိယာတန်ဆာပလာများကို အမြန်စစ်ဆေးလိုက်သည်။ အရေးပေါ် အချက်ပြမီးကျည်များ... ရိက္ခာဘူးများ... ထို့နောက် ခုံတန်းလျားနောက်ဘက်မှ ပစ္စည်းထည့်သော အချိုင့်ခွက်ရာဗလဗ္ဗနှင့် သေတ္တာကြီး၏ အဖုံးကို ဖောက်ခနဲ မြည်အောင် ဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး အတွင်းမှ ဆေးဝါးအထောက်အကူပစ္စည်းများအား လှန်လှောကြည့်လိုက်ရင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ သူတို့ထွက်ခွာဖို့ ပြင်ဆင်သည်မှာ အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်နေပေပြီ။

အိုင်းယွန်းစ်တစ်ယောက် ယခုချိန် ဖြစ်ပျက်နေမည့်ပုံစံကို တွေးမိသောအခါ ဝက်စ်ကာမှာ ရုတ်တရက် ပြုံးဖိုးဖိုးဖြစ်သွားသည်။

ငနဲကြီး အခုလောက်ဆို ကြောက်ချေးပန်းနေလောက်ပြီ။ ပြေးကြည့်စရာမလိုပေ။ သူက နေပူရှိန်ကြောင့် ပျော့စိစိဖြစ်နေသော နိုင်လွန်ကတ္တရာခင်းပေါ်သို့ နောက်ပြန်ဆုတ်ထွက်လိုက်ရင်း တခစ်ခစ် ရယ်လိုက်သည်။ စိတ်ထဲတွင်လည်း အိုင်းယွန်းစ်၏ ရှင်းလင်းပြတ်သားလှသော ရုပ်သွင်က ရုတ်တရက်ပေါ်လာသည်။ သူ၏ ပါးစုနဲ့မို့မို့ကြီးနှစ်ဖက်က ဒေါသအရှိန်ကြောင့် နီတွတ်လျက် ကြောက်ချေးပန်းနေသော အိုင်းယွန်းစ်၏ပုံစံက သူ့စိတ်ထဲတွင် ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ပေါ်လာသည်။

အိုင်းယွန်းစ်မှာ သူ့အောက်ကလူများနှင့် အရာအားလုံးကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်ထားသူဖြစ်သည်။ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိဘဲ ငတုံးကြီးသဖွယ်ဖြစ်ရခြင်းက သူ့အတွက် သည်း

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

မခံနိုင်ဆုံးသောအရာပင်။

သူတို့အားလုံး ကံဆိုးသည်မှာ အိုင်းယွန်းစ်ဟာ အာဏာအနည်းငယ်ရှိသော ငတ်တုံးကြီးဖြစ်နေခြင်းပင်။ ဝက်စ်ကာမှာ ရက်ကွန်းစီးတီးသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်မယူခင်ကတည်းက အိုင်းယွန်းစ်ကို သတိကြီးစွာဖြင့် စောင့်ကြည့်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် ရဲချုပ်၏ လူသိမခံနိုင်သော အကြောင်းအရာ အနည်းငယ်မျှ သိလာခဲ့သော်လည်း သူဟာ ဒီအချက်အလက်တွေကို အသုံးချဖို့ ရည်ရွယ်ချက်မရှိပေ။ သို့သော် အိုင်းယွန်းစ်ကသာ နောက်ထပ် တလွဲတချော် လုပ်ဖို့ ကြိုးစားလာလျှင်တော့ ဝက်စ်ကာမှာ နှောင့်နှေးခြင်းမရှိဘဲ ဖွင့်ချရပေလိမ့်မည်။

ဒါမှမဟုတ် အနည်းဆုံးတော့ ငါ့မှာ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို သူ့ကို ပြောပြလိုက်တာနဲ့ လမ်းကြောင်းရှင်းသွားမှာ အသေအချာပဲ။

ဘယ်ရီမှာ လက်နက်ခဲယမ်းအိတ်အများအပြားကို သယ်လျက် ကွန်ကရစ်ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လျှောက်လာသည်။ သယ်ဆောင်လာသော လေးလံလှသည့် ကင်းဗိတ်အိတ်ကြီးကို ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်သို့ မတင်သည့် အချိန်တွင် သူ၏အလွန်ကြီးမားလှသော လက်မောင်းကြွက်သားကြီးများကို အတိုင်းသားမြင်နေရသည်။ ခရစ်စ်နှင့် ဂျိုးဆက်က နောက်မှလိုက်လာသည်။ ခရစ်စ်မှာ လက်ကိုင်သေနတ်များကို သယ်လာပြီး ဂျိုးဆက်မှာ ဗုံးသီးပစ်လောင်ချာလေးကို ပခုံးတစ်ဖက်တွင် လွယ်လျက် အာပီဂျီအိတ်များကို တရွတ်တိုက် ဆွဲယူလာသည်။

ဝက်စ်ကာမှာ ဘယ်ရီ၏ အင်အားကြီးမားမှုကို ရင်သပ်ရှုမောဖြစ်နေမိသည်။ အယ်လ်ဖာတပ်ဖွဲ့ဝင်ကြီးမှာ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ် တွယ်တက်လာပြီး အိတ်များကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေရာချနေပုံက ပေါင်တစ်ရာကျော်အလေးချိန်ရှိသည့် အိတ်များ မဟုတ်သည့်အတိုင်းပင်။ ဘယ်ရီဟာ ထက်မြက်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့တွင် ကြွက်သားဆိုသည်မှာ သေချာပေါက်ကို ပိုင်ဆိုင်ကြသည့် အရာဖြစ်သည်။ သူ့အဖွဲ့မှ တခြားအဖွဲ့သားများမှာလည်း လှပသော ကိုယ်ခန္ဓာအမျိုးအစားရှိကြသည်သာပင်။ သို့သော် ဘယ်ရီနှင့် နှိုင်းယှဉ်မည်ဆိုပါက သူတို့အားလုံးမှာ ဆင်နှင့်ဆိတ်လို ဖြစ်သွားကြသည်။

သူတို့သုံးယောက် ပစ္စည်းတွေကို နေရာချနေကြစဉ် ဝက်စ်ကာမှာ ဂျေးလ် လာနေပြီလား ကြည့်ရန် တံခါးဆီသို့ အာရုံရောက်သွားသည်။

သူက လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်ရင်း မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။ သူတို့မှာ ဗရာဗိုတပ်ဖွဲ့နှင့် နောက်ဆုံးအကြိမ် အဆက်အသွယ်ရခဲ့ချိန်မှစ၍ ငါးမိနစ် မပြည့်သော အချိန်လေးတွင် အကောင်းဆုံး စီမံပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်။

“ဒါဖြင့် ဗယ်လင်တိုင်းက ဘယ်ချောင်ကို သဝေထိုးနေတာလဲ”

ဝက်စ်ကာမှာ ဂျေးလ် ရက်ကွန်းမြို့သို့ ရောက်လာကတည်းက အပြန်အလှန် ပြောဆိုဆက်ဆံမှုမျိုး သိပ်မရှိခဲ့ပေ။ သို့သော် သူမမှာ မှတ်တမ်း ထဲတွင် အလွန်အမင်း ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်ခံထားရသည်။ ဂျေးလ်မှာ သူမနှင့်အတူ အလုပ်လုပ်ကိုင်ဖူးသူအားလုံးထံမှ အမြင့်ဆုံးထောက်ခံမှု မှတ်ချက်ပေးမှုများ ရရှိထားခဲ့သည်။

ဂျေးလ်၏နောက်ဆုံးကပ္ပတိန်ကလည်း သူမမှာ အလွန်ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေးမြင့်မားပြီး သေရေးရှင်ရေးအချိန်များ၌ပင် ‘ထူးထူးခြားခြား’ တည်ငြိမ်သူအဖြစ် ချီးကျူးထားသည်။ သူမ၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို ကြည့်ပါက အံ့သြစရာမဟုတ်ပေ။ သူမအဖေ ဒစ်ဗယ်လင်တိုင်းမှာ လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်နှစ်ခုအချိန်လောက်က စီးပွားရေးလောကတွင် အကျော်ကြားဆုံး သူခိုးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူက ဂျေးလ်ကို သူ့ခြေရာနင်းနိုင်အောင် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ ထောင်ကျသည့်အချိန်အထိ သူမမှာ အတော်လေး လှုပ်ရှားခဲ့ကြောင်း သတင်းထွက်ခဲ့သည်။

အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ထူးချွန်သော ပါရမီရှင်လေးတစ်ဦး ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ သူမအနေနှင့် နာရီကောင်းကောင်းတစ်လုံး လောက် ဝယ်ဖို့တော့ တတ်နိုင်လောက်ပါသည်။

ဝက်စ်ကာမှာ ဂျေးလ်တစ်ယောက် ဖင်လေးမနော့ ပစ္စည်းတွေ သယ်ပြီးလာပါစေဟု ကျိတ်ဆုတောင်းလိုက်ရင်း ဗစ်ကာထံသို့ ရဟတ်ယာဉ်ပန်ကာ စတင်လည်ပတ်ရန် အချက်ပြလိုက်သည်။ ထိုနေရာတွင် ဘယ်လိုဆိုးဝါးတာတွေ ဖြစ်ပျက်နေသလဲဆိုတာ ရှာဖွေရမည့်အချိန်ပင်။

အခန်း - ၃

ဂျေးလ်မှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ပြီး မှိန်ဖျော့ဖျော့အလင်းရောင် လေးမျှသာ ရှိနေသော S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့၏ လော့ကာခန်းတံခါးဆီသို့ လှည့် လိုက်သည်။ သူမ၏ လက်နှစ်ဖက်မှာ ဖောင်းကားနေသော သားရေလက်ဆွဲ အိတ်ကြီးနှစ်လုံးနှင့် ပြည့်နေသည်။ ဂျေးလ်က အိတ်များကို အောက်သို့ ချလိုက်ပြီး ဆံပင်ကို နောက်သို့အမြန်စုသိမ်းလိုက်ကာ ဘယ်ရီ ကက်ဦးထုပ် ဟောင်းလေးကို ဆောင်းလိုက်သည်။ အလွန်ပူလှသော်လည်း ဒီဦးထုပ်က သူ့အတွက် ကံကောင်းစေသော ဦးထုပ်လေးဖြစ်သည်။ ကြီးမားလေးလံ လှသော အိတ်ကြီးများကို ပြန်မသယ်ခင် လက်ပတ်နာရီကို တစ်ချက်ငုံကြည့် လိုက်သည်။ သူမ ပစ္စည်းထုပ်ပိုးသော ကြာချိန်မှာ သုံးမိနစ်မျှသာရှိကြောင်း ကို ကျေနပ်စွာ သတိပြုလိုက်မိ၏။

သူမမှာ အယ်လ်ဖာတပ်ဖွဲ့ဝင်အားလုံး၏ လော့ကာဗီရိုများကို ဖြတ်သန်းသွားရင်း ဘက်စုံသုံးခါးပတ်များ၊ တစ်ပိုင်းလက်အိတ်များ၊ ကီဗလာ အင်္ကျီများ၊ ပခုံးသိုင်းသေနတ်အိတ်များကို ဆွဲယူလာခဲ့သည်။ လော့ကာဗီရိုများ မှာ သူတို့ကိုအသုံးပြုနေသူများ၏ အကျင့်စရိုက်ကို ရောင်ပြန်ဟပ်ပြသနေ

ကြသည်ကို သတိပြုမိ၏။

ဘယ်ရီ၏လော့ကာမှာ သူ့မိသားစုဝင်များ၏ လျှပ်တစ်ပြက်ဓာတ်ပုံများ၊ သေနတ်မဂ္ဂဇင်းမှပုံများနှင့် ဖုံးလွှမ်းထားသည်။ အနီရောင်ကတ္တီပါသားပေါ်မှ ရှားပါးသော ပျိုင့် ၄၅ လူဂါသေနတ်မှာ ပြောင်လက်တောက်ပနေသည်။

ခရစ်စ်၏ လော့ကာမှာတော့ လေတပ်မှ သူ့အဖွဲ့ဝင်အပေါင်းအဖော်များ၏ ပုံများနှင့် စင်ပေါ်တွင် ညစ်ပတ်တွန့်ကြွေနေသည့် ဆယ်ကျော်သက်ဝတ် တီရှပ်တစ်လုံး၊ စာရွက်အလွတ်များနှင့် ကြိုးပြတ်နေသော အမှောင်ထဲတွင် လင်းသည့် ယိုယိုတစ်ခုပင် ရှိနေသေးသည်။

ဘရက်ဒ်ဗစ်ကာ၏ လော့ကာတွင် ကိုယ်တိုင်လုပ်နည်းလမ်းညွှန်စာအုပ်များ အပုံလိုက်ရှိနေပြီး ဂျိုးဆက်၏ လော့ကာမှာ လူရွှင်တော်သုံးယောက်ပြကွဲဒိန်နှင့်ဖြစ်သည်။

ဝက်စ်ကာ၏ လော့ကာတစ်ခုတည်းသာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာနှင့် ပတ်သက်သော ပစ္စည်းများကို မတွေ့ရပေ။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ထိုအချက်ကို သူမ သိပ်မအံ့သြမိပေ။ ကပ္ပတိန်မှာ သူမအား စိတ်ခံစားချက်ကို ဦးစားပေးပြီး အလွန်စိတ်တိုစိတ်ဆတ်လွယ်သူတစ်ယောက်အဖြစ် ဝေဖန်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ဂျေးလ်၏ ကိုယ်ပိုင်လော့ကာတွင်တော့ ဖတ်ပြီးသား အဖုံးပျော့ဖြစ်ရပ်မှန် မှုခင်းစာအုပ်အတော်များများနှင့် သွားပွတ်တံတစ်ချောင်း၊ ဇာပန်းထိုးချည်များ၊ ခံတွင်းနံ့ပျောက်ဆေးနှင့် ဦးထုပ်သုံးလုံးတို့ ရှိနေသည်။ လော့ကာတံခါးပေါင်ပေါ်တွင် မှန်လေးတစ်ချပ်နှင့် သူမကလေးဘဝက တစ်ခုသော နွေရာသီတွင် အဖေနှင့်အတူ ကမ်းခြေသို့ သွားခဲ့စဉ်က ရိုက်ထားခဲ့သည့် ဆေးသားမှိန်ဖျော့နေသော ဓာတ်ပုံဟောင်းလေးတစ်ပုံရှိနေသည်။

သူမမှာ တပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ ပစ္စည်းများကို စုစည်းပစ်ထည့်နေရင်းမှ အားလပ်သောအချိန်တွင် လော့ကာကို ပြန်ရှင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူမ၏ လော့ကာကို မြင်မိသောသူတိုင်း သူမကို ခပ်ကြောင်ကြောင်ဟု ထင်သွားနိုင်သည်။

ဂျေးလ်မှာ ကိုးရီးကားရားဖြစ်နေသည့် အိတ်ကြီးများကို ခူးတစ်ဖက်မြှောက်ကာ ပြန်ထိန်းရင်း ကိုယ်ကိုကိုင်ကာ တံခါးသော့ကို စမ်းနေစဉ်တွင် သူမ၏နောက်ဘက်ဆီမှ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျယ်လောင်စွာ

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

ချောင်းဟန်လိုက်သံကို ကြားလိုက်ရ၏။ ဂျေးလ် လန်ဖျပ်သွားပြီး မသိစိတ်မှ အလိုအလျောက် တုံ့ပြန်မှုဖြင့် အိတ်များကိုပစ်ချကာ နောက်သို့ လှည့်ပြီး အခန်းအနေအထားကို အကဲခတ်ရင်း ချောင်းဆိုးသူကို ရှာဖွေလိုက်သည်။

တံခါးက ပိတ်ထားသည်။ လော့ကာဗီရိုအတန်း သုံးတန်းသာရှိသော အခန်းငယ်လေးမှာ သူမ ဝင်လာချိန်ကအတိုင်းပင် တိတ်ဆိတ်ပြီး မှောင်လျက်ရှိနေသည်။ အခန်း၏နောက်ဘက်တွင် အခြားတံခါးတစ်ပေါက်ရှိသေးသော်လည်း သူမရှိနေချိန်တွင် မည်သူမျှ ထိုတံခါးမှ ဝင်မလာပေ။

ငါ အခန်းထဲကို ဝင်မလာခင်ကတည်းက တစ်ယောက်ယောက်က ကြိုရောက်နေတာပဲ ဖြစ်မယ်... နောက်ဆုံးလော့ကာဗီရိုတန်းရဲ့ အကွယ်မှာ ရဲတစ်ယောက်ယောက် တစ်ရေးဝင်မှေးနေတာများလား။

ဖြစ်နိုင်ခြေမရှိပေ။ ဌာန၏နေ့လယ်စာစားခန်းထဲတွင် ရှိသော ခုံတန်းနှစ်တန်းမှာ ဤအခန်းထဲရှိအေးစက်သော ကွန်ကရစ်ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ ခုံတန်းကျဉ်းလေးနှင့်စာလျှင် ပိုသက်သောင့်သက်သာရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

ဒါမှမဟုတ် တစ်ယောက်ယောက်က မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်နဲ့ အေးအေးလူလူ အနားယူနေတာလား။ သူမမှာ ခေါင်းရှုပ်သွားသည်။

“ဒါက အရေးကြီးလို့လား၊ နင်က အချိန်လူပြီး လုပ်နေရတာ... အခုသွားရမယ်... ဟုတ်တယ်”

ဂျေးလ်မှာ အိတ်တွေကို ပြန်သယ်ပြီး ထွက်သွားဖို့ လှည့်လိုက်သည်။

“မစ္စဗယ်လင်တိုင်း ဟုတ်ပါတယ်နော်”

သာယာပျော့ပျောင်းသော အသံနှင့်အတူ အရိပ်တစ်ခုက အခန်းနောက်ဘက်မှ ပေါ်လာပြီး ရှေ့သို့ တိုးလာသည်။ အသက်လေးဆယ်ဝန်းကျင်ခန့် ပိန်ပိန်ပါးပါး အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူ့ဆံပင်များက နက်မှောင်ပြီး မျက်တွင်းနက်သည်။ ထိုလူမှာ အလွန်ဈေးကြီးသည့် စစ်မိုးကာကုတ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထား၏။

ဂျေးလ်မှာ လိုအပ်လာပါက လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်အောင် အသင့်ပြင်ထားလိုက်သည်။ ဒီလူကို သူမ မသိပေ။

“ဟုတ်ပါတယ်”

သူမက သတိနှင့်ဖြေလိုက်သည်။

ထိုလူ၏ မျက်နှာပေါ်၌ အပြုံးရိပ်တစ်ချက် သန်းသွားပြီး သူမဆီသို့

လျှောက်လာ၏။

“ငါ မင်းကို ပေးစရာရှိတယ်”

သူက ညင်သာစွာ ပြောသည်။

ဂျေးလ်၏မျက်လုံးများ ကျဉ်းမြောင်းသွားကာ ခုခံကာကွယ်မည့် အနေအထားသို့ အလိုအလျောက် ပြောင်းလဲလိုက်မိ၏။

“ရပ်လိုက်စမ်း... ခွေးကောင်... နင့်ကိုယ်နင် ဘာထင်နေသလဲ၊ နင် ဘာလုပ်ချင်တာလဲဆိုတာ ငါ မသိဘူး..နင် အခု ရဲဌာနထဲကို ရောက် နေတာနော်”

ထိုလူက ခေါင်းကို ခါရင်း အားရပါးရ ပြုံးလိုက်သဖြင့် သူမ၏ စကားရပ်သွားသည်။ သူ၏နက်မှောင်သော မျက်လုံးအစုံမှာ ရယ်ချင်ပျော်မြူးခြင်းဖြင့် တလက်လက် တောက်ပနေသည်။

“မင်းက ငါ့စေတနာကို အထင်လွဲသွားတာပဲ... မစွဲဗယ်လင် တိုင်း... ကျေးဇူးပြုလို့ ငါ့ရဲ့အပြုအမူကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါ... ငါ့နာမည်က ထရန်ပါ... ပြီးတော့ ငါက.... S.T.A.R.S.တပ်ဖွဲ့ရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပါ”

ဂျေးလ်မှာ ထိုလူ၏ကိုယ်ဟန်အမူအရာနှင့် အခြေအနေကို အကဲခတ်ရင်း သူမ၏အသင့်အနေအထားကို အနည်းငယ်ဖြေလျှော့လိုက်သည်။ ထိုလူ၏မျက်လုံးထဲမှ လျှပ်တစ်ပြက် ပြောင်းလဲမှုလေးများကိုပင် အလစ်မပေးဘဲ စောင့်ကြည့်နေသော်လည်း သူ့ထံမှ ခြိမ်းခြောက်လိုသော အငွေ့အသက်မျိုး လုံးဝမခံစားရပေ။

ဒါပေမဲ့ ငါ့နာမည်ကို သူ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနေတာလဲ။

“ရှင် ဘာလိုချင်တာလဲ”

ထရန်.က ပိုမိုလိုက်လံစွာ ပြုံးပြသည်။

“အာ... တစ်ခါတည်း လိုရင်းကို တန်းမေးလိုက်တာပါလား... အေးလေ မင်းမှာလည်း အရမ်းအလုပ်ရှုပ်နေတာပဲ”

သူက သူ့ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲသို့ ဖြည်းဖြည်းနှိုက်လိုက်ပြီး ဆဲလ်ဖုန်းနှင့်တူသော ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“ဒီပစ္စည်းက ငါ့အတွက် အရေးကြီးပေမဲ့လည်း... နင့်အတွက် လိုအပ်လိမ့်မယ်လို့ ငါထင်လို့”

ဂျေးလ်မှာ ထိုလူ၏လက်ထဲမှ ပစ္စည်းကို အလျင်အမြန် အကဲခတ်လိုက်ရင်း မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

“အဲဒါက”

“ဟုတ်တယ်... မင်း စိတ်ဝင်စားလောက်တဲ့ မှတ်တမ်းတချို့ကို ငါ စုစည်းထားတယ်... အမှန်တကယ်လည်း သိပ်စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းပါတယ်”

သူက ပြောရင်းဆိုရင်းနှင့် ကိရိယာကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။

ဂျေးလ်က သတိရှိရှိဖြင့် လှမ်းယူလိုက်သည်။ ထိုပစ္စည်းမှာ အိတ်ဆောင်ကွန်ပျူတာလေးဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ရ၏။ အလွန်ရှုပ်ထွေးပြီး တန်ဖိုးကြီးသည့် အိတ်ဆောင်ကွန်ပျူတာလေးတစ်လုံးပင်။

ထရန့်ဟာ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ငွေကြေးချမ်းသာပုံတော့ရသည်။

ဂျေးလ်က စက်လေးကို သူမ ဘောင်းဘီနောက်ဘက်အိတ်ကပ်ထဲ သို့ ထိုးထည့်လိုက်ရင်း ရုတ်တရက် ပိုမိုသိချင်စိတ် အနည်းငယ်ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

“ရှင်က ဘယ်သူ့အတွက် အလုပ်လုပ်နေတာလဲ”

သူက ခေါင်းခါလိုက်သည်။

“အဲဒါက အရေးမကြီးပါဘူး... ဒီအချိန်မှာတော့ မဟုတ်ဘူး... ဒါပေမဲ့ အခုချိန်မှာ အရမ်းအရေးပါတဲ့ လူအများကြီးက ရက်ကွန်းစီတီးကို စောင့်ကြည့်နေကြတယ်ဆိုတာတော့ ငါ ပြောနိုင်တယ်”

“အိုး ဟုတ်လား... အဲဒီလူတွေဟာလည်း S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေပဲလား မစ္စတာထရန့်”

ထရန့်က ရင်ခေါင်းသံဖြင့် တိုးတိုးလေးရယ်လိုက်သည်။

“မေးခွန်းတွေက အများကြီး... အချိန်က နည်းနည်းလေး... ဖိုင်တွေကိုသာ ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ... ပြီးတော့ ငါသာ မင်းနေရာမှာဆိုရင် အခု ငါတို့ပြောခဲ့တဲ့အကြောင်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောပြမှာ မဟုတ်ဘူး... အဲဒါက တော်တော်ပြင်းထန်တဲ့ အကျိုးဆက် ဖြစ်လာနိုင်တယ်”

သူက အခန်းနောက်ဘက်တံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ တံခါးလက်ကိုင်ဘုအနီးသို့ ရောက်ချိန်တွင် သူမဘက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ ထရန့်၏ မျက်နှာပုံရိပ်မှာ ရုတ်တရက် ရွှင်မြူးသော အရိပ်အယောင်များ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားပြီး သူ့အကြည့်က အလွန်တည်ကြည်လေးနက် ထက်သန်နေသည်။

“တစ်ခုထပ်ပြောရရင်... မစ္စဗယ်လင်တိုင်း... ဒါဟာ အတိမ်း

အစောင်းမခံဘူး... အမှားမလုပ်မိစေနဲ့... ဘယ်သူ့ကိုမှ ယုံကြည်စိတ်ချလို၊ မရဘူး... ပြီးတော့ ပေါ်လာတဲ့လူတွေ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်... မင်းသိတယ်လို့ ထင်တဲ့ လူတွေဖြစ်နေရင်တောင်မှပေါ့... မင်း အသက်ရှင်ချင်တယ် ဆိုရင်... အခု ငါပြောတာကို ကောင်းကောင်းသတိရပါ”

ထရန်က ပြောနေရင်းနှင့် တံခါးကိုဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် ထွက်ခွာ သွားတော့သည်။

ဂျေးလ်မှာ ထိုလူ၏နောက်ကျောကို ငေးကြည့်ကျန်ခဲ့ရင်း ခေါင်းထဲ တွင် အတွေးမျိုးစုံနေသည်။ သူမမှာ ပြဇာတ်ဆန်လွန်းသည့် ရှေးဟောင်းစပိုင် ရုပ်ရှင်ထဲသို့ ရောက်ရှိနေပြီး လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော သူစိမ်းတစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံလိုက်ရသလို ခံစားနေရသည်။ ဖြစ်ပျက်ပုံက ရယ်စရာကောင်းလှ သည်။

ထို့အပြင်...သူက သူမအား ဒေါ်လာထောင်ဂဏန်းအတော် များများ တန်ဖိုးရှိမည့် ပစ္စည်းတစ်ခုကို ပေးရင်း သတိကြီးကြီး ထားဖို့ မှာကြားသွားသေးသည်။ သူ နောက်နေတယ်လို့ နင် မထင်ဘူးလား။

သူမ မစဉ်းစားတတ်တော့သလို စဉ်းစားနေဖို့ အချိန်လည်း မရှိ တော့ပေ။ အဲလီဖာအဖွဲ့ဝင်များမှာ စုဝေးပြီး စောင့်နေကြရင်း သူမ ဘယ်ကို သဝေထိုးနေပါလိမ့်ဟု တွေးနေကြလောက်ပြီ။ ဂျေးလ်မှာ လေးလံလှသော အိတ်ကြီးများကို ပန်းပေါ်တွင် ထမ်းလိုက်ပြီး အခန်းအပြင်သို့ အလျင်စလို ထွက်လိုက်သည်။

သူတို့မှာလက်နက်များကို လုံလုံခြုံခြုံ တင်ဆောင်ပြီးကြချေပြီ။ ဝက်စ်ကာမှာ စိတ်မရှည်ဖြစ်လာနေသည်။ သူ့မျက်လုံးများမှာ တပ်ဆင် ထားသော လေယာဉ်ပိုင်းလော့သုံးအနက်ရောင် နေကာမျက်မှန်အောက်တွင် ဖုံးကွယ်နေသော်လည်း ခေါင်းကို အဆောက်အအုံဘက်သို့ စောင်းကြည့်နေ သော ကိုယ်နေဟန်ထားက သူတို့၏ကပ္ပတိန်မှာ စိတ်မရှည်တော့မှန်း ခရစ်စ် သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ရဟတ်ယာဉ်မှာ ထွက်ခွာရန်အသင့်ဖြစ်နေလေပြီ။ လည်ပတ်နေ သော ပန်ကာဒလက်များ၏ အရှိန်ကြောင့် ပူနွေးစိုထိုင်းသော လေများက ကျပ်သိပ်နေသည့် ရဟတ်ယာဉ်ခန်းထဲသို့ ဖြတ်သန်းဝင်ရောက်တိုက်ခတ် နေသည်။ တံခါးဖွင့်ထား၍ ကျယ်လောင်ချော့နေသည့် အင်ဂျင်စက်သံ ကြောင့် စကားပြောသံများကို ကြားရဖို့ မဖြစ်နိုင်သလောက်ပင်။ သူတို့မှာ

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

စောင့်ဆိုင်းရုံမှတစ်ပါး အခြားလုပ်စရာမရှိတော့ပေ။

လုပ်ပါ ဂျေးလ်ရယ်... ငါတို့ကို ဒီနေရာမှာ ကြာနေအောင် မလုပ်ပါနဲ့၊ ခရစ်စ်၏အတွေးနှင့်တစ်ပြိုင်တည်းပင် ဂျေးလ်မှာ အယ်လ်ဖာ အဖွဲ့၏ ပစ္စည်းများကို သယ်လျက် အဆောက်အအုံထဲမှ ထွက်လာကာ သူတို့ထံသို့ အပြေးလေးလာနေသည်။ သူမ၏ မျက်နှာတွင် တောင်းပန်သော အမူအရာပေါ်နေသည်။ ဝက်စ်ကာက သူမကို ကူညီရန် ခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး ပစ္စည်းများနှင့်ပြည့်သိပ်နေသော အိတ်ကြီးတစ်လုံးကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ ဂျေးလ် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်သို့ တွယ်တက်လိုက်သည်။ ဝက်စ်ကာက ရဟတ်ယာဉ်၏ ဘေးတံခါးနှစ်ချပ်လုံးကို ဆွဲပိတ်ရင်း နောက်မှ လိုက်တက်လာသည်။ ဆူညံကျယ်လောင်လှသော တာဘိုင်အင်ဂျင်စက်သံမှာ ချက်ချင်းပင် တိုးသဲ့သွားလေ၏။

“ပြဿနာရှိနေလို့လား ဂျေးလ်”

ဝက်စ်ကာ၏လေသံမှာ ဒေါသသံမပါသော်လည်း စကား အဆုံးသတ်က စိတ်လုံးဝမကြည်လင်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေသည်။

ဂျေးလ်က ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

“လော့ကာတစ်ခုက တံခါးသော့ကျပ်နေလို့ပါ... ကျွန်မ သော့ဖွင့်ဖို့ ကြိုးစားတာ အချိန်တော်တော်ကုန်သွားတယ်”

ဝက်စ်ကာက ဂျေးလ်အား ခဏမျှ စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ဆူသင့်မဆူသင့် စဉ်းစားနေပုံပင်။ ထို့နောက်တွင် သူက ပုခုံးတွန့်လိုက်သည်။

“ငါတို့ ပြန်လာတဲ့အခါမှ ပြင်ဆင်ရေးကို ခေါ်လိုက်တာပေါ့... အခု ပစ္စည်းတွေကို ဝေပေးလိုက်တော့”

သူက စကားပြောမိုက်ပါနားကြပ်ကို ကောက်ယူတပ်ဆင်လိုက်ပြီး ဘရက်ဒ်၏ ဘေးတွင်ထိုင်ရန်သွားသည်။ ဂျေးလ် ကျည်ကာအင်္ကျီများကို ထုတ်ယူပြီး စတင်ကမ်းပေးနေချိန်မှာပင် ရဟတ်ယာဉ်က လေထဲသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ကြွတက်လာပြီး ဘရက်ဒ်က အနောက်မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည်လျက် ထွက်ခွာလိုက်သောအခါ ရက်ကွန်းရဲတပ်ဖွဲ့အဆောက်အအုံမှာ အောက်ဘက် အဝေးဆီတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

ခရစ်စ်က သူ့ကျည်ကာအင်္ကျီကို ဝတ်ပြီးသည်နှင့် လက်အိတ်နှင့် ခါးပတ်များကို ရှင်းလင်းနေသော ဂျေးလ်ကို ကူညီရန် သူမအနားသို့ သွားလိုက်သည်။

သူတို့၏ရဟတ်ယာဉ်မှာ မြို့အပေါ်ဘက်မှ အရှိန်မြင့် ဖြတ်ကျော် ပျံသန်းလျက် အာခံလေတောင်တန်းများဆီသို့ ဦးတည်သွားနေသည်။ အောက်ဘက်ဆီမှ ရှုပ်ထွေးလှသော မြို့ပြလမ်းမြင်ကွင်းများမှာ အလျင် အမြန်ပင် ဆင်ခြေဖုံးပတ်ဝန်းကျင်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွား၏။ ကျယ်ဝန်းလှသော လမ်းများနှင့်အတူ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည့် အိမ်များက ခြံစည်းရိုးများနှင့် အညိုရောင်မြက်ခင်းများအလယ်တွင် ရှိနေကြသည်။ ညနေခင်း၏ နေရောင်ခြည်ဖြာကျနေသော သီးသန့်ရပ်ကွက်မှ အတိုင်းထက်အလွန် ပြင်ဆင်မွမ်းမံထားကြသည့် မျက်စိပသာဒဖြစ်ဖွယ်ရှုခင်းများက စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ဆန်လှသော လူနေမှုအဆင့်အတန်းများကို ဖော်ကျူးနေကြသည်။

အယ်လ်ဖာအဖွဲ့ဝင်များမှာ ခါးပတ်ပတ်ရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြင်ဆင်ရင်းနှင့်ပင် မိနစ်များက တိတ်ဆိတ်စွာ ကုန်ဆုံးသွားကြသည်။ အဖွဲ့ဝင်တိုင်းမှာ ကိုယ်စီကိုယ်စီ အတွေးကမ္ဘာထဲတွင် နစ်မြောနေကြ၏။

ကံကောင်းထောက်မလျှင် ဗရာဗိုအဖွဲ့၏ ရဟတ်ယာဉ်မှာ စက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချို့ယွင်းမှု အသေးအမွှားလေးမျှသာ ကြုံတွေ့ရခြင်းဖြစ်ကာ ဖောရက်စ်မှာ သူညွှန်ပြခဲ့သောတည်နေရာ၌ ရဟတ်ယာဉ်ကို ထင်သာမြင်သာရှိမည့် ကွင်းပြင်ငယ်လေးတွင် ဆင်းသက်ထားပေလိမ့်မည်။ အခုအချိန်လောက်ဆို ဖောရက်စ်တစ်ယောက် တံတောင်ဆစ်အထိ စက်ဆီများ ပေကျံလျက် အင်ဂျင်ကို ကျိန်ဆဲရင်း သူတို့အယ်လ်ဖာတပ်ဖွဲ့ ရောက်အလာကို စောင့်မျှော်နေကြပေမည်။

ရဟတ်ယာဉ်ပျံသန်းနိုင်သော အခြေအနေမရှိဘဲ မာရီနီမှာ ရှာဖွေရေး စတင်ရန် စိတ်ကူးမည်တော့မဟုတ်ချေ။ သို့သော် အကယ်၍ အခြေအနေက သူ မျှော်လင့်နေသလို မဟုတ်ခဲ့ပါလျှင်...

ခရစ်စ်မှာ သွေးရိုးသားရိုးအခြေအနေမဟုတ်ခဲ့လျှင် ဟူသော အတွေးကို ငြင်းဆန်လိုစိတ်ဖြင့် မျက်နှာကို ရှုံ့ခဲ့လိုက်မိသည်။ သူ တစ်ချိန်က လေတပ်မှာရှိခဲ့စဉ် ရဟတ်ယာဉ် ဆိုးဆိုးရွားရွား ပျက်ကျသည့်မြင်ကွင်းကို တွေ့မြင်ခဲ့ရဖူးသည်။ အမျိုးသားနှင့်အမျိုးသမီး စုစုပေါင်းလူဆယ့်တစ်ဦးကို လေ့ကျင့်ရေးမစ်ရှင်ဆီသို့ သယ်ဆောင်လာခဲ့သော ဟွေး (Huey) ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီးမှာ ပိုင်းလော့၏အမှားကြောင့် ပျက်ကျသွားခဲ့သည်။ ကယ်ဆယ်ရေးများ ရောက်ရှိလာချိန်တွင် တူးချစ်နေသော အရာများမှအပ ဘာမှ မကျန်တော့ပေ။ နီရဲတောက်လောင်နေသည့် အကျိုးအပဲ့ အပျက်အစီးများ၏

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

ကြားတွင် အရိုးများမှ မီးခိုးများထွက်နေသည်။ ဓာတ်ဆီဖြင့် ကင်ထားသော အသားများ၏ လောင်ကျွမ်းတူးချစ်နေသည့် အနံ့များက လေထုထဲတွင် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ထွက်ပေါ်နေသည်။ ပေါက်ကွဲမှုက မြေပြင်ကိုပင် လောင်ကျွမ်း သွားခဲ့၏။

ထိုမြင်ကွင်းမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးနောက် လပေါင်းအတော်ကြာသည့်တိုင် အောင် သူ့ကို အိပ်မက်ဆိုးမက်နေစေခဲ့သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် သူ့ ခြေထောက်အောက်ရှိ မြေပြင်ကို ဓာတုမီးတောက်မီးလျှံများက ပြင်းထန်စွာ ဝါးမျိုလောင်မြိုက်ပြီး ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး မီးတောက်လောင်နေ၏။

ဘရက်ဒ်က ရဟတ်ယာဉ်ပန်ကာဒလက်ကို ချိန်ညှိလိုက်သော ကြောင့် ရဟတ်ယာဉ်၏ အမြင့်ပေအနည်းငယ် နိမ့်ဆင်းသွားပြီး စိတ်မချမ်းမြေ့ ဖွယ်အတွေးများထဲတွင် နစ်မြေနေသော သူ့ကို လှုပ်နှိုးလိုက်သလို ဖြစ်သွား သည်။ ရဟတ်ယာဉ်က အောက်ဘက်ဆီမှ ရက်ကွန်းတောအုပ်၏အစ မညီညာသော အစွန်ဖျားအနားသတ်ကို တရိပ်ရိပ် ဖြတ်ကျော်လာခဲ့သည်။ ဖျော့တော့သော အစိမ်းရောင်နှင့် ထူထပ်သည့်သစ်ပင်များ၏ ဘေးဘက်တွင် ရဲများက လမ်းပိတ်ထားသည့် လိမ္မော်ရောင်အမှတ်အသားကို စိုက်ထူထား၏။ နောက်ဆုံးတော့ ညနေဆည်းဆာချိန် ကျရောက်လာခဲ့ချေပြီ။ တောအုပ်၏ အရိပ်များမှာ ကြီးထွားအုပ်ဆိုင်းလာ၏။

“ခန့်မှန်းဆိုက်ရောက်ချိန် သုံးမိနစ်”

ဘရက်ဒ်က နောက်သို့ အော်ပြောသည်။

ခရစ်စ်မှာ ရဟတ်ယာဉ်၏ ကေဗင်ခန်းအနံ့ကို လိုက်ကြည့်ရင်း သူ့အဖွဲ့ဖော်များ၏ တင်းမာသော မျက်နှာအမူအရာများနှင့် တိတ်ဆိတ်မှုကို သတိပြုမိလိုက်သည်။ ဂျိုးဆက်မှာ သူ့လည်စည်းကို ခေါင်းတွင် စည်းနှောင် လိုက်ပြီးနောက် ဖိနပ်ကြိုးကိုလည်း အာရုံစိုက်လျက် တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ချည်နေသည်။ ဘယ်ရီကတော့ ရဟတ်ယာဉ်ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်သို့ ငေးကြည့်နေရင်း သူ၏ချစ်မြတ်နိုးလှစွာသော ကိုလိတ်ပိုင်သွန်သေနတ်ကို အဝတ်နုနုလေးဖြင့် ဖြည်းညင်းစွာ ပွတ်တိုက်နေသည်။

ခရစ်စ်က ခေါင်းကို ဂျေးလ်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဂျေးလ် ကလည်း သူ့ကို လေးလေးနက်နက် ပြန်ကြည့်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရသော ကြောင့် အံ့အားသင့်သွား၏။ သူမမှာ သူနှင့် ခုံတစ်တန်းတည်း အတူထိုင်နေ ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂျေးလ်မှာ သူမ ငေးကြည့်နေမိသည်ကို ခရစ်စ် တွေ့သွား

သောကြောင့် အိုးတိုးအမ်းတမ်းဖြစ်ကာ ဖျတ်ခနဲ ပြီးပြလိုက်မိသည်။
ချက်ချင်းပင် သူမက ရဟတ်ယာဉ်ထိုင်ခုံခါးပတ်ကို ဖြုတ်လိုက်ပြီး ခရစ်စ်၏
ဘေးတွင် ထိုင်ရန် ရွှေ့လာသည်။ သူမ၏ ရေချိုးပြီးစ သန့်ရှင်းလန်းဆန်း
သော အသားအရေမှာ သင်းပျံ့ပျံ့ဆပ်ပြာရနံ့လေးကို သူ ရှူရှိုက်မိလိုက်၏။

“ခရစ်စ်... ရှင် ပြောခဲ့တဲ့အကြောင်းလေ... ဒီမူခင်းတွေမှာ
ပြည်ပက ပါဝင်ပတ်သက်မှု ရှိနေနိုင်တယ်ဆိုတာလေ”

သူမ၏လေသံမှာ အလွန်တိုးလှသောကြောင့် အင်ဂျင်စက်သံများကို
ကျော်၍ ကြားရစေရန် ခရစ်စ်မှာ ခေါင်းကို သူမအနားသို့စောင်း၍ နားထောင်
လိုက်ရသည်။ ဂျေးလ်မှာ သူမ၏ ဂရုစိုက်သတိထားတတ်သော ကိုယ်ပိုင်အမှု
အကူအတိုင် အခြားသူများအား လျင်မြန်စွာ အကဲခတ်လိုက်ပြီး မည်သူမှ
နားထောင်မနေမှန်း သေချာသောအခါမှ ခရစ်စ်၏ မျက်လုံးတည့်တည့်သို့
ကြည့်လိုက်သည်။

“ရှင် စဉ်းစားတာ မှန်နေနိုင်တယ်လို့ ကျွန်မ ထင်မိတယ်”

သူမက လေသံလေးဖြင့် ပြောသည်။

“ပြီးတော့... ကျွန်မ တွေးနေတာ... ဒီအကြောင်းကို ပြောပြတာ
အကြံကောင်း ဟုတ်ပျံ့မလားလို့”

ခရစ်စ်မှာ ရုတ်တရက် အာခေါင်ခြောက်ကပ်သွားသလို ခံစားလိုက်
ရသည်။

“တစ်ခုခု ဖြစ်ခဲ့လို့လား”

ဂျေးလ်က ခေါင်းခါလိုက်သည်။ သူမ၏ မဟာဆန်ပြီး ကျက်သရေ
ရှိလှသော မျက်နှာတွင် မည်သည့်အမှုအရာမျိုးကိုမှ အကဲခတ်မရပေ။

“မဟုတ်ပါဘူး...ရှင် စကားကို သတိထားပြီး ပြောသင့်တယ်လို့
ကျွန်မ တွေးမိတာပါ... လူတိုင်းက အမှန်တရားကို နားထောင်ချင်လိမ့်မယ်
လို့ အတပ်ပြောလို့ မရဘူးလေ”

ခရစ်စ် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။ သူမ သူ့ကို ဘာပြောဖို့
ကြိုးစားနေမှန်း အဓိပ္ပာယ်ဖော်မရပေ။

“ငါ အလုပ်ထဲက လူတွေကိုလောက်ပဲ ဒီအကြောင်းကို ပြောခဲ့တာ”

သူမ၏အကြည့်က ပြောင်းလဲမသွားပေ။

ရုတ်တရက်ပင် သူမက သူ့အား သွယ်ဝိုက်၍ ပြောနေမှန်းကို
သဘောပေါက်လိုက်၏။

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

ဘုရားရေ ငါ့ကိုယ်ငါပဲ တကယ့်ကို သံသယလွန်နေတယ်လို့ ထင်နေခဲ့တာ။

“ဂျေးလ်...ငါ ဒီလူတွေရဲ့အကြောင်း အလုံးစုံကို မသိနိုင်ဘူးဆိုရင် တောင် သိသင့်သလောက်တော့ သိပါတယ်ကွာ... S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့မှာ အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်ချင်းစီရဲ့ စိတ်ကျန်းမာရေးအခြေအနေအစ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို စစ်ဆေးတာတွေရော ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အချက်အလက်တွေပါ မှတ်တမ်းတွေရှိနေတာပဲ... အဲဒီလိုဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး...”

သူမက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဒီမှာ... ကျွန်မ ပြောတာတွေကို မေ့ပစ်လိုက်ပါ... ကျွန်မက ရှင့်ကိုယ်ရှင် သတိထားဖို့ ပြောပြရုံပါပဲ... ဒါပါပဲ”

“ကောင်းပြီ ကလေးမ... မျက်စိလျင်လျင်ထားပြီး ရှာကြည့်နေ... ငါတို့ နယ်မြေနှစ်ဆယ့်နှစ်အနားကို ကပ်လာပြီ...သူတို့ တစ်နေရာရာမှာ ရှိနေနိုင်တယ်”

ဝက်စ်ကာ၏ ကြားဖြတ်ဝင်ပြောလိုက်မှုကြောင့် ဂျေးလ်မှာ ခရစ်စ်ကို အကြည့်စူးစူးဖြင့် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ပြတင်းပေါက်တစ်ပေါက်အနီးသို့ နေရာရွှေ့သွားသည်။ ခရစ်စ်လည်း လိုက်ရွှေ့လိုက်သည်။ ဘယ်ရီနှင့် ဂျိုးဆက်မှာ တခြားတစ်ဖက်ခြမ်းတွင် ရှာဖွေရန် နေရာယူထားကြ၏။

ခရစ်စ်မှာ ပြတင်းပေါက်ငယ်လေးမှတစ်ဆင့် အပြင်ဘက်မှ နေဝင်ဆည်းဆာမြင်ကွင်းကို အလိုအလျောက် အာရုံစိုက်ကြည့်ရင်း ဂျေးလ်ပြောခဲ့သော စကားများကို စဉ်းစားနေမိသည်။ သူ့ကို တစ်ခုခု ဖုံးကွယ်ထားသော သံသယဖြစ်ဖွယ် လူတစ်ယောက်လို့ မထင်တာကိုပင် ကျေးဇူးတင်ရပေမည်။ ဒါပေမဲ့ သူမ အရင်က ဘာကြောင့်မပြောခဲ့တာလဲ။

ပြီးတော့ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ကို မသင်္ကာသည့်သဘောမျိုးလည်း သူ့ကို သတိပေးသည်။ သူမ တစ်ခုခု သိထားသည်။ သူမ တစ်ခုခု သိကို သိထားလိမ့်မည်။ အဓိပ္ပာယ်မရှိလှသော်လည်း ဒါဟာ သူ စဉ်းစားလို့ ရသမျှ ဖြေရှင်းချက်ပင်။

သူတို့ ဗရာဇိုတပ်ဖွဲ့အား ရှာဖွေသယ်ဆောင်လာပြီးနောက်မှ သူမနှင့် စကားထပ်ပြောရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။ ဂျေးလ်ကို ဝက်စ်ကာ အား သွားပြောဖို့ စည်းရုံးရမည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဝိုင်းတွန်းလျှင်တော့

ဝက်စ်ကာမှာ နားထောင်ရပေလိမ့်မည်။

ရဟတ်ယာဉ်မှာ အမြင့်ပေ နိမ့်နိမ့်လေးမှ ပျံသန်းနေသည်။ ခရစ်စ်
မှာ အပြင်ဘက်ရှိ အဆုံးမမြင်နိုင်သည့် သစ်တောပင်လယ်ကြီးကို ကြည့်ရှင်း
ရှာဖွေရေးတွင် အပြည့်အဝ အာရုံစိုက်နိုင်ဖို့ အားထုတ်လိုက်၏။ အလင်းရောင်
မှိန်မှိန်အောက်တွင် သဲကွေ့စွာ မမြင်နိုင်သော်လည်း စပန်ဆာခြံကြီးနှင့် နီးကပ်
လာနေပြီမှန်းကို သိနေသည်။

ဘီလီနှင့် အမ်ဘရဲလားကုမ္ပဏီအကြောင်း အတွေးများအပြင် ယခု
ဂျေးလ်၏ ထူးဆန်းသော သတိပေးစကားက သူ့ခေါင်းထဲတွင် တစ်လည်
လည် ဖြစ်နေမှုကြောင့် ခရစ်စ် စိတ်ပင်ပန်းလာ၏။ သူက ထပ်မံတွေးမိ
အောင် အာရုံပြောင်းဖို့ ကြိုးစားလိုက်သည်။ သူဟာ ဗရာဇိုတပ်ဖွဲ့ကိစ္စကို
စိုးရိမ်ပူပန်နေဆဲပင်။

ထို့နောက် ဂျေးလ်က ညွှန်ပြပြီး ပြောလိုက်သံနှင့်တစ်ပြိုင်တည်း
ခရစ်စ်မှာလည်း တစ်မိုင်မျှ မဝေးသည့်နေရာ၌ ထိုအရာကို မြင်လိုက်ရ၏။
သူ၏ စိုးရိမ်ပူပန်နေမှုမှာ ချက်ချင်း အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်မှုအဖြစ်သို့
ပြောင်းလဲသွားသည်။

“ကြည့်... ခရစ်စ်”

နေဝင်လုဆဲဆဲ အလင်းရောင် အကြွင်းအကျန်အောက်တွင် လေထဲ
သို့ အူထွက်နေသည့် ဆီငွေ့ပါ အနက်ရောင်မီးခိုးများက ကောင်းကင်ပြင်၌
သေခြင်းတရား၏ နိမိတ်ကို ဖော်ကျူးပြသနေသည့်အတိုင်းပင်။

“အိုး.... မဖြစ်ဘူး...”

သစ်ပင်များကြားမှ ထွက်ပေါ်နေသော မီးခိုးတန်းကို စိုက်ကြည့်ရှင်း
ဘယ်ရီမှာ အံတင်းတင်းကြိတ်ထားသည်။ နေမကောင်းချင်သလို ခံစားချက်
ဖြစ်လာ၏။

“ကပ္ပတိန်... နှစ်နာရီတိတိမှာ...”

ခရစ်စ်က ခေါ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင် သူတို့ရဟတ်ယာဉ်က
နက်မှောင်သော မီးခိုးတန်းဆီသို့ လှည့်၍ ဦးတည်လိုက်သည်။ အခြေအနေ
ကား ပျက်ကျသွားခြင်းဖြစ်ဖို့ သေချာနေချေပြီ။ ဝက်စ်ကာမှာ နေကာမျက်မှန်
တပ်ဆင်လျက်ပင် ရဟတ်ယာဉ်နောက်ခန်းသို့ ပြန်လာသည်။ သူက ပြတင်း
ပေါက်ဆီသို့ ကပ်သွားရင်း ချုပ်ထိန်းထားရသော အသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ငါတို့ အဆိုးဆုံးကို တွေးမထားကြရအောင်... သူတို့ဆင်းပြီးတဲ့

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

အခါမှ မီးထလောင်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ... ဒါမှမဟုတ် သူတို့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရှိထားတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်... အချက်ပြဖို့အတွက်ပေါ့”

ဘယ်ရီမှာ သူတို့၏ ကပ္ပတိန်စကားကို ယုံကြည်နိုင်ဖို့ ဆုတောင်းမိသည်။ သို့သော် ရဟတ်ယာဉ်စက်ပိတ်ပြီး မီးက သူ့အလိုလို ထလောင်နေခြင်းဆိုသည်မှာ ယုံကြည်ရခက်လှသလို ဗရာဇိတပ်ဖွဲ့သာ အချက်ပြလိုပါက မီးကျည်များ အသုံးပြုနိုင်သည် ဆိုသည့်အချက်ကို ဝက်စကာလည်း ကောင်းကောင်းသိနေပြီးသားပင်။ ထို့အပြင် ဒီလိုမီးခိုးဟာ သစ်သားကိုမီးရှို့လို့ ထွက်လာသော မီးခိုးမျိုးမဟုတ်ပေ။

“ဒါပေမဲ့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ အဲဒီနေရာဆီ မရောက်မချင်း မသိနိုင်သေးဘူး...အခု ကျေးဇူးပြုပြီး မင်းတို့အားလုံး ငါ ပြောတာကို အာရုံစိုက်ပေးလို့ ရမလား”

ဘယ်ရီက ပြတင်းပေါက်နားမှ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ အခြားသူများလည်း ပြန်လှည့်လာကြ၏။ ခရစ်စ်၊ ဂျေးလ်နှင့် ဂျိုးဆက်တို့အားလုံး၏ မျက်နှာပေါ်တွင် စိတ်တုန်လှုပ်နေမှုက ထင်ဟပ်နေကြသည်။

S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြချိန်အတွင်း တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ထိခိုက်စရာများကို တွေ့ကြုံခံစားရတတ်သည်။ ဒါဟာလည်း သူတို့အလုပ်၏ သဘောသဘာဝတစ်ခုပင်။ သို့သော် ယခုကဲ့သို့ မတော်တဆ ဖြစ်ပွားခြင်းမျိုးမှာတော့...။

ဝက်စကာ၏ စိတ်သောကရောက်မှု အရိပ်လက္ခဏာကို မြင်နိုင်သည့် တစ်ခုတည်းသော နေရာကား သူ့ပါးစပ်ပင်ဖြစ်သည်။ တင်းတင်းစေ့ထားသည့် ပါးလွှာသော နှုတ်ခမ်းက သူ၏ အညှိရောင်အသားအရေနှင့် ကွဲပြားခြားနားလျက် သိသာထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်နေရသည်။

“နားထောင်ကြ... ငါတို့ရဲ့ လူတွေဟာ အန္တရာယ်များနိုင်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ထဲကို ရောက်နေကြတာ... မင်းတို့အားလုံး လက်နက်တွေ အသင့်ပြင်ထားကြ... ပြီးတော့ ငါတို့ မြေပြင်ပေါ် ရောက်တာနဲ့ ချက်ချင်း သတ်မှတ်ဖြန့်ကျက်မှုပုံစံ ဖွဲ့စည်းပြီး ချဉ်းကပ်မယ်... ဘယ်ရီ မင်းက ရှေ့တန်းက တာဝန်ယူပါ”

ဘယ်ရီမှာ စိတ်နဲ့ကိုယ် တစ်သားတည်း ကပ်စေရန် ကြိုးစားရင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ဝက်စကာ ပြောတာမှန်သည်။ အခုချိန်မှာ စိတ်ထိခိုက်နေရမည့်အချိန်မဟုတ်ပေ။

“ဘရက်ဒ်က ငါတို့ကို အဲဒီနေရာနဲ့ နီးနိုင်သမျှ နီးအောင် ချပေး လိမ့်မယ်... ဗရာဗိုအဖွဲ့ နောက်ဆုံးအချက်ပြခဲ့တဲ့ ကိုဩဒီနိတ်ရဲ့ တောင် ဘက် မီတာငါးဆယ်လောက်မှာ ရှင်းလင်းတဲ့ နေရာလေးတစ်ခု ရှိနေပုံပဲ... ဘရက်ဒ်ကတော့ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှာပဲ နေခဲ့ပြီး တကယ်လို့ အန္တရာယ် ဖြစ်လာခဲ့ရင် အဆင်သင့် ပျံတက်နိုင်အောင် စောင့်နေလိမ့်မယ်... မေးစရာ ရှိလား”

မည်သူမျှ စကားမပြောကြပေ။ ဝက်စ်ကာက သွက်လက်စွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းတယ်... ဘယ်ရီ... ငါတို့ကို လက်နက်တပ်ဆင်ပေး တော့... ကျန်တဲ့ပစ္စည်းတွေကိုတော့ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှာပဲ ထားခဲ့ပြီး လိုအပ်လာမှ ပြန်လာယူကြတာပေါ့”

ဂျေးလ်၊ ခရစ်စ်နှင့် ဂျိုးဆက်တို့ ဘယ်ရီဆီသို့ လှည့်လိုက်ကြချိန် တွင် ကပ္ပတိန်၊ ဘရက်ဒ်ကို ညွှန်ကြားဖို့၊ ဦးပိုင်းသို့ ထွက်သွားသည်။ လက်နက်ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တစ်ဦးအနေဖြင့် ဘယ်ရီမှာ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးချင်းစီအတွက် သေနတ်များကို အသွင်းအထုတ်လုပ်ပေးခြင်း အသင့် အနေအထားဖြစ်နေအောင် ပြင်ဆင်ထိန်းသိမ်းပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ရသည်။ ဘယ်ရီက အစွန်ဆုံးပြတင်းပေါက်အနီးရှိ ဗီရိုဆီသို့သွားပြီး တံခါးချက်ကို ဖြုတ်လိုက်သောအခါ သတ္တုတန်းများပေါ်မှ ကိုးမမ ဘာရက်တာပစ္စတို ခြောက်လက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ သေနတ်များမှာ မနေ့ကပင် သန့်ရှင်းပြီး စစ်ဆေးထားပြီးဖြစ်၏။ သေနတ်တစ်လက်ချင်းစီတွင် ကျည်ဆံယုံငါးတောင့် ဝင်ဆုံပြီး အခေါင်းပါထိပ်ဖူးတပ်ကျည် (SJHP) များဖြစ်သည်။ ကောင်းမွန် သော သေနတ်များဖြစ်သော်လည်း ဘယ်ရီကတော့ ပျံ့ ၃၇၅ ကျည်ဆန်နှင့် အလွန်ပြင်းထန်သော ပစ်ချက်များ ပစ်ခတ်နိုင်သည့် သူ၏ ပိုင်သွန်သေနတ် ကို ပိုမိုနှစ်သက်လေသည်။

ဘယ်ရီက လက်နက်များကို အလျင်အမြန် ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပြီး ကျည်အပြည့်ပါသော ကျည်ကပ်အပို သုံးကပ်စီကိုလည်း တစ်ဦးချင်း ကမ်း ပေးသည်။

“ငါတို့ ဒါတွေကို သုံးစရာမလိုဖို့ မျှော်လင့်ပါရဲ့”

ကျည်ကပ်ကို သေနတ်တွင် သွက်လက်စွာ တပ်ဆင်လိုက်ရင်း ဂျိုးဆက်က ပြောလိုက်သည်။ ဘယ်ရီကလည်း သဘောတူစွာ ခေါင်းညိတ်

အမ်ဘရဲလားလျှောက်စီမံကိန်း

လိုက်သည်။ သူဟာ အမျိုးသားရိုင်းဖယ်အသင်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း အပစ်အခတ် အသတ်အဖြတ်ကို နှစ်သက်သော ငမိုက်သားမျိုး မဟုတ်ပေ။ သူက သေနတ်များကို သဘောကျခြင်းသာဖြစ်၏။

ဝက်စ်ကာမှာလည်း သူတို့နှင့်ပူးပေါင်းလိုက်ပြီး ငါးယောက်လုံးမှာ ဘရက်ဒ် ရဟတ်ယာဉ်ဆင်းသက်မည့်အချိန်ကို စောင့်ရင်း တံခါးပေါက်အနီးတွင် ရပ်နေကြသည်။

သူတို့၏ရဟတ်ယာဉ်က အူထွက်နေသည့် မီးခိုးလုံးအနီးသို့ ရောက်လာသောအခါ ချာလပတ်လည်နေသည့် ပန်ကာဒလက်များ၏ လေအဟုန်က တွန်းထုတ်လိုက်သဖြင့် အနက်ရောင်မြူခိုးများသဖွယ် ဖြစ်သွားကာ သစ်ပင်များ၏ အုပ်ဆိုင်နေသော အရိပ်များနှင့် ပေါင်းစပ်သွားသည်။ မီးခိုးနှင့် ဖုန်မှုန့်များကြောင့် သူတို့ဆင်းသက်မည့် နေရာကိုပင် မမြင်နိုင်တော့လောက်အောင် ဖြစ်သွား၏။ ဘရက်ဒ်မှာ ရုတ်တရက် ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခတ်လာသော လေရူးကို ကြုံကြုံခံလျက် ရဟတ်ယာဉ်ကို မြက်ပင်ရှည်များ ဟိုတစ်စသည်တစ်စ ပေါက်နေသည့် မြေကွက်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်လိုက်ရာ သူတို့အားလုံး ယိမ်းထိုးသွားကြသည်။

ရဟတ်ယာဉ်ခြေနင်းတန်းက မြေပြင်သို့ထိပြီး တုန်ခါသွားချိန်တွင် ဘယ်ရီမှာ လက်က ရဟတ်ယာဉ်တံခါးချက်ပေါ် တင်လျက် အပြင်သို့ ထွက်ရန် အသင့်ဖြစ်နေ၏။ နွေးထွေးသော လက်တစ်ဖက်က သူ့ပခုံးပေါ်တင်လာသည်။ ဘယ်ရီ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သူ့ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည့် ခရစ်စ်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

“ငါတို့ မင်းနောက်မှာ ရှိနေမယ်”

ခရစ်စ်က ပြောလိုက်သည်။ ဘယ်ရီ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။ အယ်လ်ဖာအဖွဲ့ဝင်များ သူ့နောက်က ပါမလာလျှင်လည်း သူ မစိုးရိမ်ပေ။ သူ ပူပန်နေသည်မှာ ဗရာဗိုအဖွဲ့၏ အခြေအနေကိုသာဖြစ်၏။

ရီကိုမာရီနီမှာ သူ့သူငယ်ချင်းကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မာရီနီ၏ ဇနီးမှာလည်း ကေသီနှင့်မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြပြီး သူတို့သမီးလေးများကို ထိန်းပေးခဲ့သည့် အကြိမ်ပေါင်းမှာ မရေတွက်နိုင်တော့ပေ။ မိုက်မဲသော စက်ပိုင်းဆိုင်ရာ သောက်တလွဲဖြစ်မှုကြောင့် သူ သေဆုံးသွားပြီဆိုသော အတွေးမှာ....။

“အားတင်းထား ကိုယ့်လူ... ငါတို့လာနေပြီ”

ဘယ်ရီမှာ အရာအားလုံးအတွက် အသင့်ပြင်လျက် လက်တစ်ဖက်
ကို သူ၏ကိုယ်တိုင်သေနတ်ဒင်ပေါ်တွင် တင်ထားရင်း ရဟတ်ယာဉ်တံခါးကို
ဆွဲဖွင့်လိုက်ကာ စိုထိုင်းပြီး အမှောင်ထုကြီးစိုးစပြုလာနေသော ရက်ကွန်း
တောအုပ်အတွင်းသို့ လှမ်းထွက်လိုက်လေသည်။

အခန်း - ၄

သူတို့မှာ လူဖြန့်လိုက်ပြီး မြောက်ဘက်သို့ စတင်ထွက်ခွာကြသည်။ ဝက်စံကာနှင့် ခရစ်စံကာ ဘယ်ရီ၏လက်ဝဲခြမ်း အနောက်ဘက်မှ လိုက်ပြီး ဂျေးလ်နှင့် ဂျိုးဆက်တို့မှာ လက်ယာခြမ်းမှလိုက်သည်။ သူတို့၏ အရှေ့တည့်တည့်တွင် သစ်ပင်များ ကျိုးတိုးကျဲတဲရှိနေသည်။ အယ်လ်ဖာအဖွဲ့၏ ရဟတ်ယာဉ်ပန်ကာဒလက်များ အရှိန်လျှော့သွားသောအခါ ဂျေးလ်မှာ လောင်စာဆီ မီးလောင်သောရနံ့နှင့်အတူ သေးသွယ်သော မီးခိုးမျှင်တန်းလေးက သစ်ရွက်သစ်ခက်များအကြားတွင် တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးလျက် လွင့်တက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူတို့မှာ သစ်တောထူထပ်သောနေရာကို ဖြတ်သန်း၍ အလျင်အမြန် ရွေ့လျားလာကြသည်။ ထင်ရှူးပင်များ၏ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်အရိပ်များ အောက်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို တွေ့မြင်နိုင်စွမ်းက ချက်ချင်းကျဆင်းလာ၏။ သင်းပျံ့သောထင်းရှူးရနံ့နှင့် မြေသင်းနံ့တို့ကို လောင်ကျွမ်းနေသောအနံ့က ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ သူတို့ ခြေတစ်လှမ်းတိုးလာတိုင်း ညှော်နံ့က တစ်စထက် တစ်စ ပြင်းထန်လာ၏။

သူတို့၏အရှေ့ဘက်မှ မှိန်ဖျော့ဖျော့အလင်းရောင်အောက်တွင် ဂျေးလ်မှာ ရှည်လျားသော မြက်ပင်ခြောက်များနှင့် နောက်ထပ် မြေကွက် လပ်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ငါ မြင်ရပြီ... ရှေ့တည့်တည့်မှာပဲ”

ဘယ်ရီ၏ အော်ပြောလိုက်သံနှင့်အတူ ဂျေးလ်မှာ ရင်ခုန်နှုန်းမြန် လာသည်။ သူတို့အားလုံးမှာ ဦးဆောင်ချီတက်သူကို လိုက်မိရန် အမြန်ပြေး သွားကြသည်။

ဂျေးလ်မှာ သစ်ပင်များထူထပ်သော နေရာမှ ထွက်လာသည်။ ဂျိုးဆက်လည်း သူမဘေးမှ ပါလာသည်။ ဘယ်ရီမှာ ဗရာဗိုအဖွဲ့၏ ရဟတ် ယာဉ်ရှိရာသို့ ရောက်နှင့်နေလေပြီ။ ခရစ်စ်နှင့် ဝက်စ်ကာတို့လည်း သူ့နောက် မှာ ရောက်နေကြသည်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည့် ယာဉ်ပျက်ဆီမှ မီးခိုးများ ထွက်ပေါ်နေဆဲဖြစ်သော်လည်း နည်းပါးလာနေသည်။ မီးလောင်နေ ခဲ့သော်လည်း ငြိမ်းသွားပုံရသည်။

ဂျေးလ်နှင့်ဂျိုးဆက်တို့မှာ သူတို့အဖွဲ့သားများထံ ရောက်လာပြီး ရပ်တန့်လျက် ငေးကြည့်နေမိကြသည်။ သူတို့ရှေ့မှ မြင်ကွင်းကို ကြည့်ရင်း မည်သူမျှ စကားမပြောမိကြပေ။ ရှည်လျားကျယ်ဝန်းသော ရဟတ်ယာဉ်ကြီး မှာ ခြေရာလက်ရာမပျက် အကောင်းပကတိရှိနေသည်။ အပွန်းအခြစ်ရာလေး တစ်ခုတောင် ရှိမနေချေ။ ရဟတ်ယာဉ်၏ ဆင်းသက်ခြေနင်းတန်းက ကွေး ကောက်နေပုံရပြီး ရိုတာဒလက်မှ ပျောက်ကွယ်လုဆဲဆဲ မီးခိုးငွေ့လေးထွက် နေသည်မှအပ တခြားပျက်စီးနေသောပုံစံ မတွေ့ရပေ။ ရဟတ်ယာဉ်တံခါး များက ပွင့်နေကြပြီး ဝက်စ်ကာ၏ ဘောပင်ဓာတ်မီး အလင်းရောင်အောက် တွင် အထိအခိုက်မရှိသော ကေဗင်ခန်းကို မြင်နေရသည်။ ဗရာဗိုအဖွဲ့၏ ပစ္စည်းကိရိယာအများစုမှာ ယာဉ်ပေါ်တွင် တင်ထားသည့်အတိုင်းသား ရှိနေ သည်ကို ဂျေးလ် တွေ့လိုက်ရ၏။

“ဒါဖြင့် သူတို့တွေ ဘယ်ရောက်သွားကြတာလဲ”

ဒါ အဓိပ္ပာယ်မရှိပေ။ သူတို့ထံမှ နောက်ဆုံးဆက်သွယ်မှုရခဲ့ချိန်မှ ယခုထိ ဆယ့်ငါးမိနစ်သာကြာမြင့်သေးသည်။ တစ်ယောက်ယောက် ထိခိုက် ဒဏ်ရာရသည်ဆိုလျှင်လည်း သူတို့ ဒီမှာပဲ စောင့်နေရပေမည်။ သူတို့ ထွက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်ဆိုပါက အဘယ်ကြောင့် ပစ္စည်းကိရိယာ များကို ချန်ထားပစ်ခဲ့ရပါသလဲ။

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

ဝက်စ်ကာက ဓာတ်မီးကို ဂျိုးဆက်ထံသို့ ကမ်းပေးပြီး ရဟတ်ယာဉ် ပိုင်းလော့ခန်းကို မေးပေါ်ပြလိုက်သည်။

“မင်း စစ်ဆေးကြည့်လိုက်... ကျန်တဲ့လူတွေက လူဖြန့်ပြီးတော့ ခြေရာခံကြ...ကျည်ခွံတွေ... ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ထားတဲ့ လက္ခဏာတွေ ရှာကြည့်ကြ... တစ်ခုခုတွေ့တာနဲ့ ငါ့ကို သတင်းပို့ပါ... ပြီးတော့ သတိထားကြ”

ဂျေးလ်မှာ မီးခိုးထွက်နေသော ရဟတ်ယာဉ်ကို ငေးကြည့်ရင်း မည်သို့မည်ပုံဖြစ်ပျက်ခဲ့လေသနည်း စဉ်းစားရင်း ခဏမျှရပ်နေမိသေးသည်။

အင်ရီကိုက စက်ချွတ်ယွင်းတဲ့အကြောင်း တစ်ခုခုပြောသွားတယ်... ဗရာဇိုအဖွဲ့ မြေပေါ်ကို ဆင်းလိုက်ရတယ်... ဒီအထိတော့ ဟုတ်ပြီ... ပြီးတော့ ဘာဆက်ဖြစ်သွားတာလဲ၊ ဘယ်အရာကများ သူတို့ကို ရှာတွေ့ဖို့ အကောင်းဆုံးအခွင့်အရေးကို စွန့်ပစ်လိုက်ရအောင် လုပ်လိုက်တာလဲ၊ အရေးပေါ် ဆေးသေတ္တာတွေနဲ့ လက်နက်တွေလည်း အကုန်လုံး ချန်ထားပစ်ခဲ့တယ်။

ဂျေးလ်မှာ ရဟတ်ယာဉ်ခန်း၏ ဘေးဘက်၌ တွန့်ကြဲနေသော ကျည်ကာအင်္ကျီနှစ်ထည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ထိုမြင်ကွင်းကိုလည်း ပိုမို များပြားလာနေသည့် လုံးဝယုတ္တိမရှိသော အဖြစ်အပျက်များ စာရင်းထဲသို့ ထည့်ပေါင်းလိုက်ရင်း သူမ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်မိ၏။

သူမမှာ ရှာဖွေရေးတွင်ပူးပေါင်းရန် လှည့်ထွက်လိုက်ချိန်မှာပင် ဂျိုးဆက်မှာလည်း ရဟတ်ယာဉ်ပိုင်းလော့ခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာသည်။ သူ့မျက်နှာတွင်လည်း ဂျေးလ်ခံစားနေရသည့်အတိုင်း ရှုပ်ထွေးနေသော ပုံပေါ်နေ၏။ သူမမှာ ဂျိုးဆက်၏ သတင်းပို့သံကို ကြားနိုင်ရန် စောင့်နေလိုက်သည်။ ဂျိုးဆက်မှာ ဓာတ်မီးကို ဝက်စ်ကာဆီ ပြန်ပေးလိုက်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ပခုံးတွန့်ပြလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်မှန်းတောင် မပြောတတ်တော့ဘူး... ကွေးနေတဲ့ ခြေနင်းတန်းကို ကြည့်ရတာတော့ အရှိန်နဲ့ ဆင်းလိုက်တာလို့ ယူဆရပေမဲ့ လျှပ်စစ်စနစ်ကလွဲရင် အကုန်လုံးကောင်းနေတာပဲ”

ဝက်စ်ကာမှာ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး အခြားသူများကြားရစေရန် အသံကို မြင့်လျက် ပြောလိုက်သည်။

“စက်ဝိုင်းပုံဖြန့်မယ် ကိုယ့်လူတို့... သုံးမီတာလောက်အကွာထိ

သွားမယ်”

ဂျေးလ်မှာ ခရစ်စ်နှင့် ဘယ်ရီတို့နှစ်ယောက်ကြားတွင် နေရာယူရန် ရွှေ့လိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ခြေလှမ်း လှမ်းတိုင်း မြေပြင်ကို စေ့စေ့စပ်စပ် စစ်ဆေးလျက် ဖြည်းဖြည်းချင်းပင် ဟယ်လီကော်ပတာ၏ အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်မြောက်ဘက်သို့ ရွေ့လျားသွားကြသည်။ ဝက်စ်ကာမှာ သူ့ ဘောပင်ဓာတ်မီးအလင်းရောင်လေးဖြင့် ဟိုထိုးဒီထိုး ထိုးလျက် ရဟတ်ယာဉ် ကေဗင်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ဂျိုးဆက်ကတော့ အနောက်ဘက်ကို ဦးတည်၍ သွားနေ၏။

သူတို့ စက်ဝိုင်းပုံစံ ဖြန့်ကျက်ရှာဖွေနေကြစဉ် ခြေထောက် အောက်ရှိ ခြောက်သွေ့နေသော ပေါင်းပင်များထဲမှ တချွတ်ချွတ် တဖြောက်ဖြောက် မြည်နေကြသည်။ နွေးထွေးသော လေထုထဲတွင် အဝေးမှ အယ်လ်ဖာအဖွဲ့ ရဟတ်ယာဉ်၏ အင်ဂျင်စက်သံ သဲ့သဲ့လေးကိုသာ ကြား နေရ၏။ ဂျေးလ်မှာ ထူထပ်စွာပေါက်နေသည့် မြက်ပင်ရှည်များကို သူမ၏ ဘွတ်ဖိနပ်များဖြင့် ခြေလှမ်း လှမ်းတိုင်း ဖိသိမ်းရင်း မြေပြင်ကို ရှာဖွေကြည့် နေသည်။

နောက်ထပ်အနည်းငယ်မျှ ကြာမြင့်သောအခါ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မမြင်နိုင်လောက်အောင် မှောင်မိုက်လာ၏။ သူတို့မှာ ဓာတ်မီးများအသုံးပြုရန် လိုအပ်လာပေပြီ။ ဗရာဇိုအဖွဲ့ ချန်ထားပစ်ခဲ့တာတွေ ရှိတာပဲ။

ဂျေးလ်မှာ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်ရင်း နားစွင့်ထောင်လိုက်မိသည်။ အဖွဲ့သားများ၏ သက်ပြင်းချသံ ခြေသံများနှင့် အဝေးမှ သူတို့ရဟတ်ယာဉ် ၏ အင်ဂျင်စက်သံတို့မှတစ်ပါး တခြားမည်သည့်အသံမှမကြားရပေ။ ၎င်းသံ လေးတစ်သံ ပိုးမွှားမြည်သံလေးတစ်သံကိုပင် မကြားရချေ။ သူတို့မှာ နွေလ လယ်ပိုင်းတွင် သစ်တောထဲသို့ ရောက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

တိရစ္ဆာန်တွေ အင်းဆက်တွေ ဘယ်ပျောက်ကုန်တာလဲ။

လူသံများမှအပ သစ်တောမှာ သဘာဝကျော့စွာ တိတ်ဆိတ်လွန်း နေသည်။ သူမတို့ ဆင်းသက်ပြီးကတည်းက ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဂျေးလ် ထိတ်လန့်လာမိ၏။

သူမက အခြားသူများကို အော်ခေါ်ဖို့ အလုပ်တွင် သူတို့ နောက် ဘက် တစ်နေရာရာမှ ဂျိုးဆက်၏ အော်သံထွက်ပေါ်လာသည်။ သူ့အသံက စူးရှပြီး အက်ကွဲနေ၏။

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

“ဟေး... ဒီဘက်မှာ...”

ဂျေးလ်မှာ နောက်သို့ပြန်လှည့်ပြီး အပြေးလေးသွားလိုက်သည်။ ခရစ်စ် နှင့် ဘယ်ရီတို့လည်း ပြန်လှည့်ပြေးလာကြသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ဝက်စ်ကာမှာ ရဟတ်ယာဉ်အနီးတွင် ရှိနေဆဲပင်။ ဂျိုးဆက်အော်ခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရချိန်တွင် သူက သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်ကာ အသင့်ချိန်ရွယ်ထားရင်း အပြေးလိုက်ပါသွားသည်။

ဝိုးတဝါးအလင်းရောင်ထဲတွင် ဂျေးလ်မှာ ဂျိုးဆက်၏အရိပ်မည်းကို မြင်သည်ဆိုရုံလေးသာ မြင်နေရ၏။ ဂျိုးဆက်မှာ ရဟတ်ယာဉ်နှင့် ပေတစ်ရာ ခန့် ဝေးသော နေရာရှိ သစ်ပင်အချို့အနီး မြက်ပင်ရှည်များကြားတွင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေ၏။ ဂျေးလ်မှာ အပြေးလေးသွားနေရင်းမှ မသိစိတ်၏ နှိုးဆော်မှုဖြင့် သူမ၏သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်မိသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရုတ်တရက် မကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်များ ကြီးစိုးလာသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ဂျိုးဆက်မှာ တစ်စုံတစ်ခုကို ကိုင်ထားရင်း ထရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ ထိုအရာကို ပြန်လွှတ်မချမီ တစ်ဆိုသော အသံတစ်ချက် အော်ဟစ်လိုက်၏။ သူ့မျက်လုံးများမှာ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှုဖြင့် ပြူးကျယ် နေသည်။

စက္ကန့်ပိုင်းလေးတွင် ဂျေးလ်မှာ ဂျိုးဆက်၏လက်ထဲမှ မြင်ကွင်းကို လက်မခံနိုင်ဖြစ်သွားမိ၏။ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၏ ဘာရက်တာ သေနတ်တစ်လက်...။

ဂျေးလ်မှာ ဝက်စ်ကာကို လိုက်မီရန် ပို၍ မြန်မြန်ပြေးလိုက်သည်။

သေနတ်လက်ကိုင်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားဆဲဖြစ်သော လက်ကောက် ဝတ်နေရာမှပြတ်နေသည့် လူလက်တစ်ဖက်။

ဂျိုးဆက်၏နောက်ဘက် မှောင်မိုက်နေသော သစ်ပင်များဆီမှ နက်ကျောသော လည်ချောင်းသံဖြင့် မာန်ဖီသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သတ္တဝါ တစ်ကောင်၏ ဟိန်းသံနှင့်အတူ နောက်ထပ် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လိုက် ကြသော မာန်ဖီသံများ စူးစူးဝါးဝါး ထွက်လာပြီးနောက် ရုတ်တရက် ကြီးမား နက်မှောင်သော အရိပ်သဏ္ဌာန်များမှာ သစ်တောထဲမှ ထွက်လာပြီး ဂျိုးဆက် ကို ထိုးဟပ်ကာ မြေပေါ်သို့ လှဲချလိုက်သည်။

“ဂျိုးဆက်...”

ဂျေးလ်၏ အာခေါင်ခြစ်၍ အော်လိုက်သံက ခရစ်စ်နားထဲသို့ စူးဝင်သွားသည်။ ခရစ်စ်မှာ ပြေးသွားနေရာမှ ရပ်လိုက်ပြီး သူ့သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်ကာ ဂျိုးဆက်ကို အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်နေကြသည့် သတ္တဝါများကို ချိန်ရွယ်ပစ်ခတ်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်သည်။ ဝက်စ်၏ ဘောပင်ဓာတ်မီးလေးမှ သေးငယ်လှသောအလင်းတန်းလေးက ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသည့် သတ္တဝါများပေါ်တွင် ပြေးလွှားနေသည်။ အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခုကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရသည့်အလားပင်။

ဂျိုးဆက်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ သတ္တဝါသုံးကောင်ဖြင့် ကွယ်နေသည်။ သတ္တဝါများမှာ မာန်ဖီရင်း သွားရည်တများများကျနေသည့် ပါးစပ်များဖြင့် ဂျိုးဆက်ကို ဆုတ်ဖြိုကိုင်ဖြတ်နေကြသည်။ ထိုအရာများမှာ ခွေးနှင့်တူပြီး အရွယ်အစားက ဂျာမန်သိုးထိန်းခွေးများ၏ အရွယ်လောက်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ထိုအရာများမှာ အမွေးအမှင်များ မရှိသလို အရေပြားလည်း မရှိပေ။ ဝက်စ်က၏ လှုပ်ယမ်းနေသော ဓာတ်မီးရောင်အောက်တွင် နီရဲစိုစွတ်သော ကြွက်သားအရွတ်များ ကြွက်သားများက အရောင်တောက်နေသည်။

ခွေးနှင့်တူသည့် သတ္တဝါများမှာ သွေးဆာစွာ စူးစူးဝါးဝါး ဟိန်းရင်း သဲသဲမဲမဲ ကိုက်ဖြဲနေကြသည်။

ဂျိုးဆက်မှာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော သတ္တဝါများကြားတွင် အားနည်းစွာ ယက်ကန်ယက်ကန် ဖြစ်နေပြီး သူ၏ ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်သံက အရည်ပွက်သံလို ဗလုံးဗထွေး ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဒဏ်ရာအများအပြားမှ သွေးများပန်းထွက်နေသည်။ သေလုဆဲဆဲ လူတစ်ယောက်၏ အော်ဟစ်သံ...။ အချိန်မဖြုန်းနိုင်တော့ပေ။ ခရစ်စ်မှာ ပစ်မှတ်ကို ချိန်ရွယ်လျက် ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

ကျည်ဆန်သုံးတောင့်က ခွေးတစ်ကောင်၏ ကိုယ်ထဲသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ဖောက်ဝင်သွားပြီး လေးတောင့်မြောက် ကျည်ဆန်မှာ အပေါ်သို့ လွဲချော်သွား၏။ သတ္တဝါမှာ အသံစူးစူးဖြင့် တစ်ချက်အော်ဟစ်လိုက်ပြီး ဘေးစောင်းလဲကျသွားသည်။ အခြားသတ္တဝါနှစ်ကောင်မှာ သဲကြီးမဲကြီး ဆက်လက်ကိုက်ဖြတ်နေကြဆဲပင်။ မတူညီသောနေရာများမှ မိုးခြိမ်းသံလို သေနတ်သံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ခရစ်စ်မှာ ကြောက်မက်ဖွယ်မြင်ကွင်းအား တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ သွားရည်တများများနှင့် ငရဲခွေးတစ်ကောင်က ဂျိုးဆက်၏ လည်မျိုကို လှမ်းဟပ်ပြီး ကိုက်ဖောက်ပစ်လိုက်သည်။

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

သွေးသံရဲရဲအရိုးနုများ လည်ချောင်းရိုးများကို အတိုင်းသားမြင်လိုက်ရ၏။

S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာ ဂျိုးဆက်ကို သတ်ဖြတ်သည့် သတ္တဝါများထံသို့ ကျည်ဆန်များကို မိုးသီးမိုးပေါက်သဖွယ် တရကြမ်း ပစ်ခတ်လိုက်ကြသည်။ အနီရောင်အစက်အပြောက်များက လေထဲတွင် စဉ်ထွက်နေသည်။ ခွေးနှင့်တူသော သတ္တဝါများမှာ သူတို့၏ထူးဆန်းလှသော ကိုယ်လုံးပေါ်သို့ ကျည်ဆန်များ ဆန်ခါပေါက်ဖြစ်အောင် ပစ်ခတ်ခံနေရသည့်တိုင် အကြောဆွဲနေဆဲဖြစ်သော အလောင်းကို ကိုက်ခဲဖို့ ကြိုးစားနေကြတုန်းပင်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျယ်လောင်စွာ အော်သံများနှင့်အတူ လဲကျသွားကြပြီး ပြန်ထမလာနိုင်တော့ပေ။

“ပစ်တာ ရပ်ကြတော့”

ခရစ်စ်မှာ လက်ညှိုးကို သေနတ်မောင်းပေါ်မှ ဖယ်လိုက်သော်လည်း ပြောင်းဝကို လဲနေသော သတ္တဝါများထံ ဆက်လက်ချိန်ရှယ်ထားရင်း ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြစ်နေသေးသော ပထမတစ်ကောင်ကို ပစ်ခတ်ဖို့ အသင့်ပြင်ထားသည်။ ဒုတိယကောင်မှာလည်း အသက်ရှူနေဆဲဖြစ်ပြီး ဖျော့တော့စွာ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း မာန်ဖီနေသည်။

တတိယသတ္တဝါမှာတော့ ဂျိုးဆက်၏ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် အလောင်းဘေးတွင် အသက်မဲ့စွာ ပုံလဲနေသည်။

“ဒီကောင်တွေ သေသွားသင့်ပြီ... ပထမဆုံးပစ်ချက်ကတည်းက လဲသွားသင့်တာ... ဒါ ဘာကောင်တွေလဲ”

ဝက်စ်ကာက သူတို့ရှေ့မှ လူသတ်ကောင်များကို ကြည့်ရန် ခြေတစ်လှမ်းတိုးလိုက်စဉ် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှ ထွက်ပေါ်လာသော ကျယ်လောင်နက်ကျော ပဲ့တင်ထပ်နေသည့် အူသံများမှာ နွေးထွေးသော ညလေထုထဲ၌ ပြည့်နှက်သွားသည်။ လူသတ်ကောင်များ၏ အလွန်သွေးဆာနေသော စူးစူးဝါးဝါး ဟိန်းသံများမှာ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဆီသို့ အရပ်မျက်နှာဝန်းကျင်အားလုံးမှ ဦးတည်၍ လာနေသည်။

“အခု ရဟတ်ယာဉ်ဆီကို ပြန်သွား”

ဝက်စ်ကာက အော်လိုက်သည်။

ခရစ်စ် ပြေးသည်။ ဘယ်ရီနှင့် ဂျေးလ်မှာ သူ့ရှေ့မှ ပြေးနေကြပြီး ဝက်စ်ကာမှာ နောက်ဆုံးမှ လိုက်လာ၏။ သူတို့လေးယောက်မှာ အမှောင်ဖုံးနေသော သစ်ပင်များကိုဖြတ်ကျော်၍ ခြေကုန်သုတ်ပြေးနေကြရင်း မမြင်ရ

သော သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များဖြင့် ရိုက်ခတ်မိနေသည်။ အူသံများက ကျယ်လောင်သည်ထက် ပိုမိုကျယ်လောင်လာသည်။

ဝက်စ်ကာမှာ နောက်သို့လှည့်ပြီး သစ်တောထဲသို့ ရမ်းသမ်းပစ်ခတ်လိုက်သည်။ သူတို့မှာ စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိသော ရဟတ်ယာဉ်ဆီသို့ စမ်းတဝါးဝါး သွားနေကြစဉ် ရဟတ်ယာဉ်ပန်ကာဒလက်များက ပျံတက်ဖို့ အသင့်လည်ပတ်နေသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ခရစ်စ်မှာ စိတ်သက်သာရာရမှုက တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွား၏။

ဘရက်ဒ်ဟာ ငါတို့ပစ်တဲ့ သေနတ်သံတွေကို ကြားပုံပဲ... ငါတို့အတွက် အခွင့်အရေးရှိသေးတယ်...

ခရစ်စ်မှာ ယခုအခါ သတ္တဝါများ သူတို့နောက်သို့ ရောက်လာသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ကြွက်သားများသာရှိသော ခန္ဓာကိုယ်များ သစ်ပင်များကို ဖြတ်သန်းလာသံ တရံ့ရှဲက ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ရဟတ်ယာဉ်၏ ရှေ့မှန်မှတစ်ဆင့် ဘရက်ဒ်၏ သွေးဆုတ်နေသော မျက်နှာနှင့် ပြူးကျယ်နေသောမျက်လုံးကို ခရစ်စ် မြင်လိုက်ရသည်။ ထိန်းချုပ်ခံမှ ထွက်ပေါ်နေသည့် မီးစိမ်းရောင် တဖျပ်ဖျပ်က သူ၏ ကြောက်စိတ်မွှန်နေသော ရုပ်သွင်ကို ရောင်ပြန်ဟပ်ပြနေ၏။ သူက တစ်စုံတစ်ခု အော်ဟစ်လိုက်သော်လည်း ကျယ်လောင်လှသော ရဟတ်ယာဉ်အင်ဂျင်စက်သံအောက်တွင် အသံအားလုံး တိမ်မြုပ်သွားသည်။ ပန်ကာဒလက်မှ ပြင်းထန်သည့်လေအဟုန်က တိုးဝှေ့ရိုက်ခတ်နေသဖြင့် ကွင်းပြင်မှာ လှိုင်းထနေသော ပင်လယ်ကဲ့သို့ တလိပ်လိပ်ထနေသည်။

နောက်ထပ် ပေငါးဆယ်ခန့်သာ လိုတော့သည်။ ရောက်လုပြီ။

ရုတ်တရက်...

ရဟတ်ယာဉ်မှာ အပြင်းအထန် စက်ရှိန်မြင့်လျက် လေထဲသို့ ဆောင့်တက်သွားသည်။ ခရစ်စ်မှာ ဘရက်ဒ်၏ အရူးအမူး ထိတ်လန့်နေသည့် မျက်နှာကို နောက်ဆုံးတစ်ချက် ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသည်။ အလွန်အကြူး ကြောက်ရွံ့မှုက သူ့ကို သွေးရူးသွေးတန်းနှင့် ထိန်းချုပ်ခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်မိလျက်သား ဖြစ်သွားစေသည်။

“မဟုတ်ဘူး... မသွားနဲ့...”

ခရစ်စ် အသံကုန်အော်လိုက်သည်။

သို့သော်... ရဟတ်ယာဉ်၏ တုန်ခါနေသော ခြေနင်းတန်းမှာ

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

လက်လှမ်းမမီနိုင်သည့် အမြင့်သို့ ရောက်ရှိသွားလေပြီ။ ရဟတ်ယာဉ်မှာ ရှေ့သို့ စက်ရှိန်တင်လိုက်ပြီး သူတို့နှင့်ဝေးရာ အမှောင်ထုထဲသို့ ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟည်းလျက် တိုးဝင်သွားတော့သည်။

သူတို့တွေ သေကြရပေတော့မည်။

“ခွေးမသား... ဗစ်ကာ...”

ဝက်စ်ကာက နောက်သို့လှည့်ပြီး ထပ်မံပစ်ခတ်လိုက်ရာ ကြက်ကန်းဆန်အိုးတိုးပြီး သူတို့နောက်ကိုလိုက်နေသည့် သတ္တဝါများအနက် တစ်ကောင်၏ နာကျင်မှုကြောင့် စူးခနဲ အော်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ အနည်းဆုံး သတ္တဝါလေးကောင်လောက်မှာ သူတို့နောက်ဘက်သို့ နီးကပ်လာနေပြီး အလျင်အမြန်ပင် သူတို့အား မိပေတော့မည်။

“ဆက်ပြေးကြ...”

သူက အော်ဟစ်လိုက်သည်။ အားလုံးမှာ ဆက်၍ စမ်းတဝါးဝါး ပြေးနေကြရင်း သူရောက်နေသော တည်နေရာကို သိဖို့ ကြိုးစားလိုက်သည်။ သန္ဓေပြောင်းခွေးများမှာ စူးစူးဝါးဝါး မာန်ဖီသံများနှင့်အတူ သူတို့နောက်ကို ပိုမိုလျင်မြန်စွာ သဲကြီးမဲကြီး လိုက်လာနေကြ၏။ ရဟတ်ယာဉ်စက်သံမှာ အဝေးဆီသို့ ရောက်သွားပြီး ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သူရဲဘောကြောင်လှသော ဗစ်ကာမှာ သူတို့အားလုံးလွတ်မြောက်နိုင်မည့် အခွင့်အရေးကို ယူဆောင်သွားခဲ့လေပြီ။

ဝက်စ်ကာ ထပ်မံပစ်ခတ်လိုက်သော်လည်း ပစ်ချက်ကလွဲသွားသည်။ ထို့နောက်တွင် နောက်ထပ်အရိပ်သဏ္ဌာန်တစ်ခုက သူတို့နောက်ကို လိုက်နေသော အမဲလိုက်အုပ်စုထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ခွေးများမှာ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် မြန်ဆန်လွန်းလှသည်။ သူတို့မှာ တခြားအခွင့်အရေးမရှိတော့ပေ။ စံအိမ်ကြီးကသာ....။

“ရပ်ညွှန်းတစ်နာရီတည့်တည့်ကို လှည့်ပြေး...”

ဝက်စ်ကာက သံကုန်ဟစ်လိုက်သည်။ သူ၏ တည်နေရာအာရုံခံနိုင်စွမ်း မလွဲမှားဖို့လည်း မျှော်လင့်နေမိ၏။ သူတို့မှာ သတ္တဝါများ မျက်ခြည်ပြတ်အောင် ထွက်ပြေးနိုင်စွမ်းမရှိသော်လည်း အန္တရာယ်လိုက်မမီနိုင်သည့် အကွာအဝေးကိုတော့ ဆက်ထိန်းထားနိုင်လောက်သည်။

သူက ကျည်အိမ်ထဲမှ နောက်ဆုံးလက်ကျန် ကျည်ဆန်ကို လှည့်ပစ်လိုက်သည်။

“ကျည်ကုန်ပြီ...”

ကုန်သွားသော ကျည်ကပ်ကို သေနတ်အိမ်ထဲမှ ထုတ်လိုက်ရင်း သူ့ခါးပတ်ထဲမှ ကျည်ကပ်အသစ်ကို လက်ဖြင့် စမ်းယူလိုက်သည်။ ဘယ်ရီနှင့် ခရစ်စ်တို့နှစ်ယောက်မှာ ကာကွယ်ရေးတာဝန်ကို ယူလိုက်ကာ သူ့နောက်ဘက်မှပါလာသည့် သတ္တဝါအုပ်စုထဲသို့ ကျည်ဆန်များ ပစ်လွှတ်လိုက်ကြသည်။ ဝက်စံကာမှာလည်း ကျည်ကပ်အသစ်ကို ရိုက်သွင်းလိုက်သည်။ သူတို့မှာ တောထူထပ်သောနေရာ၏ အစွန်သို့ရောက်လာကြပြီး တစ်ဖန် မှောင်မိုက်နေသော သစ်ပင်အုပ်စုသို့ တိုးဝင်သွားကြပြန်သည်။

သူတို့အားလုံး စမ်းတဝါးဝါးနှင့် သစ်ပင်များကို ရှောင်ရင်းတိမ်းရင်း မညီညာသောမြေပြင်ပေါ်တွင် အပြေးလေးသွားနေကြရသည်။ လူသတ်ခွေးများမှာလည်း ထက်ကြပ်မကွာပါလာကြ၏။ အဆုတ်များမှာ လေကို တောင့်တလျက် ဆိုနှင့်လာသည်။ ဝက်စံကာမှာ သားရဲကောင်များ တစ်စထက်တစ်စ နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ ပုပ်သိုးဆွေးမြည့်နေသော အသားများ၏ ဆိုးရွားလှသော အနံ့ဆိုးကို ရှူမိလာသလို ခံစားရလိုက်ရပြီး ပိုမြန်မြန်ပြေးဖို့ ခွန်အားလေး ထွက်ပေါ်လာ၏။

“အခု အဲဒီနေရာကို ရောက်သင့်နေပြီ... ရောက်ရမယ့်အချိန်ပဲ....”

ခရစ်စ်မှာ သစ်ပင်များ၏ သေးသွယ်သော အရိပ်များကို ဖြတ်၍ ထိုအရာကို ပထမဆုံး တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ ထွန်းသစ်စ လရောင်၏ အလင်းနောက်ခံဖြင့် အလွန်တရာ ကြီးမားလှသော စံအိမ်ကြီးက ဘွားခနဲ ပေါ်လာသည်။

“အဲဒီကို... အဲဒီအိမ်ကိုပြေး...”

စံအိမ်ကြီးမှာ အပြင်ဘက်မှ မြင်ရသလောက် စွန့်ပစ်ထားပုံပေါ်နေ၏။ ရာသီဥတုဒဏ်ကို ခံထားရသော သစ်သားများ ကျောက်သားများနှင့် တစ်စထက်တစ်စ ပျက်စီးယိုယွင်းနေပုံရသော အိမ်ကြီးမှာ မှောင်မည်းနေသည်။

အိမ်ကြီး၏ အရွယ်အစားအပြည့်အစုံက အမှောင်ထုထဲတွင် ပျောက်ကွယ်နေ၏။ တောထဲနေသော ခြံစည်းရိုးပင်တန်းများက အိမ်ကြီးကို တောအုပ်နှင့် သီးခြားဖြစ်အောင် ဝိုင်းရံထားသည်။ ထုထည်ကြီးမားလှသော အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်တွင် တံခါးနှစ်ရွက်တပ် တံခါးမကြီးရှိနေသည်။ သူတို့

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

လွတ်မြောက်ဖို့ တစ်ခုတည်းသော ရွေးချယ်စရာပင်။

ဝက်စ်ကာမှာ အိမ်ကြီးဆီသို့ ပြေးသွားနေရင်း သူ့အနောက်ဘက်မှ သန်မာသောပါးစပ်ဖြင့် လှမ်းဟပ်သံကို အသေအချာ ကြားလိုက်ရပြီး အလိုအလျောက် တုံ့ပြန်မှုဖြင့် အသံလာရာသို့ သေနတ်မောင်းခလုတ်ကို ဆွဲ၍ ပစ်ခတ်လိုက်သည်။ စူးခနဲ တဂီးဂီးမြည်သံနှင့်အတူ သတ္တဝါမှာ အဝေးတွင် လဲကျကျန်ခဲ့၏။ အခြားသတ္တဝါများ၏ အူသံဟိန်းသံများက ပိုမိုကျယ်လောင်လာကြသည်။ နောက်မှအလိုက်ခံနေရသည့် သည်းထိတ်ရင်ဖိုခံစားချက်က ကြောက်ရွံ့မှုဒီဂရီကို မြင့်တက်လာစေ၏။

ဂျေးလ်မှာ တံခါးမကြီးဆီသို့ ပထမဆုံးရောက်သွားပြီး ပခုံးတစ်ဖက်က တံခါးကို အရှိန်ဖြင့် ဝင်ဆောင့်မိသွားသည်။ သူမက တံခါးလက်ကိုင်ကို ဆတ်ခနဲ လှမ်းဆွဲလိုက်သောအခါ အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် တံခါးက ဂုန်းခနဲ ပွင့်သွားပြီး တောက်ပလင်းထိန်သော အလင်းရောင်များက အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင် ကျောက်သားလှေကားထစ်များပေါ်သို့ ဖိတ်လျှံကျလာကာ သူ့အဖွဲ့သားများအား လမ်းပြပေးနေသည်။

ဂျေးလ်က နောက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်ကာ အမှောင်ထဲတွင် အသက်ဘေးမှ လွတ်အောင် အမောတကော ပြေးလာနေကြသည့် ယောက်ျားသုံးယောက်ကို အကာအကွယ်ပေးရန် စတင်ပစ်ခတ်လိုက်သည်။ သူတို့သုံးယောက်မှာ အိမ်ကြီးထဲသို့ အထွေးလိုက် ဝင်သွားကြပြီး ဂျေးလ်လည်း နောက်ဆုံးက ဒိုက်ဗင်ပစ်ဝင်လိုက်သည်။ ဘယ်ရီမှာ သူ၏ ကြီးမားလှသော ခွန်အားဖြင့် တံခါးကို တွန်းထားရင်း မာန်ဖီနေသော သတ္တဝါများ၏ တိုးဝှေ့တိုက်ခိုက်မှုကို ခုခံနေရသည်။ ခရစ်စ်က တံခါးမကြီး၏ သံမဏိမင်းတုပ်ကို စမ်းတွေ့ပြီး မင်းတုပ်ထိုးလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဘယ်ရီလည်း ပုံလဲကျသွား၏။ သူ့မျက်နှာမှာ နီရဲပြီး ချွေးများ သီးနေသည်။

သူတို့လုပ်နိုင်ခဲ့ပေပြီ။ အိမ်အပြင်ဘက်၌ ခွေးများမှာ မာန်ဖီရင်း ကြီးမားလေးလံသောတံခါးရွက်များကို အချည်းနှီးကုတ်ဖဲ့နေကြသည်။ ဝက်စ်ကာမှာ မီးများ လင်းထိန်နေသည့်အခန်းတွင်းမှ တိတ်ဆိတ်အေးမြလှသော လေကို ဝဝဂျူလိုက်ပြီး ရှူခနဲ မြည်အောင် ပြန်မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ဤစပန်ဆာစံအိမ်ကြီးမှာ အမှန်တကယ် စွန့်ပစ်ထားခြင်း မဟုတ်မှန်း သူ သိနေပြီးသားပင်။ ယခု သူတို့အားလုံး ဒီကိုရောက်လာကြလေပြီ။ သူ၏ ဂရုတစိုက် စီစဉ်ထားရသော အစီအစဉ်များ အားလုံး သဲထဲရေသွန် ဖြစ်သွား

လေပြီ။

ဝက်စ်ကာမှာ ဘရက်ဒ်ဗစ်ကာအား စိတ်ထဲမှ ကျိတ်၍ ထပ်မံ
ကျိန်ဆဲရင်း အိမ်ထဲမှာလည်း အပြင်ဘက်က အခြေအနေထက် ပိုကောင်းနိုင်
စရာ မရှိသည့်အဖြစ်ကို တွေးမိနေလေသည်။

အခန်း- ၅

ဂျေးလ်မှာ အသက်ရှူမှန်ဖို့ ကြိုးစားနေရင်း သူမတို့ ရောက်ရှိနေသော ပတ်ဝန်းကျင်အသစ်ကို စူးစမ်းလိုက်သည်။ သူမမှာ အိပ်မက်ဆိုးမက်နေခဲ့ရာမှ ချက်ချင်း ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသော စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်တစ်ခုအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းသွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

မာန်ဖီသံ အူသံများနှင့် ရိုင်းစိုင်းကြမ်းကြုတ်သော မကောင်းဆိုးဝါးများ... ဂျိုးဆက်၏ ရုတ်တရက်သေဆုံးရမှု... မည်းမှောင်နေသည့် သစ်တောထဲတွင် ကြောက်လန့်တကြား ပြေးလွှားရခြင်း... ထို့နောက် ယခုအခါတွင်...။

စွန့်ပစ်ထားတာဆိုပဲ... ဟုတ်လို့လား။

ဤနေရာကား သူမအဖေလို လူမျိုးအတွက်ပင် အကောင်းဆုံးဆိုသည့် စကားအပြင် တခြားပြောစရာမရှိလောက်တော့သော နေရာမျိုးဖြစ်နေသည်။ သူမတို့ လွတ်မြောက်လာခဲ့သောအခန်းမှာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုဟူသော ဝေါဟာရ၏ သရုပ်သကန်ကို ဖော်ကျူးပြသထားသည့်အတိုင်းပင်။ ဤအခန်းတစ်ခန်းပင်လျှင် ဂျေးလ်၏ အိမ်တစ်လုံးစာထက် ပိုကြီးနေသည်။

အခန်းမှာ မီးခိုးရောင်အစက်များနှင့် မာဘယ်ကျောက်ပြားများ ခင်းထားပြီး ဒုတိယထပ်ဝရံတာသို့တက်ရန် ကြီးမားကျယ်ပြန့်ပြီး ကော်ဇောခင်းထားသော ခန့်ထည်လှသည့် လှေကားကြီးတစ်ခုရှိသည်။ အပေါ်ထပ်မှ နက်မှောင်သော သစ်မာသားဝရံတာလက်ရန်းကို ထောက်မပေးထားသည့် ပေါင်းကူးပုံစံ မာဘယ်ကျောက်သားတိုင်လုံးများက ခမ်းနားထည်ဝါသော အခန်းတစ်လျှောက် စီတန်းလျက်ရှိနေသည်။ ပျော့ကြောင်း ဖော်ထားပြီး ဝက်သစ်ချသားဖြင့် အနားသတ်ထားသော နို့နှစ်ရောင်နံရံတွင် နံရံကပ်မီးအိမ်များကို အတန်းလိုက် တပ်ဆင်ထားသည်။ မြင်ကွင်းထဲမှ အရောင်များ အားလုံးကို ညိုဝါရောင်ရင့်ရင့် ကော်ဇောဖြင့် ထိန်းညှိထားသည်။ ပြောရလျှင် အခန်းကြီးမှာ အံ့ဩဖွယ်ရာ ခမ်းနားလွန်းလှ၏။

“ဒါက ဘာသဘောလဲ”

ဘယ်ရီထံမှ ရေရွတ်သံထွက်လာသည်။

မည်သူမျှ သူ့ကို ပြန်မဖြေမိကြပေ။

ဂျေးလ်မှာ အသက်ပြင်းပြင်းရှူလိုက်ရင်း ချက်ချင်းပင် သူမ ယခုအခြေအနေကို မနှစ်သက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အလွန်ကျယ်ပြောလှသော အခန်းကြီးထဲတွင် တစ်ခုခု မှားယွင်းနေသော စိတ်လေးလံဖွယ် မသဲမကွဲ ခံစားချက်တစ်မျိုးက လွှမ်းမိုးနေသည်။ ဘယ်သူကြောင့် ဘယ်အရာကြောင့်ဟု သူမ အတပ်မပြောနိုင်သော်လည်း ဘာကြောင့်မှန်းမသိ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုကို ခံစားနေရသည်။

သန္ဓေပြောင်းခွေးတွေရဲ့ အစားခံရမယ့် ဘေးက လွတ်လာခဲ့ပေမဲ့ ဒီလောက်နဲ့တင် ပြီးသွားပြီလား...။

ထိုအတွေးမှတစ်ဆင့်...

“ဘုရားရေ... သနားစရာကောင်းလိုက်တဲ့ ဂျိုးဆက်... သူ့အတွက် ဝမ်းနည်းဖို့ အချိန်တောင် မရခဲ့ပါလား...အခုလည်း အခြေအနေမပေးသေးဘူး... သူ့အလောင်း ပျောက်သွားတော့မှာပဲ”

ဂျေးလ်မှာ သေနတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း လှေကားကြီးဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးအထိ ခင်းထားသော ပိုးသားကော်ဇောကြီးပေါ်တွင် သူမ၏ခြေသံကို သဲ့သဲ့လေးသာကြားနိုင်သည်။ ခြေနင်းခုံ၏ ညာဘက်ခြမ်းတွင် စားပွဲသေးလေးတစ်လုံးပေါ်၌ ရှေးဟောင်းလက်နှိပ်စက်တစ်လုံး ရှိနေပြီး စာရွက်အလွတ်တစ်ရွက် တပ်ဆင်လျက်သား တွေ့ရသည်။

အမ်ဘရဲလားလျှောက်စီမံကိန်း

ထူးဆန်းသော အငွေအသက်လေးတစ်မျိုး ရှိနေသည်ကလွဲ၍ တန်ဖိုးကြီးမားလှသောအခန်းကြီးက ဗလာကျင်းနေ၏။

သူတို့တွေဒီနေရာကို ဘာကြောင့်ဖုံးကွယ်ထားပါလိမ့်ဟု စဉ်းစားရင်း သူမ တခြားသူများဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာသည်။ ဘယ်ရီနှင့် ခရစ်စ်တို့ နှစ်ယောက်လုံးမှာလည်း မသေချာမရေရာသည့် အမူအရာများ ဖြစ်နေကြသည်။ အခန်းကို အကဲခတ်ကြည့်နေကြသော သူတို့၏မျက်နှာများမှာ နီရဲလျက် ချွေးများ သီးနေသည်။ ဝက်စ်ကာမှာ အိမ်ရှေ့တံခါးကြီးနားတွင် ကုန်းလျက် တံခါးချက်တစ်ခုကို စစ်ဆေးနေသည်။ သူက ပြန်ရပ်လိုက်သည်။ သူ့အရိပ်မည်းမှာ ကိုယ်နှင့်သီးခြားကွဲနေသလိုမျိုး နေရာမရွှေ့ဘဲ ရှိနေ၏။

“တံခါးသော့အိမ်နားမှာ သစ်သားအစလေးတွေ ပဲ့ထွက်နေတယ်... ငါတို့မရောက်ခင် တစ်ယောက်ယောက်က တံခါးကို ဖျက်ဖွင့်သွားတာပဲ”

ခရစ်စ်၏ မျက်နှာတွင် မျှော်လင့်ချက်များ ယှက်သန်းလာသည်။

“ဗရာဗိုအဖွဲ့ ဒီကို ရောက်လာတာများလား”

ဝက်စ်ကာက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ငါလည်း အဲဒီလိုစဉ်းစားနေတာ... အကူအညီတွေလည်း လမ်းမှာ လာနေလောက်ပြီ... ငါတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေကြီး မစ္စတာဗစ်ကာရဲ့ အစ်ကိုက ခေါ်လိုက်လိမ့်မယ်လို့ ယူဆရရင်ပေါ့”

သူ့လေသံက ငေါတော့တော့ ဖြစ်နေသည်။ ဂျေးလ် ဒေါသများ ပြန်လည်နိုးကြွလာ၏။

ဘရက်ဒ်မှာ တကယ့်သေရေးရှင်ရေးအချိန်တွင်မှ ငါးပါးမှောက်အောင် လုပ်သွားခဲ့သည်။ သူမတို့အားလုံး သေလုနီးပါးဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူလုပ်ခဲ့သောလုပ်ရပ်မှာ ခွင့်လွှတ်နိုင်စရာမရှိချေ။

ဝက်စ်ကာမှာ အခန်းကိုဖြတ်၍ အနောက်ဘက်နံရံရှိ တံခါးနှစ်ခုအနက် တစ်ခုဆီသို့ လျှောက်သွားရင်း ဆက်ပြောနေသည်။ သူက တံခါးလက်ကိုင်ကို ဆွဲလိုက်သော်လည်း ပွင့်မလာပေ။

“အပြင်ဘက်ကိုထွက်ဖို့တော့ အန္တရာယ်များလွန်းတယ်... သံချပ်ကာတပ်ဖွဲ့ ရောက်လာမယ့်အချိန်ကို စောင့်နေရတဲ့ အတောအတွင်း ငါတို့ ဒီအိမ်ကို သေချာလှည့်ပတ်စစ်ဆေးဖို့ လုံလောက်မှာပါ... တစ်ယောက်ယောက်က ဒီနေရာကို ထိန်းသိမ်းနေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်...

ဘာကြောင့်လဲ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”

သူက အသံကို နှိမ့်လိုက်ပြီး အုပ်စုထဲသို့ ပြန်လှည့်လျှောက်လာသည်။

“ငါတို့ ကျည်တွေကို ဘယ်လိုစီစဉ်ကြမလဲ”

ဈေးလံက သူမ၏ ဘာရက်တာပစ္စည်းကို ကျည်ကပ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ရေတွက်ကြည့်လိုက်သည်။

ကျည်သုံးတောင့်သာ ကျန်တော့သည်။ သူမ၏ ခါးပတ်ထဲမှ ကျည်အပြည့်နှင့် ကျည်ကပ်အပိုနှစ်ကပ်ကို ပေါင်းလျှင် ကျည်ဆန်သုံးဆယ့်သုံးတောင့် ကျန်သေးသည်။ ခရစ်စ်မှာ ကျည်နှစ်ဆယ့်နှစ်တောင့် ကျန်ပြီး ဝက်စ်ကာထံတွင် ဆယ့်ခုနစ်တောင့်ရှိသည်။ ဘယ်ရီ၏ ကိုးလ်တ် သေနတ်မှာ ကျည်နှစ်ကပ်ရှိသေးသည်။ သူက အပိုကျည်ကပ်အလွတ် လက်တဆုပ်စာကို သူ၏ ဘောင်းဘီနောက်အိတ်ကပ်ထဲသို့ ထိုးထည့်လိုက်သည်။ အားလုံး ပေါင်းလျှင် ကျည်ဆန်ဆယ့်ကိုးတောင့်လောက် ကျန်သေးသည်။

ဈေးလံမှာ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တွင် ရှိနေသော သူမတို့၏ လက်နက်များ အကြောင်းကို တွေးမိရင်း ဘရက်ဒ်ကို ထပ်မံဒေါသထွက်လာပြန်သည်။ လက်နက်ခဲယမ်းသေတ္တာများ ဓာတ်မီးများ ဝေါ်ကီတော်ကီများ ပြောင်းချောသေနတ်များ ဆေးဝါးအထောက်အပံ့ပစ္စည်းများဆိုလျှင် ပြောနေစရာပင် မလိုတော့။

ကွင်းပြင်ထဲတွင် ဂျိုးဆက်ပ် ရှာတွေ့ခဲ့သော ဘာရက်တာ သေနတ်... သေနတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားဆဲဖြစ်သည့် ဖြူဖျော့ကာ သွေးများစွန်းပေနေသော လက်ပြတ်တစ်ဖက်...။

S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးမှာ သေပြီ (သို့မဟုတ်) သေလုနီးပါး ဖြစ်နေလေပြီ။ ဘရက်ဒ်၏ ကျေးဇူးကြောင့် သူတို့မှာ ဆေးပလတ်စတာ လေးတစ်ခုပင် မရှိတော့ပေ။

“ဒုန်း...”

လေးလံသော တစ်စုံတစ်ရာက ကြမ်းပြင်ပေါ် လျှောတိုက်သွားသံမှာ အနီးတစ်နေရာက ထွက်ပေါ်လာသည်။ သူတို့အားလုံးမှာ ပြိုင်တူပင် အရှေ့ဘက်နံရံရှိ တစ်ခုတည်းသော တံခါးဆီသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။ ဈေးလံမှာ ရုတ်တရက်ပင် သူမ ကြည့်ခဲ့ဖူးသမျှ သည်းထိတ်ရင်ဖိုရုပ်ရှင်ကားများကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာမိ၏။ ထူးဆန်းသော အိမ်ကြီးထဲမှ ထူးဆန်း

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

သောအသံ။ သူမ တုန်ယင်လာသည်။

ထို့နောက် သူတို့ ဒီနေရာက ထွက်ခွာနိုင်သည်နှင့် ဘရက်ဒ်ကို သေချာပေါက် ပိတ်ကန်ပစ်မည်ဟု ဂျေးလ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ခရစ်စ် မင်း သွားစစ်ဆေးပြီး အမြန်ဆုံး သတင်းပြန်ပို့ပါ...”

ဝက်စ်ကာ က ပြောလိုက်သည်။

“ငါတို့တွေ ရက်ကွန်းရဲတပ်ဖွဲ့ (RPD) က တံခါးလာခေါက်တဲ့အထိ ဒီနေရာကပဲ စောင့်နေမယ်... မင်း အန္တရာယ်တစ်ခုခုတွေ့ရင် သေနတ်ပစ်ပြီး အချက်ပြလိုက်... ငါတို့ မင်းကို လာရှာမယ်”

ခရစ်စ် က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး တံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူ့ခြေခံမှာ မာဘယ်ကျောက်သားကြမ်းခင်းပေါ်တွင် ကျယ်လောင်စွာ အသံ ထွက်နေသည်။ ဂျေးလ်မှာ ရုတ်တရက် စိတ်လေးခြင်းကို ထပ်မံ ခံစားလာရ သည်။

“ခရစ်စ်...”

ခရစ်စ်မှာ လက်ကိုင်တံခါးဘုဆီ လက်လှမ်းနေရာက ပြန်လှည့် ကြည့်သည်။ ထိုအခါမှ သူမတွင် ပြောစရာစကားမရှိကြောင်း ဂျေးလ် သဘောပေါက်လိုက်သည်။ အရာရာတိုင်း ဖြစ်သွားပုံက မြန်ဆန်လွန်းလှ သည်။ အလွန်အလွန် အခြေအနေဆိုးသည့် ယခုလိုအချိန်မျိုးတွင် ဘယ်ကစပြောရမှန်းတောင် သူမ မတွေးတတ်တော့ချေ။

သူက အထူးလေ့ကျင့်ထားတဲ့ ကျွမ်းကျင်သူပဲ... ပြီးတော့ ငါ လည်း အတူတူပဲလေ... ပရော်ဖက်ရှင်နယ်တစ်ယောက်လိုပဲ ပြုမူစမ်းပါ။

“သတိထားနော်...”

နောက်ဆုံး ဂျေးလ် လှမ်းပြောလိုက်သည်။ စစ်စစ် ဒါက သူမ ပြောချင်သောစကား မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ဒီစကားနှင့်ပင် လုံလောက်ပေပြီ။

ခရစ်စ်က သူမကို နှုတ်ခမ်းတွန့်ကာ ပြုံးပြပြီး သူ့ ဘရက်တာ သေနတ်ကို အသင့်ပစ်ခတ်ရန် မြှောက်လျက် တံခါးထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ဂျေးလ်မှာ နာရီလက်တံသွားနေသံ တစ်ချက်ချက်ကို ကြားနေရပြီးနောက် ခရစ်စ်မှာ တံခါးကို ပြန်ပိတ်လျက် ပျောက်ကွယ်သွား၏။

ဘယ်ရီမှာ သူမ၏ ငေးငေးငူငူအကြည့်ကို တွေ့သွားပြီး မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ဟူသော အမူအရာဖြင့် ပြုံးပြသည်။ သို့ရာတွင် ဂျေးလ်မှာ ရုတ်တရက် ခရစ်စ် ပြန်မလာနိုင်တော့ပြီဟု ဧကန်မူချသိနေသလို အတွေးကြောင့်

ခေါင်းညိတ်မပြနိုင်ပေ။

ခရစ်စ်မှာ ထည်ဝါခမ်းနားလှသော အခန်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုနောက် ဤပတ်ဝန်းကျင်၌ မိမိတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိကြောင်း သိလိုက်ရ၏။ အသံထွက်လာစေသော အရာမှာ ဤနေရာတွင်ရှိမနေပေ။

မတ်တတ်နာရီကြီးဆီမှ ထွက်ပေါ်နေသည့် ဣန္ဒြေရလှသည့် နာရီသံတစ်ချက်ချက်က အေးစက်နေသည့်လေထုထဲတွင် ပျံ့လွင့်လျက် တောက်ပပြောင်လက်နေသည့် အဖြူရောင်နှင့်အနက်ရောင် ကြွေပြားများဆီသို့ ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်နေသည်။ သူဟာ ထမင်းစားခန်းတစ်ခုထဲသို့ ရောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထမင်းစားခန်းမှာ ခရစ်စ် ရုပ်ရှင်ကားထဲမှ သူဌေးသူကြွယ် ဇာတ်ဝင်ခန်းများထဲတွင်သာ မြင်တွေ့ရဖူးသော အခန်းအမျိုးအစားဖြစ်သည်။ အိမ်ရှေ့ခန်းမကြီးကဲ့သို့ပင် ဤအခန်းမှာလည်း အလွန်တရာ မြင့်မားလှသော မျက်နှာကြက်နှင့်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယထပ် ဝရန်တာတစ်ခုလည်း ရှိနေကာ အလွန်တန်ဖိုးကြီးပုံရသော အနုလက်ရာများဖြင့် ပြင်ဆင်ထားသည်။ အခန်း၏ ဝေးကွာသော အဆုံးနံရံတွင် မြှုပ်သွင်းထားသည့် မီးလင်းဖိုတစ်ခုလည်းရှိပြီး အပေါ်ဘက်တွင် မျိုးရိုးတံဆိပ်အမှတ်အသားတစ်ခုနှင့်အတူ ဓားနှစ်လက်ကို ကြက်ခြေခတ် ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ဒုတိယထပ်သို့တက်ရန် လမ်းမတွေ့ရသော်လည်း မီးလင်းဖို၏ ညာဘက်တွင် ပိတ်ထားသော တံခါးတစ်ချပ်ရှိနေသည်။

ခရစ်စ် က သေနတ်ကို နှိမ့်လိုက်ပြီး တံခါးဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူဟာ သူတို့ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင်များ အမှတ်မထင် ရောက်ရှိလာခဲ့သော ‘စွန့်ပစ်ထားသည့်’ အိမ်ကြီး၏ ထည်ဝါခန်းညားမှုကို အံ့အားသင့်နေဆဲပင်။ ထမင်းစားခန်း၏ သနပ်ခါးရောင် အင်္ဂတေနံရံပေါ်တွင် တန်ဖိုးကြီးပုံပေါ်သော ဗိသုကာလက်ရာများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပြီး အနီရောင်ပိုလစ်ရှ်တင်ထားသောသစ်သားဖြင့် အနားကွပ်ထားသည်။ အလယ်တွင် အခန်း၏ အလျားအတိုင်း ချထားသော ရှည်လျားလှသည့် သစ်သားစားပွဲကြီးတစ်ခုရှိသည်။

ထိုစားပွဲကြီးမှာ အနည်းဆုံး လူနှစ်ဆယ်ခန့် ထိုင်နိုင်သော်လည်း လူလက်တဆုပ်စာခန့်လောက်သာ အသုံးပြုကြပုံပေါ်သည်။ ဖုန်တက်နေသော ပန်းကန်ပြားတင် ဇာအခင်းများကို ထောက်ချင့်ခြင်းအားဖြင့် ရက်သတ္တပတ် အတော်ကြာ စားပွဲတည်ခင်းခြင်းမရှိဟု ခန့်မှန်းရသည်။

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

ပုံမှန်စားပွဲတစ်ခု တည်ခင်းဖို့ကို ထားဦး။ ဤအိမ်ကြီးမှာ နှစ်သုံးဆယ်တိုင် လူသူနေထိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ဟု သိထားခဲ့ရသည်။ စပန်ဆာအိမ်ကြီးမှာ နေထိုင်ခြင်း မပြုရသေးမီ ပိတ်ထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ခရစ်စ် ခေါင်းခါလိုက်မိသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်မှာ ဤနေရာကို အချိန်တော်တော်ကြာကပင် ပြန်ဖွင့်ထားကြောင်း သိသာထင်ရှားနေသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် ရက်ကွန်းစီးတီးမှ လူတိုင်းက စပန်ဆာအိမ်ကြီးမှာ ပျဉ်ချပ်တွေ ကာလျက် ပိတ်ထားပြီး သစ်တောထဲတွင် တဖြည်းဖြည်း ပျက်စီးယိုယွင်းနေပြီဟု အဘယ်ကြောင့် ယုံကြည်နေခဲ့ကြပါသနည်း။

ထိုထက်ပို၍ အရေးကြီးသည်မှာ အမ်ဘရဲလားကုမ္ပဏီသည် ရဲချုပ်အိုင်းယွန်းစ်အား အဘယ်ကြောင့် အိမ်ကြီး၏ တကယ့်အခြေအနေကို အမှန်အတိုင်းမပြောဘဲ လိမ်လည်ခဲ့ရပါသနည်း ဟူသောအချက်ပင်။

လူသတ်မှုများ... လူပျောက်မှုများ... အမ်ဘရဲလားကုမ္ပဏီ... ပြီးတော့ ဂျေးလ်...

ဒါဟာ မချင့်မရဲ ဖြစ်စရာပင်။ သူ့တွင် အဖြေတချို့ ရှိနေသလို ခံစားနေရသော်လည်း ဘယ်လိုမေးခွန်းထုတ်ရမလဲ မသေချာဘဲဖြစ်နေသည်။

သူ တံခါးဆီသို့ ရောက်လာပြီး အခြားတစ်ဖက်မှ လှုပ်ရှားမှု အသံဗလံများ ကြားရနိုး နားစွင့်ထားရင်း တံခါးလက်ကိုင်ဘုကို ဖြည်းညင်းစွာ လှည့်ဖွင့်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် အခန်းနံရံတွင် ကပ်လျက်ထားသော နာရီအိုကြီးဆီမှ လက်တံရွေ့လျားသံ တစ်ချက်ချက်မှလွဲ၍ တခြား ဘာအသံ ကိုမျှ မကြားရပေ။ နာရီစက္ကန့်လက်တံ၏ ရွေ့လျားမှုတိုင်းမှာ လိုဏ်သံပါလျက် ပဲ့တင်ထပ်နေသည်။ လိုဏ်ဂူနှင့်တူသော အခန်းကြောင့် အသံပို၍ ကျယ်လောင်နေခြင်းဖြစ်၏။

တံခါးဖွင့်လိုက်သောအခါ တစ်ဖက်တွင် ကျဉ်းမြောင်းသော စကြိုလမ်းတစ်ခု ရှိနေသည်။ စကြိုလမ်းထဲတွင် ရှေးဟောင်းမျက်နှာကြက်မီးဆိုင်းများမှ မှုန်ဝါးဝါးအလင်းရောင်လေးလင်းနေသည်။ သစ်မာသားဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော စကြို၏ လက်ယာဘက် ဆယ်မီတာလောက်အကွာ တစ်ဖက်ခြမ်းတွင် တံခါးနှစ်ချပ်ရှိနေသည်။ စကြိုလမ်း၏ အဆုံးတွင်လည်း တံခါးတစ်ချပ်ရှိသည်။ လက်ဝဲဘက်ခြမ်းတွင် သူရပ်နေသော နေရာနှင့်အဝေး၌ ထောင့်ချိုးကွေ့သွားသော ကျယ်ဝန်းသည့် စကြိုတစ်ခု ရှိနေသည်။

ထိုနေရာရှိ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အညိုရောင်ပုံစံတစ်ခု၏ အစွန်းကို မြင်လိုက်ရ၏။

ခရစ်စ် မျက်မှောင်ကြုတ် နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်မိသည်။ လေထုထဲတွင် အနံ့အသက်တစ်မျိုး ပျံ့လွင့်နေသည်။ ဆိုးဝါးသော တစ်စုံတစ်ရာ သူရင်းနှီးနေသော အနံ့အသက်တစ်မျိုး ဖြစ်သည်။ သူက တံခါးဝတွင် ရပ်နေရာမှ နောက်ခဏတွင် အနံ့လာရာနေရာကို ရှာဖွေကြည့်လိုက်မိသည်။

သူ ကလေးဘဝတုန်းက တစ်ခုသောနေရာသို့ သူငယ်ချင်းအချို့နှင့် စက်ဘီးစီးထွက်ကြစဉ် သူ့စက်ဘီးမှာ ချိန်းပြုတ်သွားခဲ့၏။ သူက ရေမြောင်းထဲသို့ ထိုးချလိုက်သဖြင့် လမ်းပေါ်တွင် ကားတိုက်ခံရတော့မည့် အခြေအနေမှ ခြောက်လက်မခန့်အကွာ ပွတ်ကာသီကာလေး လွတ်မြောက်ခဲ့ရသည်။ မြောင်းထဲတွင် တစ်ချိန်က မြောက်အမေရိကရှဉ့်သေးတစ်မျိုး ဖြစ်ခဲ့သော ခြောက်သွေ့စပြုနေသည့် ပျော့စိစိ အသေကောင် အကြွင်းအကျန်များ ရှိနေသည်။ အချိန်နှင့် နွေရာသီအပူရှိန်တို့က အဆိုးဆုံး အပုပ်နံ့များကို ပျောက်ကွယ်စေပြီဖြစ်သော်လည်း ကျန်နေသေးသော အနံ့အသက် အကြွင်းအကျန်လေးကပင် ဆိုးဝါးလှပေပြီ။ သူ့သူငယ်ချင်းများ၏ ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်သံများနှင့်အတူ သူ စားလာခဲ့သော နေ့လယ်စာများ အကုန်တိရစ္ဆာန်အသေကောင်ပေါ်သို့ အန်ချလိုက်မိ၏။ ထို့နောက် အသက်ပြင်းပြင်းတစ်ချက် ရှူလိုက်ရင်း နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်အန်ချလိုက်ပြန်သည်။ ခြောက်ကပ်နေသော တိရစ္ဆာန်အသေအပုပ်ကောင်၏ နေလောင်ထားသော အနံ့ကို သူ အမှတ်ရနေဆဲပင်။ အချဉ်ပေါက်နေသော နို့နှင့် သည်းခြေရည်တို့၏ မွန်ထူနေသော အနံ့မျိုးဖြစ်သည်။

ထိုအနံ့နှင့် တစ်ထပ်တည်း တူညီသော အနံ့အသက်မှာ အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခုလိုပင် စကြိုထဲတွင် ပျံ့လွင့်နေ၏။

“ချွတ်...”

တိုးသွဲ့သော ရှုပ်တိုက်သံတစ်သံက သူ့ညာဘက်တွင် ရှိသော တံခါးနောက်မှ ထွက်ပေါ်လာသည်။ လက်သီးဆုပ်နှင့် နံရံကို ဖွဖွဖြတ်ဆွဲလာသလို အသံမျိုး။

တံခါး၏ တစ်ဖက်ခြမ်းတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိနေသည်။

ခရစ်စ်မှာ သူ့နောက်ကျောဘက်ကို လုံခြုံမှုရှိအောင် သတိထားရင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း စကြိုထဲသို့ ဝင်လိုက်ပြီး တံခါးဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွားသည်။

အမ်ဘရဲလားလျှောက်စီမံကိန်း

သူ တံခါးနှင့် နီးကပ်လာသောအခါ ကြားနေရသော ရွှေလျားသံသဲ့သဲ့မှာ ရပ်တန့်သွား၏။ တံခါးမှာ ပိတ်မထားကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

အချိန်မရှိတော့သော သူ့အတွက် လက်ဆောင်တစ်ခုလိုပင်။

အသာတစ်ချက် တွန်းလိုက်ရုံနှင့် တံခါးက အတွင်းသို့ ပွင့်သွားသည်။ တံခါးတစ်ဖက်တွင် အစိမ်းရောင်အစက်အပြောက် နံရံကပ်စက္ကူများ ကပ်ထားသော ခပ်မှောင်မှောင် အခန်းတစ်ခုရှိနေသည်။ ပေနစ်ဆယ်မျှ မဝေးသော အကွာတွင် ပခုံးကျယ်ကျယ်နှင့် ယောက်ျားတစ်ဦး ရပ်နေသည်။ အမှောင်ထဲတွင် ကိုယ်တစ်ပိုင်းလောက်သာ မြင်နေရသည်။ ထိုလူမှာ ခရစ်စ်ကို ကျောခိုင်းလျက်သား ရှိနေ၏။ ထိုသူက နှေးကွေးစွာ လှည့်လိုက်သည်။ သူ့လှုပ်ရှားမှုမှာ အရက်မူးနေသူလို သို့မဟုတ် ဒဏ်ရာရထားသူတစ်ယောက် သတိထားပြီး ရှုပ်တိုက်လျှောက်နေသလိုပင်။ ထို့နောက် ခရစ်စ် ရခဲ့သော အနံ့မှာ ထိုလူထံမှ ဆိုးဆိုးရွားရွား မွန်ထူနေအောင် ထွက်ပေါ်လာ၏။ သူ့အဝတ်အစားများမှာ စုတ်ပြတ်နေပြီး အစွန်းအထင်းများ ပေကျံနေသည်။ သူ့ခေါင်းနောက်ဘက်တွင် ဆံပင်များက ဆွဲနုတ်ခံထားရသလို ကျိုးတိုးကျွတ် အကွက်လိုက် အကွက်လိုက် ဖြစ်နေ၏။

နေမကောင်းတာ သို့မဟုတ် သေအံ့ဆဲဆဲဖြစ်နေတာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ထိုသူမှာ ဘာမှားနေတာပဲဖြစ်ဖြစ် ခရစ်စ် ဤအခြေအနေကို မနှစ်သက်ပေ။ သူ့မသိစိတ်ထဲမှ တစ်ခုခု တုံ့ပြန်ဖို့ အော်ဟစ်သတိပေးနေသည်။ သူက စကြိုထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်ပြီး သူ့ ဘာရက်တာသေနတ်ကို ထိုလူ၏ ရင်ဘတ်တည့်တည့်သို့ ချိန်ရွယ်ထားလိုက်သည်။

“မလုပ်နဲ့... ရပ်လိုက်...”

ထိုလူမှာ လှည့်လာပြီးသည်နှင့် ခရစ်စ်ထံသို့ စတင်လျှောက်လာသည်။ အလင်းရောင်အောက်သို့ တရွတ်ဆွဲပြီး ထွက်လာ၏။

ထိုလူ...ထိုအရာ၏ မျက်နှာမှာ သွေးအလိမ်းလိမ်းပေကျံနေသော ပုပ်သိုးနေသည့် နှုတ်ခမ်းမှလွဲ၍ လူသေကောင်လို သွေးဆုတ်ဖြူရောင်နေသည်။ ပါးချောင်ကျနေသောပါးမှ ခြောက်သွေ့နေသော အရေပြားက ဖတ်လတ်တဲ့ ကျနေသည်။ မှောင်မိုက်နေသော ရေတွင်းကဲ့သို့ မျက်တွင်းဟောက်ပက် ကျနေသည့် သတ္တဝါ၏ မျက်လုံးအိမ်မှာ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုဖြင့် တဖိတ်ဖိတ် တလက်လက် တောက်လျက် အရိုးပေါ် အရေတင်နေသော လက်များ

ကို မြှောက်ကာ ရွေ့လျားလာနေ၏။

ခရစ်စ်မှာ သုံးချက်ဆင့်၍ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ ကျည်ဆန်များမှာ သတ္တဝါ၏ ရင်အုံအပေါ်ဘက်ကို တန်းတန်းမတ်မတ် ထိမှန်ပြီး ကြက်သွေး ရောင် အရည်များ ပန်းထွက်လာ၏။ ပင့်သက်ရှိကို ညည်းတွားသံနှင့်အတူ သတ္တဝါမှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပုံလဲကျသွားသည်။ သေသွားပြီလား...

ခရစ်စ်မှာ နောက်ကို ဒဏ်ဒဏ်ခံ ဆုတ်လိုက်မိသည်။ သူ့နှလုံးမှာ တဒုန်းဒုန်း ခုန်ပေါက်လျက် ခေါင်းထဲတွင်လည်း အတွေးများမှာက မြောင်း ဆန်နေသည်။ သူပခုံးတစ်ဖက်က တံခါးရွက်ကို ဝင်တိုက်မိသည်။ တံခါး ချက်ကျပြီး ပိတ်သွားပြီဟူသော ဝိုးတဝါးအသံနှင့်အတူ လဲကျနေသော အပုပ်ကောင်ကြီးကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

သေနေသော... ထိုအရာကား လမ်းလျှောက်နေသော သောက် ကျိုးနဲ့ အသေကောင်ကြီးပင်တည်း။ ရက်ကွန်းမြို့တွင် ဖြစ်ပွားနေသော အသားစားကောင်များ၏ တိုက်ခိုက်မှုအားလုံးမှာ တောအုပ်အနီးအနားတွင် ဖြစ်ပျက်ခြင်းဖြစ်၏။ သူကြည့်ခဲ့ဖူးသော သည်းထိတ်ရင်ဖိုရုပ်ရှင်ကားများ ကြောင့် ယခုမြင်နေရသောအရာက ဘာလဲဆိုတာ သဘောပေါက်ဖို့ လုံလောက်နေချေပြီ။ သို့သော် သူ လက်မခံနိုင် ဖြစ်နေမိဆဲပင်။

ဖုတ်ကောင်တွေ။

“မဟုတ်ဘူး... မဖြစ်နိုင်ဘူး.. အဲဒါက စိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထုတွေထဲ မှာပဲ ရှိတာ... ဒါပေမဲ့ ရောဂါအမျိုးအစားတစ်ခုခု ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်တယ်... ဖုတ်ကောင်လို အသွင်ဆောင်တာမျိုး ဖြစ်စေတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာ ဖြစ်နိုင် တယ်”

သူ တခြားသူတွေကို ပြန်သတင်းပို့မှ ဖြစ်မည်။ ခရစ်စ် နောက် လှည့်ပြီး တံခါးလက်ကိုင်ကိုဆွဲလိုက်သည်။ သို့သော် ကြီးမားလေးလံသော တံခါးကြီးက တုတ်တုတ်မျှလှုပ်မလာ။ သူ ဝင်တိုက်မိသောအရှိန်ဖြင့်တံခါး သေ့ကျသွားခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့နောက်ကျောဘက်မှ စိုစွတ်သော လှုပ်ရှားသံထွက်လာသည်။ ခရစ်စ် ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ မျက်လုံးပြူးသွား၏။ သတ္တဝါမှာ ဆန့်ငင် ဆန့်ငင်နှင့် သစ်သားကြမ်းပြင်ကို ကုတ်ခြစ်ရင်း စိတ်အားထက်သန်စွာနှင့် ခရစ်စ်ဆီသို့ တွားလျက်လာနေသည်။

ခရစ်စ်မှာ သတ္တဝါ၏ အာသာငမ်းငမ်း ဖြစ်နေခြင်းကို သဘောပေါက်

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

လိုက်သည်။ သစ်သားကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် စေးကပ်ကပ်ပန်းရောင်အရည်များ အိုင်ထွန်းနေသော မြင်ကွင်းက ခရစ်စ်အား တုံ့ပြန်ဖို့ လှုံ့ဆော်လိုက်ပေး လိုက်၏။

သူက ခေါင်းထောင်နေသည့် ပုပ်သိုးဆွေးမြည့်နေသော မျက်နှာဆီ သို့ သေနတ်နှင့်နှစ်ချက်ဆင့်၍ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ ထိုအရာ၏ ဖုထစ်နေ သည့် ဦးခေါင်းခွံတွင် အနက်ရောင်အပေါက်ကလေးများ ဖြစ်ပေါ်သွားပြီး အရည်များနှင့် တစ်သျှူးအစအနများက အောက်မေးရိုးကို ဖြတ်ကာ သေးငယ်သော စီးကြောင်းလေးအဖြစ် ထွက်လာသည်။ ကျယ်လောင်သည့် ညည်းညူသံကြီးနှင့်အတူ ပုပ်သိုးနေသည့် အလောင်းကောင်ကြီးမှာ ကြမ်းပြင် ပေါ်တွင် ပြန့်ကားထွက်လာသော အနီရောင်အရည်အိုင်ထဲတွင် ငြိမ်သက်သွား တော့၏။

ခရစ်စ်မှာ ထိုအရာ တကယ်သေမသေ စောင့်ကြည့်နေဖို့ ဆန္ဒမရှိ တော့ပေ။ သော့ကျသွားသောတံခါးကို အဓိပ္ပာယ်မရှိ တစ်ချက် ထပ်ဆောင်ဆွဲ ကြည့်လိုက်ပြီးမှ သတိကြီးစွာဖြင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှအလောင်းကို ဖြတ်ကျော်ကာ စကြွန်ဆီသို့ ဦးတည်သွားလိုက်သည်။

သူ့ဘယ်ဘက်မှ တံခါးလက်ကိုင်ကို ဆွဲလှုပ်ကြည့်သော်လည်း တံခါးမှာသော့ခတ်ထား၏။ သော့အိမ်ပေါ်တွင် သေးငယ်သော အရေး အကြောင်းလေးတစ်ခု ရှိနေသည်။ ပုံစံက ဓားတစ်ချောင်းနှင့် တူ၏။ သူ စိတ်ရှုပ်ထွေးကာ အတွေးများ ချာချာလည်နေသော်လည်း ထိုအချက်အလက် လေးတချို့ကိုတော့ မှတ်သားမိလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဘာရက်တာသေနတ် ကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ဆက်သွားသည်။

သူ၏ ညာဘက်တွင် တံခါးတစ်ချပ်နှင့် အခန်းခွဲလေးတစ်ခန်းရှိနေ သော်လည်း လျစ်လျူရှုထားလိုက်ပြီး အိမ်ရှေ့ခန်းမကြီးဆီသို့ ပြန်သွားနိုင်မည့် လမ်းကိုရှာဖွေရန်သာ စိတ်စောနေသည်။

သူ့အဖွဲ့သားတွေ သူ့သေနတ်သံကို ကြားကြမှာ အသေအချာပင်။ သို့သော် ယခု သူ ပစ်သတ်လိုက်သော သတ္တဝါကဲ့သို့ ပိုများသော သတ္တဝါ များမှာ ဤနေရာတစ်ဝိုက်တွင် သွားလာလှုပ်ရှားနေကြကြောင်း သူ လက်ခံ လိုက်ရပေပြီ။ အဖွဲ့မှကျန်သောသူများမှာ သူတို့လက်တွင်းသို့ ကျရောက်နေ ပြီး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။

ခန်းမ၏အဆုံး ဘယ်ဘက်ခြမ်း စကြွန်လမ်းကွေ့ ရှိသောနေရာတွင်

တံခါးတစ်ချပ်ရှိနေသည်။ ခရစ်စ်မှာ တံခါးဆီသို့ အလျင်စလို ပြေးသွားလိုက်သည်။

ဖုတ်ကောင် သို့မဟုတ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုအရာထံမှ အော်ဂလီဆန်စရာ အပုပ်နံ့မှာ သူ့ကို ပျို့တက်လာစေသည်။ သူ တံခါးဆီသို့ နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ ခြေတစ်လှမ်းတိုးလိုက်တိုင်း အပုပ်နံ့မှာ တစ်စထက်တစ်စ ပိုမိုပြင်းထန်ဆိုးရွားလာသည်ကို သဘောပေါက်လိုက်၏။

သူ့လက်က တံခါးလက်ကိုင်ဘုကို ကိုင်ခါနီးတွင် ဆာလောင်စွာ ညည်းညူလိုက်သံ ခပ်တိုးတိုးကို ကြားလိုက်ရသည်။ သူ့ ကျည်ကပ်ထဲတွင် ကျည်ဆန်နှစ်တောင့်သာ ကျန်တော့မှန်း နားလည်လိုက်ချိန်တွင် သူ့ညာဘက်ရှိ အမှောင်ရိပ်ထဲမှ လှုပ်ရှားမှုကို မြင်လိုက်ရသည်။

ကျည်ပြန်ဖြည့်... လုံခြုံတဲ့ တစ်နေရာကို ရွှေ့...

ခရစ်စ် တံခါးကို ဆောင့်ဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး ထွက်လိုက်ရာ တစ်ဖက်တွင် အသင့်စောင့်နေသော တရုတ်ဆွဲလာနေသည့် သတ္တဝါ၏ လက်တစ်ကမ်း အကွာသို့ ရောက်သွား၏။ သတ္တဝါက အရှေ့ကွာနေသော လက်ချောင်းများဖြင့် ခရစ်စ်ကို ဖမ်းကိုင်လိုက်ပြီး သူ့လည်ပင်းအား ဆတ်ခနဲ ထိုးကိုက်လိုက်သည်။

သေနတ်သံသုံးချက်... စက္ကန့်ပိုင်းမျှအကြာတွင် နောက်ထပ် သေနတ်သံနှစ်ချက်... ကွာဝေးသော နေရာမှသေနတ်သံများ... နန်းတော်တမျှ ထည်ဝါခန့်ညားလှသော အိမ်ရှေ့ခန်းမကြီးက ကြားနိုင်သည့် အကွာဝေးမှ သေနတ်သံများ...

“ခရစ်...”

“ဂျေးလ်... မင်း ဘာကြောင့်...”

ဝက်စ်ကာက ပြောရန်ပြင်သည်။ သို့သော် ဘယ်ရီက သူ့ကို စကားဆုံးအောင် ပြောခွင့်မပေးပေ။

“ကျွန်တော်လည်း သွားမယ်”

အရှေ့ဘက်နံရံရှိ လျှောက်သွားရင်း ဘယ်ရီက ပြောလိုက်သည်။ ခရစ်စ်မှာ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ကျည်ဆန်ဖြုန်းတီးမည် မဟုတ်။ သူ အကူအညီလိုအပ်နေပြီ။

ဝက်စ်ကာ မှာ လျင်မြန်စွာ လိုက်လျောရင်း ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“သွားကြလေ... ငါ ဒီကပဲ စောင့်နေမယ်။

အမ်ဘရဲလားလျှောက်စီမံကိန်း

ဘယ်ရီက တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ဂျေးလ်က သူ့နောက်မှ လိုက်လာသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ကြီးမားသော ထမင်းစားခန်းကြီးထဲသို့ လျှောက်ဝင်သွားကြသည်။ ထမင်းစားခန်းကြီးမှာ အိမ်ရှေ့ခန်းမကြီးလောက် မကျယ်သော်လည်း အရှည်ကတော့ အတူတူလောက်ရှိသည်။ အခန်း၏ တစ်ဖက်အဆုံးတွင် တံခါးတစ်ချပ် တွေ့ရသည်။ မတ်တတ်နာရီအိုကြီး၏ လက်တံသွားသံတစ်ချက်ချက်က အေးစက်ပြီး ဖုန်ထူသော လေထုထဲတွင် ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟည်းနေ၏။

ဘယ်ရီမှာ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကို လက်တွင် အသင့်ကိုင်ထား ရင်း အခန်းအဆုံးမှ တံခါးဆီသို့ အပြေးလေးလျှောက်သွားလိုက်သည်။ သူ့ခေါင်းထဲတွင် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ဖိစီးနေသည်။

“ခရစ်စ်ရေး... ငါတို့ရဲ့ စစ်ဆင်ရေးက ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်ကုန်တာ ပါလိမ့်ကွာ...”

S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာ မတည်ငြိမ်သော အခြေအနေဖြစ်ပွားနေ သည့် နေရာများသို့ မကြာခဏ စေလွှတ်ခံရသလို အလွန်ဘေးအန္တရာယ်များ လှသော ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထားများနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ဖူးနေကျပင်။ သို့သော် ဘယ်ရီမှာ သူ လူသစ်ဘဝကပင်စ၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော သက်တမ်းတစ်လျှောက်၌ ယခုကဲ့သို့ အခြေအနေများ လုံးဝထိန်းချုပ်မှု လွတ်ကင်းသွားခြင်းမျိုးကို ပထမဆုံးအကြိမ် ခံစားရခြင်းဖြစ်၏။ ဂျိုးဆက် သေဆုံးသွားသည်။ ကြက်အသည်းဗစ်ကာမှာ သူတို့ကို ငရဲခွေးများ အစားခံရ ဖို့ ပစ်ထားခဲ့သည်။ အခု ခရစ်စ် အန္တရာယ်နဲ့ ကြုံနေရပြီ။ ဝက်စ်ကာ သူ့ကို တစ်ယောက်တည်း မသွားခိုင်းလိုက်သင့်ပေ။

ဂျေးလ်မှာ တံခါးဆီသို့ ဦးစွာရောက်ရှိသွားပြီး တံခါးလက်ကိုင်ကို သူမ၏ သေးသွယ်သော လက်ချောင်းလေးများဖြင့် ထိလိုက်ရင်း သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဘယ်ရီက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သောအခါ ဂျေးလ် တံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်ပြီး လက်ဝဲဘက်ကပ်လျက် တဖက်အခန်းထဲသို့ဝင်သွားသည်။ ဘယ်ရီက လက်ယာဘက်မှ ကပ်ဝင်လိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ရှင်းလင်းနေသော စင်္ကြံတစ်ခုထဲသို့ ရောက်သွား လေ၏။

“ခရစ်စ်.... ရှင် ရှိလား”

ဂျေးလ်က အသံတိုးတိုးလေးဖြင့် ခေါ်ကြည့်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ပြန်ဖြေသံမကြားရပေ။ ဘယ်ရီမှာ လေထဲမှ အနံ့ခံရင်း မျက်မှောင်ကြုတ်

လိုက်၏။ လေထဲတွင် သစ်သီးပုပ်နံ့ကဲ့သို့ အနံ့တစ်မျိုးရနေသည်။

“ငါ တံခါးကို စစ်ဆေးလိုက်မယ်”

ဘယ်ရီက ပြောလိုက်သည်။

ဂျေးလ် က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး လက်ဝဲဘက် အစွန်းနားမှ အသင့်အနေအထားဖြင့် အာရုံစိုက်လျက် လိုက်ပါလာသည်။

ဘယ်ရီက တံခါးဆီသို့ ရွေ့လျားလိုက်သည်။ သူ့နောက်ဘက်မှ ဂျေးလ် လိုက်ပါလာသဖြင့် လုံခြုံစိတ်ချမှုကို ခံစားရသည်။ သူတို့အဖွဲ့ထဲသို့ ဂျေးလ် ရောက်လာခါစက ဘယ်ရီမှာ သူမအား အပေါက်ဆိုးမည့် လူစားမျိုးဟု ထင်ခဲ့မိသေးသည်။ သို့ရာတွင် ဂျေးလ်မှာ စွမ်းရည် ပြည့်ဝထက်မြက်သောသော စစ်သားကောင်းတဦးဖြစ်ကြောင်း သက်သေ ပြခဲ့ပြီး အယ်လ်ဖာတပ်ဖွဲ့၏ ကြိုဆိုမှုကို ရရှိခဲ့သည်။

ဂျေးလ်ထံမှ အံ့သြတကြီး ပင့်သက်ရှိက်သံစူးစူး ထွက်ပေါ်လာသော ကြောင့် ဘယ်ရီမှာ ချာခနဲ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ပုပ်သိုးဆွေးမြည့်နေ သော အနံ့မှာ ကျဉ်းမြောင်းသော စကြိုထဲတွင် ရုတ်တရက် ပြင်းထန်လာ ၏။ ဂျေးလ်မှာ စကြိုလမ်းအဆုံးမှ ပွင့်နေသောတံခါး၏ ဝေးရာသို့ နောက် ဆုတ်သွားသည်။ သူမမှာ သေနတ်ကိုလည်း ဘယ်ရီ မမြင်ရသော တစ်စုံ တစ်ရာဆီသို့ ချိန်ရွယ်ထား၏။

“ရပ်လိုက်စမ်း...”

ဂျေးလ်၏ အသံက စူးရှတုန်ယင်နေသည်။ မျက်နှာကလည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသော အသွင်ပေါ်နေ၏။ သူမမှာ ဘယ်ရီရှိရာသို့ နောက်ပြန်ဆုတ်လာရင်း သေနတ်နှင့် တစ်ချက် နှစ်ချက် ပစ်လိုက်သည်။ သူမ၏ အသက်ရှူသံက မြန်ဆန်ပြီး ပါးလျနေ၏။

“ဘယ်ဘက်ကို ကပ်လိုက်... မြင်ကွင်းရှင်းအောင်”

ဂျေးလ်က ရှေ့မှ ဖယ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဘယ်ရီက သူ့ကိုလိတ်သေနတ်ကို မြှောက်ချိန်လိုက်သည်။ အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် လူတစ်ဦး လျှောက်လာနေသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။ ထိုသူ၏ အသွင်အပြင်မှာ အိပ်ပျော် နေရင်း လမ်းထလျှောက်နေသူတစ်ဦးကဲ့သို့ လက်များကို ရှေ့သို့ဆန့်တန်း ထား၏။ သူလက်များမှာ ချည်နဲ့စွာ ဆုပ်လိုက်ဖြန့်လိုက်လုပ်နေသည်။

ဘယ်ရီမှာ သတ္တဝါ၏ မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တုံ့ဆိုင်မနေတော့ဘဲ ပစ်ခတ်လိုက်သည်။ ပွိုင့် ၃၅၇ ကျည်ဆန်က သတ္တဝါ

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

၏ သွေးမရှိသောမျက်နှာ ဦးခေါင်းခွံအပေါ်ပိုင်းကို ပွင့်ထွက်သွားစေ၏။ သွေး များက ထူးဆန်းပြီး ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော မျက်နှာပေါ်သို့ ဒလဟော စီးကျလာကာ တိမ်စွဲနေသလို ဖြူနေပြီး လှည့်ပတ်နေသည့် မျက်လုံးများအပေါ် ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ သတ္တဝါမှာ နောက်ပြန်လဲကျသွားပြီး ဂျေးလ်၏ ခြေရင်းတွင် မျက်နှာမော့လျက်သား ခြေကားရားလက်ကားရား လဲနေ၏။

ဘယ်ရီမှာ ကြက်သေသေနေသော ဂျေးလ်၏ ဘေးနားသို့ အမြန် ပြေးသွားသည်။

“ဘာ... ဘာလဲ...”

ထို့နောက် သူတို့ရှေ့မှ ကော်ဇောခင်းပေါ်တွင် မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် သူ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွား၏။ စင်္ကြံလမ်းအဆုံးရှိ ထိုင်ခုံများချလျက် ဧည့်ခန်းငယ်ပုံစံပြုလုပ်ထားသောနေရာတွင် လဲနေသော သဏ္ဌာန်တစ်ခု။

ဘယ်ရီမှာ ကျည်ကာအင်္ကျီပေါ်မှ S.T.A.R.S. ဘရာဇိုတပ်ဖွဲ့၏ အမှတ်တံဆိပ်ကို မမြင်ရသေးခင် ထိုသူအား ခရစ်စ်ဟု ထင်လိုက်မိသည်။ ထိုသူ၏ ပုံပန်းကို မှန်းဆကြည့်နေမိစဉ် ဘယ်ရီမှာ တစ်မူထူးသည့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှုမျိုး ခံစားလိုက်ရသည်။ ထိုဘရာဇိုတပ်ဖွဲ့ဝင်မှာ ခေါင်းပြတ်နေပြီး ဦးခေါင်းပြတ်မှာ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ခြေတစ်လှမ်းမျှ အကွာတွင် ရှိနေ၏။ မျက်နှာမှာ လုံးဝကို သွေးများဖုံးလွှမ်းနေသည်။

“အိုး.... သေစမ်း... ဒါ... ဒါ ကင်ပဲ”

ကင်နက်ဆူလီဗန်မှာ ဘယ်ရီသိသမျှ ကင်းထောက်သမားများထဲ တွင် အတော်ဆုံးလူတစ်ဦးဖြစ်သလို စိတ်သဘောထားကောင်းမွန်သူလည်း ဖြစ်၏။ သူ့ရင်ဘတ်တွင် ဆုတ်ဖြဲခံထားရသော ပေါက်ပြဲနေသည့် ဒဏ်ရာ တစ်ခုရှိနေသည်။ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း အစားခံထားရသော အသားတစ်သျှူး အတုံးအတစ်များနှင့် အူများက သွေးအလိမ်းလိမ်းနှင့် ဒဏ်ရာအပေါက် ဝန်းကျင်တွင် ပြန့်ကျဲနေ၏။ သူ့ဘယ်ဘက်လက်မှာလည်း ပျောက်ဆုံးနေ သည်။ အနီးအနား တွင်လည်း လက်နက်တစ်စုံတစ်ရာမျှ မတွေ့ရပေ။ သစ်တောထဲတွင် ဂျိုးဆက် ရှာတွေ့ခဲ့သော သေနတ်က သူ့သေနတ်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဘယ်ရီမှာ အော်ဂလီဆန်လာ၍ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် မြင်ကွင်းမှ

အကြည့်လွှဲလိုက်ရသည်။ ကင်မှာ စကားနည်းပြီး ယဉ်ကျေးသိမ့်မွေ့သူ ဖြစ်သလို ဓာတုဗေဒပညာရပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အလုပ်အများကြီး လုပ်ခဲ့သူ လည်း ဖြစ်၏။ သူ့တွင် သူ့ဇနီးဟောင်းနှင့်အတူ ကယ်လီဖိုးနီးယားတွင် နေထိုင်သည့် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် သားတစ်ယောက်ရှိသည်။

ဘယ်ရီ၏ အတွေးမှာ အိမ်တွင်ကျန်ခဲ့သည့် သူ့သမီးလေးများထံသို့ ရောက်သွားသည်။ မျှိုင်ရာနဲ့ ပေါ်လီ... ငါ့ သမီးလေးတွေ။ သမီးလေးတွေ အကြောင်းစဉ်းစားမိသည်နှင့် သူရင်ထဲတွင် မရှူနိုင်မရှိုက်နိုင် စိုးရိမ်သောကက တလိမ့်လိမ့် တက်လာ၏။

သူ သေရမည်ကို ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိပါ။ သို့သော် သူ့ သမီးလေးများ အဖေမဲ့ဘဝနှင့် ကြီးပြင်းရမည်ဆိုသော အတွေးကြောင့်...။

ဂျေးလ်မှာ ကင်၏ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် အလောင်းဘေးတွင် ငုတ် တုတ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး ခါးပတ်အိတ်ကို လျင်မြန်စွာ မွှေနှောက်ရှာဖွေကြည့်လိုက် သည်။ သူမက ဘယ်ရီကို တောင်းပန်သော အကြည့်တစ်ချက် ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သော်လည်း ဘယ်ရီက သူမကို ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြလိုက် သည်။ သူတို့ လက်နက်ခဲယမ်းတွေ လိုအပ်နေသည်။ ပြီးတော့ ကင်က လည်း မသုံးနိုင်တော့ပြီ မဟုတ်ပါလား။ ဂျေးလ်မှာ လက်ထဲတွင် ကိုးမမ ကျည်ကပ်နှစ်ကပ်... ကိုင်လျက် ထရပ်လိုက်ပြီး ကျည်ကပ်ကို သူမ၏ ဘောင်းဘီနှောက်အိတ်ကပ်ထဲသို့ ထိုးထည့်လိုက်သည်။ ဘယ်ရီက ကင် ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သော သတ္တဝါကို သိချင်စိတ်တစ်ဝက် စက်ဆုပ်ရွံရှာစိတ် တစ်ဝက်ဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သူဟာ ရက်ကွန်းစီးတီးတွင် ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်စားသောက်နေသော အသားစားကောင်များထဲမှ တစ်ကောင်ကို မြင်နေရခြင်းဖြစ်ကြောင်း သံသယ ဖြစ်စရာမလိုပေ။ ထိုအရာ၏ ပါးစပ်တစ်ဝိုက်တွင် စေးကပ်ခြောက်သွေ့နေပြီ ဖြစ်သော အနီရောင် အမြှုပ်များ ကပ်နေပြီး လက်သည်းများတွင် သွေးများ ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြတ်နေသော ရှုပ်အင်္ကျီမှာလည်း ခြောက် သွေ့နေသော သွေးများနှင့် တောင့်နေသည်။ ထူးထူးဆန်းဆန်း ထိတ်လန့် ဖွယ်ကောင်းသော သေပုံသေနည်းမျိုးပင်။

ဘယ်ရီ တစ်ချိန်က အီကွေဒေါနိုင်ငံတွင် ဓားစာခံများကို တိတ် တဆိတ် ကယ်ဆယ်ရေးမစ်ရှင် ထမ်းဆောင်ရစဉ်က အဖြစ်အပျက်ကို ပြန် သတိရမိသည်။ ရူးသွပ်နေသော ပြောက်ကျားသူပုန်များက လယ်သမား

အမ်ဘရဲလားလျှို့ဝှက်စီမံကိန်း

တစ်စုအား ရက်သတ္တပတ်အတော်ကြာ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားကြသည်။ ဓားစာခံအတော်များများမှာ သူပုန်များ အစောပိုင်း ဝင်စီးစဉ်အတွင်းကပင် သတ်ဖြတ်ခံရပြီးလေပြီ။ S.T.A.R.S. တပ်ဖွဲ့က သူပုန်များကို ထိန်းချုပ်ဖမ်းဆီး ပြီးသည့်နောက်တွင် ဘယ်ရီမှာ အသက်ရှင်လွတ်မြောက်လာသူ တစ်ဦးနှင့် အတူ သေဆုံးမှုများကို မှတ်တမ်းတင်ရန် သွားခဲ့သည်။ သူပုန်များ လက်ထဲမှ ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ရယူခဲ့ရသော သစ်သားတဲကုပ်လေးထဲတွင် ပစ်သတ်ခံ ထားရသည့် ဓားစာခံလေးဦး၏ အလောင်းများပစ်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ တောင်အမေရိက နေရောင်ခြည်အောက်တွင် သုံးပတ်မျှ ကြာမြင့်ပြီးနောက် အလောင်းများ၏ မျက်နှာအရေခွံမှာ ရှုံ့တွအက်ကွဲနေပြီး အသားများ အရွတ် များ ကြွက်သားများမှာ အရိုးများမှ အစင်းလိုက် အစင်းလိုက် ကွာထွက်နေကြ သည်။ ထိုအလောင်းများ၏ မျက်နှာကို သူ ယခုထက်တိုင် ထင်ရှားပြတ်သား စွာ မြင်ယောင်နေမိဆဲဖြစ်သည်။ ယခု သူရှေ့တွင် လဲကျနေသော သတ္တဝါကို ငုံ့ကြည့်မိရင်း ထိုပုံစံမျိုး တစ်ဖန် ထပ်မြင်ရပြန်လေပြီ။ သေခြင်းတရားကို ဖော်ကျူးနေသော မျက်နှာပင်။

ထို့အပြင် အနံ့အသက်မှာလည်း ပူပြင်းသောရာသီတွင် သားသတ်ရုံ မှထွက်သော အနံ့နှင့်တူလှ၏။ သေဆုံးပြီးသူများမှာ ဟိုဟိုဒီဒီ လှည့်ပတ် လျှောက်သွားမနေတတ်ကြောင်း တစ်ယောက်ယောက်က ဒီလူကို ပြောပြဖို့ မေ့သွားပုံပင်။

ဂျေးလ်၏ မျက်နှာတွင် ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ အော်ဂလီဆန်နေသော အမူအရာနှင့်အတူ သူမ၏ မျက်လုံးထဲတွင်လည်း ဘယ်ရီလိုပင် တူညီသော မေးခွန်းကို မြင်နေရသည်။

အခု ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ...။ သူ့မှာ ဖြေစရာ အဖြေတစ်ခုမှ ရှိမနေပေ။ သူတို့ ခရစ်စ်ကို တွေ့အောင် ရှာဖွေပြီး အုပ်စုပြန်စုစည်းမှ ဖြစ်မည်။

သူတို့နှစ်ယောက် စကြိုလမ်းဆီသို့ ပြန်လာပြီး တံခါးများကို လက်ကိုင်ဆွဲ၍တစ်မျိုး၊ ကြီးမားလေးလံသော သစ်သားတံခါးပေါင်များကို တွန်း၍ တစ်ပုံ စစ်ဆေးကြည့်ကြသည်။ တံခါးအားလုံးမှာ အသေအချာ သော့ခတ်လျက်သား ရှိနေသည်။ သို့သော် ခရစ်စ်မှာ ဤတံခါးများအနက်မှ တစ်ခုခုထဲသို့ ဝင်သွားခြင်းမှတစ်ပါး နောက်ထပ်သွားနိုင်စရာ တခြားလမ်းမရှိ ပေ။ ခဏလေးနှင့် တံခါးကို ဖျက်ဝင်သွားနိုင်ဖို့ ဆိုတာလည်း အဓိပ္ပာယ်မရှိလှ

ချေ။ ယခု သူတို့လုပ်နိုင်တာ ဘာမှမရှိတော့...။

“ကျွန်မတို့ ဝက်စံကာဆီ ပြန်သတင်းပို့သင့်တယ်”

ဂျေးလ်က ပြောလိုက်သည်။

ဘယ်ရီက သဘောတူစွာဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ သူတို့မှာ လူသတ်ကောင်များ ပုန်းကွယ်နေသော နေရာသို့ ရောက်ရှိနေကြသည်ဆိုပါက တိုက်ခိုက်ရေးအစီအစဉ်တစ်ခု ဆွဲရန် လိုအပ်နေလေပြီ။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ထမင်းစားခန်းကို ဖြတ်ကျော်လျက် ပြန်လှည့်ပြေးလာကြသည်။ သွေးညှိနံ့များ၊ အပုပ်နံ့များ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် စင်္ကြံလမ်းနှင့် ဝေးကွာလာသောအခါ လေထုထဲတွင်အနံ့အသက်များ လျော့ပါးသွားသည်။ သူတို့ အိမ်ရှေ့ခန်းမကြီးဆီ သွားသည့် တံခါးသို့ရောက်လာပြီး အလျင်အမြန် ဖြတ်ကျော်လိုက်ကြ၏။ သူတို့ ကပ္ပတိန်၏လုပ်ရပ်ကို ဘယ်ရီလုံးဝနားမလည်နိုင်ဖြစ်သွားသည်။ အသေအချာပင်။ ဘယ်ရီမှာ ဆတ်ခနဲရပ်တန့် လိုက်ပြီး လူသူကင်းမဲ့နေသော ခန်းမကြီးထဲတွင် ရှာဖွေနေမိရင်း လုံးဝ ရယ်စရာမကောင်းသော နောက်ပြောင်ကျီစယ်မှုတစ်ခုနှင့် ကြုံနေရသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

ဝက်စံကာ ထွက်သွားလေပြီ။

ဘာသာပြန်ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

ဖခင်ဦးအောင်ကျော်မြင့်နှင့် မိခင်ဒေါ်သောင်းရီတို့မှ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ တောင်ကုတ်မြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ စစ်တွေတက္ကသိုလ်တွင် စာရင်းအင်း ပညာမေဂျာဖြင့် တက်ရောက်သင်ကြားခဲ့ပြီး လက်ရှိတွင် ရခိုင်ပြည်နယ် အခြေစိုက် Roma Media Group တွင် လက်ထောက်အယ်ဒီတာအဖြစ် တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်ရင်း freelance translator အဖြစ်ပါ လုပ်ကိုင်လျက်ရှိပါသည်။

